

การพัฒนาความสามารถในการอ่าน การเขียน และความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ด้วยการจัดการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์
ภาษารูปแบบที่ 1 แบบกิจกรรมวิธีปฏิบัติเป็นฐาน

DEVELOPMENT OF ENGLISH READING AND WRITING ABILITIES AND INTEREST OF
PRATHIMSUKSA 5 STUDENTS TAUGHT THROUGH 'HOW TO' ACTIVITES BASED ON

วริษฐา ชันโต

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การพัฒนาความสามารถในการอ่าน การเขียน และความสนใจในการเรียนวิชา
ภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ด้วยการจัดการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์
ภาษารูปแบบที่ 1 แบบกิจกรรมวิธีปฏิบัติเป็นฐาน

ปริญญานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ปีการศึกษา 2562
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

DEVELOPMENT OF ENGLISH READING AND WRITING ABILITIES AND
INTEREST OF PRATHIMSUKSA 5 STUDENTS TAUGHT THROUGH 'HOW TO'
ACTIVITES BASED ON THE CONCENTRATED LANGUAGE ENCOUNTER
APPROACH MODEL I

A Thesis Submitted in partial Fulfillment of Requirements
for MASTER OF EDUCATION (Educational Science & Learning Management)

Faculty of Education Srinakharinwirot University

2019

Copyright of Srinakharinwirot University

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

การพัฒนาความสามารถในการอ่าน การเขียน และความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ด้วยการจัดการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์
ภาษารูปแบบที่ 1 แบบกิจกรรมวิธีปฏิบัติเป็นฐาน

ของ

วริษฐา อ้นโต

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

คณะกรรมการสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์

..... ที่ปรึกษาหลัก ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัญชลี จันทน์เสมอ)

(รองศาสตราจารย์ ดร.พิชิต ฤทธิจัญญ)

..... ที่ปรึกษาร่วม

..... กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิฑู)

(อาจารย์ ดร.วันเพ็ญ ประทุมทอง)

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาความสามารถในการอ่าน การเขียน และความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ด้วยการจัดการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ ภาษารูปแบบที่ 1 แบบกิจกรรมวิธีปฏิบัติเป็นฐาน
ผู้วิจัย	วิรัชฐา อินโต
ปริญญา	การศึกษามหาบัณฑิต
ปีการศึกษา	2562
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อัญชลี จันทร์เสมอ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน การเขียน ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 1 แบบกิจกรรมวิธีปฏิบัติเป็นฐาน 2) เพื่อศึกษาความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังจากที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 1 แบบกิจกรรมวิธีปฏิบัติเป็นฐาน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/1 จำนวน 20 คน โรงเรียนคลองเกลือ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยใช้แผนการทดลองแบบ One- Group Pretest Posttest Design เครื่องมือในการวิจัยได้แก่ แผนการจัดการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 1 แบบวิธีปฏิบัติเป็นฐาน จำนวน 3 แผน แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษชนิดเรียงความ และแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนแบบประมาณค่า สถิติพื้นฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน ร้อยละ และ t-test for Dependent Sample ผลการวิจัย พบว่า 1) นักเรียนมีความสามารถในการอ่าน และเขียนภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 2) นักเรียนมีความสนใจต่อการจัดการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 1 แบบกิจกรรมวิธีปฏิบัติเป็นฐานในระดับมาก

คำสำคัญ : การพัฒนาความสามารถในการอ่าน การเขียน

Title	DEVELOPMENT OF ENGLISH READING AND WRITING ABILITIES AND INTEREST OF PRATHIMSUKSA 5 STUDENTS TAUGHT THROUGH 'HOW TO' ACTIVITES BASED ON THE CONCENTRATED LANGUAGE ENCOUNTER APPROACH MODEL I
Author	WARITTHA ONTO
Degree	MASTER OF EDUCATION
Academic Year	2019
Thesis Advisor	Assistant Professor Dr. Anchalee Jansem

The purposes of the research were 1) to compare the students' English reading and writing abilities of Prathomsuksa 5 after being taught through 'How to' activities based on the Concentrated Language Encounter Approach Model 1; 2) to study Prathomsuksa 5 students' interest in learning English after being taught through 'How to' activities based on the Concentrated Language Encounter Approach Model 1. The research sampling, cluster random sampling, were 20 Prathomsuksa 5/1 students who were studying at Klongklau School, Pakkhet, Nonthaburi province in the second semester academic year of the 2018. One-Group Pretest Posttest Design was used in the study. The research instruments were three lesson plans designed for 'How to' activities based on the Concentrated Language Encounter Approach Model 1; the multiple-choice English reading comprehension; English writing ability test; and questionnaires on students interest in learning English. The statistical data were analyzed by mean (\bar{x}), standard deviation (S.D) percentage (%) and t-test for Dependent Sample. The results on findings revealed that: 1) The students' English reading and writing abilities of the posttest was significantly higher than that of the pretest the .01 level. 2) The students' interest in 'How to' activities based on the Concentrated Language Encounter Approach Model 1 was at a high level.

Keyword : 'How to' activities, English reading and writing Development, Concentrated Language Encounter Approach Model

กิตติกรรมประกาศ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดีเป็นเพราะผู้วิจัยได้รับความกรุณาอย่างยิ่งจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อัญชลี จันทร์เสม ที่ปรึกษาหลักและรองศาสตราจารย์

ดร. เสาวลักษณ์ รัตนวิทย์ ที่ปรึกษาร่วมที่ให้คำแนะนำ ข้อเสนอแนะตลอดจนปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ในการทำปริญญานิพนธ์ทุกขั้นตอนจนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

กราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.พิชิต ฤทธิ์จัญญ และอาจารย์ ดร. วันเพ็ญ ประทุมทอง ที่มาเป็นกรรมการสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์ครั้งนี้ ที่ได้ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ที่เป็นประโยชน์และทำให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

กราบขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ไกรคุง อนุชฌกุล อาจารย์ ดร.ศิริพันธ์ กฤษณจินดา และอาจารย์ ดร.วิชรภรณ์ เขื่อนวัง ที่กรุณาตรวจสอบและให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์

กราบขอบพระคุณผู้อำนวยการ และครูกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ โรงเรียนคลองเกลือ ที่ให้ความเมตตาและความอนุเคราะห์ในการทำวิจัยจนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ขอบคุณพี่ๆ เพื่อนๆ สาขาวิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้ทุกๆ คน ที่คอยช่วยเหลือและคอยให้คำแนะนำที่ดีเสมอมา

ขอขอบใจนักเรียนทุกๆ คนที่ให้ความร่วมมือและตั้งใจในการทำวิจัยในครั้งนี้ จนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

สุดท้ายขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา ญาติพี่น้องและทุกๆ ท่าน ที่ได้กล่าวนาม ที่กรุณาให้ความช่วยเหลือ สนับสนุนและเป็นกำลังใจในการทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ จนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

วิรัชฐา อ้นโต

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง.....	ฌ
สารบัญรูปภาพ	ญ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	4
ความสำคัญของการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	8
สมมุติฐานในการวิจัย	9
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา	11
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับกลวิธีการเสริมแรงต่อการเรียนรู้ (Scaffolding)	29
3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความสามารถด้านการอ่าน	30
4. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความสามารถด้านการเขียน.....	36
5. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ	46
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ	51

บทที่ 3 วิธีดำเนินงาน.....	54
1. การกำหนดกลุ่มประชากรและกลุ่มทดลอง.....	54
2. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย	55
3. แบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ	61
4. การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล	62
5. การวิเคราะห์ข้อมูล	64
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	65
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	65
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	65
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	66
บทที่ 5 สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ.....	70
วัตถุประสงค์การวิจัย	70
สมมติฐานการวิจัยดังนี้.....	70
สรุปผลการวิจัย	70
อภิปรายผล	71
ข้อเสนอแนะ	73
บรรณานุกรม	75
ภาคผนวก.....	80
ประวัติผู้เขียน.....	139

สารบัญตาราง

	หน้า
ตาราง 1 สรุปขั้นตอนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาแบ่งได้ 3 รูปแบบ (Model) มีรายละเอียดย่อ ดังนี้.....	17
ตาราง 2 ประโยชน์ของการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1.....	18
ตาราง 3 เกณฑ์การตรวจให้คะแนนการเขียนเรียงความ	45
ตาราง 4 เกณฑ์การตรวจให้คะแนนการเขียนเรียงความ	59
ตาราง 5 ตารางเกณฑ์การให้คะแนนการเขียนเรียงความ 20 คะแนน มีเกณฑ์พิจารณา ดังนี้.....	60
ตาราง 6 แบบแผนการวิจัย	62
ตาราง 7 การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 1 แบบกิจกรรมวิธีปฏิบัติเป็นฐาน	66
ตาราง 8 การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 1 แบบกิจกรรมวิธีปฏิบัติเป็นฐาน	67
ตาราง 9 ตารางผลการวิเคราะห์ข้อมูลความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ	67

สารบัญรูปภาพ

	หน้า
ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย	8
ภาพประกอบ 2 กระบวนการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา	20
ภาพประกอบ 3 ขั้นตอนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 แบบกิจกรรมวิธีปฏิบัติ เป็นฐาน.....	24

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในสังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากภาษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ รวมถึงการสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมหรือวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและ ความร่วมมือกับประเทศต่างๆ พร้อมทั้งช่วยพัฒนาให้นักเรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น (หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2551, น. 210) โดยการเรียนรู้การสอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นสาขาการเรียนรู้อันหนึ่งที่นักเรียนจะต้องได้เรียนรู้ตลอดหลักสูตร โดยมุ่งหวังให้นักเรียนมีเจตคติที่ดี มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริง แสวงหาความรู้ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2553: 1) โดยนักเรียนสามารถเรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณี สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่างๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น และมีวิถีทัศน์ที่ดีในการดำเนินชีวิต

จากการศึกษาผลคะแนนก่อนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้ขั้นพื้นฐาน (Pre O-net) วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างปี พ.ศ. 2558-2560 พบว่า นักเรียน มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 40.31, 34.59 และ 36.34 คะแนน ตามลำดับ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าเกณฑ์และมีแนวโน้มลดลงเรื่อย ๆ ในทุก ๆ ปี (สำนักทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, 2558, ออนไลน์) นอกจากนี้จากรายงานการจัดอันดับทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของ Education First (EF) วิเคราะห์ข้อมูลและจัดอันดับทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของประเทศที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นหลัก 88 ประเทศทั่วโลก พบว่า ประเทศไทยรั้งอันดับที่ 64 จาก 88 ประเทศ มีคะแนนทักษะการใช้ภาษาอังกฤษอยู่ที่ 48.54 จาก 100 คะแนนเต็ม ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ Low Proficiency โดยทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ 6 จาก 8 ประเทศในกลุ่มอาเซียน ผู้เชี่ยวชาญเผยว่า ความล้มเหลวในครั้งนี้มาจากการเรียนภาษาอังกฤษแบบเน้นท่องจำ โดยไม่เน้นการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อนำไปใช้งานในชีวิตประจำวัน (Education First 2560: ออนไลน์) และจากการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษของ โรงเรียนคลองเกลือพบว่า

นักเรียนส่วนใหญ่ในระดับประถมศึกษาตอนต้นมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนค่อนข้างต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานโดยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับ 37.02% จึงจำเป็นต้องได้รับการปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ข้อมูลดังกล่าวสะท้อนให้เห็นกระบวนการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบันของประเทศไทยที่ยังไม่เอื้อต่อการให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างเต็มที่ เนื่องจากครูยังใช้วิธีการสอนแบบเดิม ที่มุ่งเน้นการสอนตามความต้องการของตนเอง โดยไม่คำนึงว่านักเรียนจะสามารถเรียนรู้สิ่งที่ครูสอนได้มากน้อยเพียงใด และไม่คำนึงว่าวิธีการสอนที่ใช้เหมาะสมกับนักเรียนหรือไม่ จึงทำให้การจัดการเรียนรู้ของครูยังค่อนข้างขาดประสิทธิภาพ (สุรางค์ ใคว์ตระกูล, 2559, น. 7) นอกจากนี้การสอนของครูไม่ได้ส่งเสริมให้นักเรียนได้ใช้กระบวนการคิดเท่าที่ควร ซึ่งจะช่วยเชื่อมโยงความรู้ระหว่างองค์ประกอบย่อยของภาษาให้เป็นที่เข้าใจได้ (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย, 2534, น. 23: อ้างอิงจาก Smith, 1978) รวมทั้งกระบวนการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษยังไม่บูรณาการทั้ง 4 ทักษะ อันได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ซึ่งทำให้การจัดการเรียนการสอนเน้นการฝึกปฏิบัติไม่เพียงพอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งครูส่วนใหญ่เน้นการสอนไวยากรณ์และการท่องศัพท์ ซึ่งส่งผลให้นักเรียนไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ กระบวนการจัดการเรียนการสอนดังกล่าวยังไม่มีความหลากหลายและ ไม่สอดคล้องกับความแตกต่างและพื้นฐานความรู้ของนักเรียน อีกทั้งจำนวนนักเรียนในชั้นเรียนมีมากเกินไป ทำให้ไม่สามารถดูแลหรือจัดให้นักเรียนฝึกปฏิบัติได้อย่างทั่วถึง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2554, น. 34)

กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่ทำให้นักเรียนสามารถสื่อสารได้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551 นั้น ครูจะต้องจัดกิจกรรมทางภาษา เพื่อให้นักเรียนมีโอกาสฝึกใช้ภาษาอังกฤษครบทั้ง 4 ทักษะคือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ซึ่งทักษะการอ่านเป็นทักษะที่มีบทบาทมากที่สุดในยุคสังคมปัจจุบัน เนื่องด้วยวิทยาการและเทคโนโลยีต่าง ๆ ได้เปลี่ยนแปลงก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว จนสภาพสังคมกลายเป็นสังคมข่าวสาร มนุษย์ส่วนใหญ่รับรู้ข่าวสารความรู้ ต่าง ๆ จากการอ่าน เพื่อนำความรู้นั้น ๆ มาพัฒนาองค์ความรู้ของตนเองให้ทันสมัยมากขึ้น นอกจากนี้ทักษะการอ่านยังเป็นทักษะที่มีความสำคัญสำหรับนักเรียนในทุกระดับ ผู้ที่อ่านได้ดีย่อมจะเป็นผู้ที่เขียนได้ดี เพราะการอ่านช่วยให้มีประสบการณ์ในการตีความจากสัญลักษณ์หรือตัวอักษร รวมทั้งได้ข้อมูลต่างๆอย่างหลากหลายที่สามารถช่วยให้เป็นแนวทางในการพัฒนาการเขียนที่ดีได้ เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (2531, น. 84) นับว่าการอ่านจึงเป็นปัจจัยเบื้องต้นที่สำคัญ ส่วนทักษะการเขียนนั้น สามารถพัฒนาตามทักษะการอ่านได้ ถ้าผู้อ่านได้รับประสบการณ์ในการอ่านอย่างเหมาะสม ทักษะการเขียนเป็นทักษะที่ยากสำหรับทั้งครูและนักเรียน เพราะเป็น

ทักษะที่มีความซับซ้อน กล่าวคือ การเขียนเป็นเสมือนตัวแทนของความรู้ที่นึกคิดในรูปแบบของลายลักษณ์อักษรของผู้เขียน ซึ่งต้องใช้กระบวนการทางความคิดหลายขั้นตอน ผู้เขียนจึงต้องมีความรู้และประสบการณ์ทางภาษามากพอในเรื่องลักษณะและองค์ประกอบของภาษานั้น ๆ พร้อมทั้งสามารถเลือกใช้คำ สำนวน เพื่อการเรียบเรียงเนื้อหาได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม (สนิท สัตโยภาส, 2556, น. 142)

ดังที่กล่าวมาข้างต้น ทักษะการอ่านและการเขียนเป็นทักษะที่มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน เพราะการอ่านเป็นกระบวนการของการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านและผู้เขียน ในด้านความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมาย โดยผู้เขียนใช้ตัวอักษรสื่อความหมายแก่ผู้อ่าน ส่วนผู้อ่านใช้กระบวนการทางความคิดในการแปลความ ตีความและขยายความตัวอักษร พร้อมทั้งใช้ประสบการณ์เดิม (Scheme) ของตนเองในการตีความหมาย การที่ผู้อ่านจะเข้าใจข้อความได้ตรงกันกับผู้เขียน ผู้อ่านจะต้องมีความสามารถในการสร้างความหมายจากสิ่งที่ผู้เขียนสื่อออกมาได้เป็นอย่างดี (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย, 2556, น. 84-85)

ผู้วิจัยได้ศึกษาวิธีสอนการอ่านและเขียนทั้งในและต่างประเทศ พบว่า วิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาเป็นการสอนที่มีผลงานวิจัยปรากฏชัดเจนในด้านการพัฒนาการอ่าน และการเขียน ซึ่งมีทั้งหมด 3 รูปแบบ ประกอบด้วย 1) การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 (Concentrated Language Encounter Approach; CLE I) สำหรับนักเรียนที่ไม่สามารถอ่านออกเขียนได้ และมีประสบการณ์ด้านการใช้น้อย โดยการจัดกระบวนการเรียนรู้ช่วยให้นักเรียนสื่อสารภาษาและพัฒนาบุคลิกภาพได้ 2) การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 2 (Concentrated Language Encounter Approach; CLE II) สำหรับนักเรียนที่สามารถอ่านและเขียนประโยคพื้นฐานได้แต่ไม่คล่องแคล่วมาก โดยมุ่งเน้นในการพัฒนาการสื่อสารและบุคลิกภาพ ซึ่งการใช้ภาษาที่หลากหลายจะช่วยให้นักเรียนจับใจความสำคัญของเรื่องและหารายละเอียดจากเรื่องที่อ่านได้และ 3) การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 3 (Concentrated Language Encounter Approach; CLE III) สำหรับนักเรียนที่มีประสบการณ์ทาง การอ่าน การเขียน การฟัง และการพูดในระดับสูง ส่งผลให้นักเรียนมีโอกาสเพิ่มพูนความรู้ ความชำนาญทักษะทางภาษาของตนเอง และสื่อความให้เป็นที่เข้าใจได้อย่างถูกต้องตามกาลเทศะ

การจัดการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 1 แบบกิจกรรมวิถีปฏิบัติเป็นฐาน เป็นการสอนที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนที่มีประสบการณ์ด้านการใช้น้อย เพื่อช่วยให้นักเรียนสื่อสารภาษาและพัฒนาบุคลิกภาพได้ และมุ่งเน้นให้นักเรียนคุ้นเคยกับภาษา รักภาษา สนุกสนานกับการเรียนภาษา มีความสามารถในการ

อ่าน การเขียนขั้นพื้นฐานด้วยความคิดของนักเรียนเอง โดยเข้าใจโครงสร้างภาษา สามารถสรุป เป็นแนวคิดของตนเอง แล้วนำมาประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริงได้และยังช่วยกระตุ้นความสนใจ ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษได้มากขึ้น (เสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์, 2556, น. 27-30,70)

จากหลักการและเหตุผลดังกล่าว การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ชนิด วิธีการ สามารถกระตุ้นการเรียนรู้ทักษะทางภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี ช่วยให้นักเรียนมี พัฒนาการทางการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษดีขึ้น รวมทั้งช่วยให้นักเรียนมีความสนใจในการ เรียนวิชาภาษาอังกฤษมากขึ้น โดยเน้นนักเรียนเป็นสำคัญ (student center) นักเรียนเกิดการ เรียนรู้แบบไม่รัฐตัว ส่งผลให้นักเรียนฝึกทักษะการแก้ปัญหา และส่งเสริมพฤติกรรมกล้าแสดงออก ซึ่งเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่จะพัฒนานักเรียนให้รู้จักค้นคว้าหาความรู้ สามารถทำงานและ แก้ปัญหาร่วมกับผู้อื่นได้ ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาผลของการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ ภาษา รูปแบบที่ 1 แบบกิจกรรมวิธีปฏิบัติเป็นฐาน เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่าน ภาษาอังกฤษ ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ และความสนใจในการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และมีความมุ่งหวังว่าผลของการศึกษาคั้งนี้จะใช้ เป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 ด้วยการจัดการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 1 แบบ กิจกรรมวิธีปฏิบัติเป็นฐาน ก่อนและหลังการทดลอง
2. เพื่อศึกษาความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ด้วยการจัดการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 1 แบบกิจกรรมวิธีปฏิบัติเป็น ฐาน

ความสำคัญของการวิจัย

1. ผลจากการวิจัยครั้งนี้ช่วยให้ผู้สอนและบุคลากรทางการศึกษาได้แนวทางในการ จัดการเรียนการสอนการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ ภาษา รูปแบบที่ 1 แบบกิจกรรมวิธีปฏิบัติเป็นฐานได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมกับความสามารถ ของนักเรียน
2. ผลจากการวิจัยครั้งนี้ช่วยให้ผู้สอนและบุคลากรทางการศึกษาได้หลักการนำกิจกรรม มาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนในวิชาภาษาอังกฤษได้อย่างเหมาะสม

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนคลองเกลือ ตำบล คลองเกลือ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน ทั้งหมด 2 ห้องเรียน จำนวนทั้งสิ้น 40 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนคลองเกลือ ตำบลคลองเกลือ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี เลือกกลุ่มตัวอย่าง 1 ห้องเรียน จากกลุ่มประชากร ด้วยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Sampling) โดยการจับฉลาก จำนวน 20 คน

เนื้อหาที่ใช้

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ ผู้วิจัยได้คัดเลือกเนื้อหาที่มีเนื้อความตามอรรถลักษณะของภาษา (Genre) 1 ชนิด คือ วิธีการ (procedure) ดังนี้

1. How to Make Tuna Sandwiches
2. How to Fold A Paper Hat
3. How to Make A Happy Birthday Sign

ระยะเวลาที่ใช้

การทดลองครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้เวลาในการทดลอง 14 สัปดาห์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ใช้เวลาทั้งหมด 28 ชั่วโมง รวมทั้งการทดลองก่อนเรียนและหลังเรียน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ คือ การจัดการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 1 แบบกิจกรรมวิธีปฏิบัติเป็นฐาน
2. ตัวแปรตาม ได้แก่
 - 2.1 ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ
 - 2.2 ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ
 - 2.3 ความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 หมายถึง การสอนภาษาที่เน้น ปัจจัยบ่อนและกระบวนการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนต่างๆที่ทำให้ นักเรียนมีส่วนร่วมและได้รับ ประสบการณ์ตรงในการใช้ภาษาทั้งการฟัง การพูด การอ่านและการเขียนอย่างต่อเนื่องและบูรณา

การด้วยตนเองจากการพัฒนาความเข้าใจภาษาโดยรวมไปสู่องค์ประกอบย่อยของภาษา โดยมีครูคอยให้ความช่วยเหลือ แนะนำ แก้ไขและให้กำลังใจด้วยวิธีต่างๆ โดยการจัดการเรียนการสอนจะคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างระดับความสามารถความถนัด ความสนใจ และสติปัญญาของนักเรียน กลวิธีในการสอนจะยึดหลักการทางภาษาศาสตร์เชิงระบบ (Systemic Linguistic) ภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา (Psycholinguistics) ภาษาศาสตร์เชิงสังคมวิทยา (Sociolinguistics) และจิตวิทยาในการเรียนรู้ (Learning Psychology) เพื่อช่วยให้นักเรียนพัฒนากระบวนการเรียนรู้ภาษาได้ด้วยตนเอง ซึ่งมีรูปแบบการจัดการเรียนการสอน 2 ประเภท คือ

1.1 บทเรียนนำ (starter text) เป็นการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบเล่มหนังสือที่ใช้อ่านทั่วไป

1.2 กิจกรรม (activity) เป็นการจัดกิจกรรมเพื่อฝึกปฏิบัติที่ต้องพิจารณาวัตถุประสงค์ให้สอดคล้องกับหลักสูตร และความเหมาะสมของวัสดุ อุปกรณ์ ที่จัดหาได้และความเหมาะสมกับความสามารถและความรับผิดชอบของนักเรียนแต่ละระดับวัย

2. **กิจกรรมวิธีปฏิบัติเป็นฐาน** หมายถึง บทเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยประยุกต์จากการจัดการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 แบบกิจกรรมเป็นฐาน เพื่อพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ส่งเสริมให้นักเรียนประยุกต์ใช้ทักษะและเชื่อมโยงองค์ความรู้ โดยใช้กิจกรรมกระตุ้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมในชั้นเรียน ส่งเสริมปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับนักเรียน และนักเรียนกับครู

3. **การจัดการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 1 แบบกิจกรรมวิธีปฏิบัติเป็นฐาน** หมายถึง การสอนโดยใช้โปรแกรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งเสนอเนื้อหาโดยเอากิจกรรมเป็นที่ตั้ง เพื่อฝึกหรือพัฒนานักเรียนให้เกิดการเรียนรู้ให้บรรลุวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่กำหนด รวมทั้งส่งเสริมให้นักเรียนมีความตื่นตัวและกระตือรือร้นด้านความรู้คิด และเรียนรู้ผ่านกิจกรรมการปฏิบัติที่น่าสนใจ ที่ทำให้นักเรียนมีส่วนร่วมและได้รับประสบการณ์ตรงในการใช้ภาษา ทั้งการฟัง การพูด การอ่านและการเขียนอย่างต่อเนื่องและบูรณาการด้วยตนเอง จากการพัฒนาความเข้าใจภาษาโดยรวมไปสู่องค์ประกอบย่อยของภาษา โดยเข้าใจโครงสร้างของภาษาขั้นพื้นฐานสามารถสื่อสารภาษาให้เป็นที่เข้าใจ และนำมาปฏิบัติหรือเป็นแนวคิดที่เป็นประโยชน์ในสถานการณ์ปัจจุบัน ซึ่งมีขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ด้วยโปรแกรมการสอนกิจกรรมวิธีปฏิบัติเป็นฐาน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ครูแนะนำวัสดุต่างๆที่จะใช้เกี่ยวกับเรื่องที่ทำ แล้วสาธิตเกี่ยวกับการกระทำสิ่งต่างๆที่ละขั้นตอนอย่างช้าๆ และชัดเจน

ขั้นที่ 2 ให้นักเรียนเล่าวิธีการทำสิ่งต่างๆ ที่ครูสอนไปตามลำดับขั้นตอนการทำ พูดย้ำตามครูถึงขั้นตอนในการทำ และทดลองการปฏิบัติ

ขั้นที่ 3 เขียนเรื่องที่ทำร่วมกันระหว่างครูและนักเรียน โดยให้นักเรียนช่วยกันเขียนเรื่องที่ทำลงในกระดาษแผ่นใหญ่ ครูทำหน้าที่เจาะหาข้อตกลงร่วมกัน

ขั้นที่ 4 ทำหนังสือเล่มใหญ่ โดยให้นักเรียนแบ่งกลุ่มและช่วยกันเขียนข้อความต่างๆตามสิ่งที่เขียนในขั้นที่ 3 ลงเป็นเล่มเพื่อทำหนังสือเล่มใหญ่

ขั้นที่ 5 เล่นเกมและกิจกรรมเสริมทางภาษาอื่นๆ โดยใช้หนังสือเล่มใหญ่ที่ทำเสร็จแล้วเป็นแหล่งในการเรียนรู้ค้นคว้า การประเมินผลในขั้นตอนของการสอนจะมีการประเมินผลการเรียนของนักเรียนจากการทำกิจกรรมต่างๆเช่น สังเกตการอภิปราย การสนทนา การอ่านออกเสียง ตลอดจนการตอบคำถามและการตรวจงานทั้งที่เป็นงานกลุ่มและงานส่วนบุคคล

4. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการอ่านเรื่องราว โดยนักเรียนสามารถแปลความ บอกรายละเอียด สรุปความ ตีความ และจับใจความสำคัญซึ่งวัดได้จากแบบทดสอบความสามารถในการอ่านชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ แบบทดสอบนี้ผู้วิจัยเป็นผู้สร้างขึ้นโดยให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจและหาคุณภาพแล้ว

5. ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการเลือกคำ การเรียบเรียงคำเป็นประโยค และลำดับประโยคให้มีความหมายเป็นที่เข้าใจในลักษณะโครงสร้าง ของภาษาอังกฤษที่ใช้ในแต่ละสถานการณ์อย่างถูกต้องเหมาะสม ซึ่งวัดได้จากแบบทดสอบความสามารถในการเขียนชนิดเรียงความ จำนวน 1 ข้อ โดยให้นักเรียนเขียนบรรยายได้ภาพที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น สำหรับเขียนเรียงความแสดงความคิดเห็นต่อภาพนั้น แบบทดสอบนี้ผู้วิจัยเป็นผู้สร้างขึ้นโดยให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจและหาคุณภาพแล้ว

6. ความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ หมายถึง ความรู้สึกชื่นชอบ หรือพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 1 แบบกิจกรรมวิธีปฏิบัติเป็นฐาน มีความกระตือรือร้นที่จะเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่ครูจัดขึ้น ความมานะพยายามและเอาใจใส่ต่อการเรียน ตลอดจนการมองเห็นคุณค่าและคุณประโยชน์ของการเรียนภาษาอังกฤษ เช่น การทุ่มเทเวลาเพื่อฝึกฝนภาษาอังกฤษ การกระทำที่แสดงว่าชอบกิจกรรมการเรียนภาษาอังกฤษอย่างโดดเด่น หรือการประพฤติปฏิบัติเป็นประจำ ซึ่งวัดได้จากคะแนนการตอบแบบสอบถาม วัดความสนใจ

ในการเรียนภาษาอังกฤษที่ใช้มาตราส่วนประมาณค่าชนิด 3 ระดับ จำนวน 24 ข้อ ตามวิธีการของ
ลิเคิร์ท ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าพัฒนาความสามารถในการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษ และความสนใจ
ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอน
แบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 แบบกิจกรรมวิธีปฏิบัติเป็นฐาน มีแนวคิดและวิธีการสอน
ตามรูปแบบไบอัน เกย์ และกลุ่มนักภาษาศาสตร์ในประเทศออสเตรเลีย (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย.
2550: 26) ซึ่งการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดจากการศึกษาเอกสาร แนวคิดทฤษฎี
และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เนื่องจากการสอนด้วยวิธีดังกล่าวเน้นปัจจัยป้อน และการเข้าใจ
องค์ประกอบย่อยของภาษา ก่อนเข้าใจความหมายโดยรวม กระบวนการเรียนรู้มุ่งการมีส่วนร่วม
ของนักเรียน รวมทั้งนักเรียนได้รับประสบการณ์ตรงในการสื่อสารทางภาษาอย่างต่อเนื่อง และยึด
หลักการทางภาษาศาสตร์เชิงระบบของความหมาย (Systemic Linguistics) ภาษาศาสตร์เชิง
จิตวิทยา (Psycholinguistics) และจิตวิทยาในการเรียนรู้ (Learning Psychology) เพื่อช่วยให้
ผู้เรียนพัฒนากระบวนการเรียนรู้ โดยใช้เนื้อความลักษณะสื่อการสอนที่เป็นกิจกรรม ดัง
ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ตัวแปรอิสระ

การจัดการเรียนการสอนแบบมุ่ง
ประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 แบบ
กิจกรรมวิธีปฏิบัติเป็นฐาน

ตัวแปรตาม

1. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ
2. ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ
3. ความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมุติฐานในการวิจัย

1. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ ภาษา รูปแบบที่ 1 แบบกิจกรรมวิธีปฏิบัติเป็นฐาน มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ ภาษา รูปแบบที่ 1 แบบกิจกรรมวิธีปฏิบัติเป็นฐาน มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประเด็นสำคัญของการวิจัย โดยนำเสนอ หัวข้อ ดังต่อไปนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา
 - 1.1 ความเป็นมาของการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา
 - 1.2 แนวทฤษฎีการสอนที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา
 - 1.3 รูปแบบและกระบวนการสอนด้วยวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา
 - 1.4 ประโยชน์ของการสอนด้วยวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา
 - 1.5 กระบวนการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1
 - 1.6 ขั้นตอนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 แบบกิจกรรมวิธีปฏิบัติเป็นฐาน
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับกลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้
 - 2.1 ความหมายของกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้
 - 2.2 บทบาทของครูในการใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้
 - 2.3 ประโยชน์ของกลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้
3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความสามารถด้านการอ่าน
 - 3.1 ความหมายของการอ่าน
 - 3.2 จุดมุ่งหมายของการอ่าน
 - 3.3 องค์ประกอบของการอ่าน
 - 3.4 การจัดการเรียนการสอนการอ่าน
 - 3.5 การวัดและประเมินผลการอ่าน
4. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความสามารถด้านการเขียน
 - 4.1 ความหมายของการเขียน
 - 4.2 จุดมุ่งหมายของการเขียน
 - 4.3 องค์ประกอบของการเขียน
 - 4.4 การจัดการเรียนการสอนการเขียน
 - 4.5 การวัดและประเมินผลการเขียน

5. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

- 5.1 ความหมายของความสนใจ
- 5.2 องค์ประกอบของความสนใจ
- 5.3 การสร้างความสนใจ
- 5.4 การวัดความสนใจ
- 5.5 ความสนใจกับการเรียนการสอน

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ

- 6.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1
- 6.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ
- 6.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

1.1 ความเป็นมาของการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา (The Concentrated Language Encounters หรือ CLE) ได้รับการพัฒนาจากผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษาศาสตร์และครูภาษาอังกฤษ ได้แก่ Brian Gray, จูเลีย ไพร์ช , Dr.Richard Walker และ Dr.Nea Dorr ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1980-1985 ที่ไบรอัน เกรย์ (Brian Gray) และจูเลีย ไพร์ช (Julia Price) ได้ทดลองสอนภาษาอังกฤษกับนักเรียนในโรงเรียนเทรเกอร์ พาร์ค (Traeger Park School) ซึ่งเป็นโรงเรียนชานเมืองแอริส สปริงส์ (Alice Springs) รัฐนอร์เทิร์น เทริทอรี (Northern Territory) ประเทศออสเตรเลีย ในโครงการ เทรเกอร์ พาร์ค (Traeger Park Project) เพื่อวิจัยและพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียน เพราะนักเรียนในโรงเรียนเทเกอร์ พาร์ค 90% เป็นชาวพื้นเมือง (Aborigine) ที่ใช้ภาษาแม่ในการสื่อสาร และมีปัญหาในการสื่อสารภาษาอังกฤษทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ส่งผลให้การเรียน การสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนไม่ประสบความสำเร็จ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนส่วนมากสามารถใช้ภาษาอังกฤษ ในการสื่อสารได้ดีขึ้น รัก การอ่าน และการเขียน ทำให้สามารถเรียนวิชาอื่นและพัฒนาบุคลิกภาพได้ดีขึ้น ซึ่งโครงการนี้ได้รับความสนใจจากนักภาษาศาสตร์และนักศึกษาในประเทศออสเตรเลียอย่างกว้างขวางและมีการเผยแพร่วิธีการสอนไปทั้งในทวีปเอเชียและทวีปยุโรป (เสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์, 2550, น. 26-27)

เสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์ (2550, น. 27-28) ได้ร่วมมือกับโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ดำเนินโครงการเพื่อพัฒนาการสอนอ่านและเขียน โดยได้รับการสนับสนุนจากศาสตราจารย์ ดร.อารี สัณห์ทวี อาจารย์ใหญ่และสมาคมผู้ปกครอง และได้รับทุน

การดำเนินงานจากวิทยาลัยบัณฑิตศึกษา แห่งบริสเบรน (Brisbane college of Advance Education) ประเทศออสเตรเลีย โดยสื่อที่ใช้ทดลอง คือเรื่อง "A Little Red Hen" ซึ่งเป็นหนังสือภาษาอังกฤษที่ยากเกินกว่านักเรียนที่เริ่มเรียนภาษาจะเรียนได้ ใช้เวลาสอน 9-10 คาบ คาบละ 50 นาที ผลการทดลองสอนพบว่า นักเรียนสามารถฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาอังกฤษได้ดีมีเจตคติที่ดีในการเรียนและมีความคงทนในการจำคำศัพท์ได้ดี ในปี พ.ศ. 2528 คณะครูภาษาไทยในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ได้ทดลองการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาในวิชาภาษาไทยกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการทดลองสอนพบว่า เพียง 8-10 คาบ นักเรียนสามารถจำคำประโยคและเขียนตัวสะกดได้ดี สังเกตจากนักเรียนสามารถเข้าใจความหมายและสื่อสารได้เร็ว ในปี พ.ศ. 2530 ดร.วิฑูรต์ วอร์คเกอร์ ได้เสนอโครงการเพื่อขอทุนจากสโมสรโรตารีซัลส์เบอรี (Salisbury) เมืองบริสเบน ประเทศออสเตรเลีย และเสาวลักษณ์ รัตนวิชัย ได้รับคำแนะนำจากสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ให้ดำเนินการวิจัยนำร่องกับนักเรียนที่มีปัญหาด้านการใช้ภาษาในจังหวัดสุรินทร์ ผลการทดลองสอนพบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองมีความสามารถในการสื่อสารภาษาไทยทั้งภาษาพูดและภาษาเขียนสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมและจากความสำเร็จในการวิจัยมูลนิธิของโรตารีสากลจึงอนุมัติเงินทุน 3 เอก (3H) ประมาณ 17 ล้านบาทแก่ประเทศไทย เพื่อดำเนินพัฒนาการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาและขยายโครงการพัฒนาการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2531-2536 ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ในเขตอีสานใต้ ได้แก่ จังหวัดสุรินทร์ บุรีรัมย์ ชัยภูมิ และศรีสะเกษ และในปี พ.ศ. 2533-2538 ได้มีการขยายผลการใช้รูปแบบการสอนที่ได้รับการปรับปรุงแล้วจากโครงการอีสานใต้ ไปทดลองสอนภาษาไทยใน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ กับนักเรียนที่มีปัญหาด้านการใช้ภาษา ผลการทดลองสอนพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา มีความสามารถในการสื่อสารภาษาไทยสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิม และมีเจตคติที่ดีในการเรียนภาษาไทย (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย, 2550, น. 28-30) จากความสำเร็จในโครงการพัฒนาการสอนภาษาแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาในทุกจังหวัดและทั่วประเทศ ได้มีประเทศบังคลาเทศ ลาว เนปาล อินเดีย หมู่เกาะโซโลมอน อัฟริกาใต้ อียิปต์ ตุรกี บราซิล เม็กซิโก และฟิลิปปินส์ ส่งผู้เชี่ยวชาญด้านการรู้หนังสือและสมาชิกโรตารีเข้าอบรมการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ที่คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปรากฏว่า ประเทศที่นำการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาไปใช้พัฒนาการสอนภาษาแม่และภาษาต่างประเทศประสบผลสำเร็จเหมือนกันคือ นักเรียนสามารถพัฒนาการรู้หนังสือได้ในระยะเวลาที่สั้นและมีเจตคติที่ดีมากต่อการอ่าน การเขียน (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย, 2550, น. 30-31)

1.2 แนวทฤษฎีการสอนที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

แนวทฤษฎีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาเน้นกระบวนการเรียนรู้ของนักเรียนหรือผู้เรียนเป็นธรรมชาติที่ทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จด้านการใช้ภาษาในสถานการณ์จริงและวัฒนธรรมที่หลากหลาย หลักการสำคัญสอดคล้องกับแนวทฤษฎีในการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างๆที่สำคัญ ดังนี้ (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย, 2550, น. 31)

1.2.1 แนวทฤษฎีการสอนแบบธรรมชาติ (The Natural Approach)

การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาเน้นการเข้าใจธรรมชาติการเรียนรู้ของนักเรียน โดยเริ่มจากการให้ปัจจัยป้อนที่มีความหมายแก่นักเรียน (Comprehensible Input) โดยจัดกระบวนการจัดการเรียนการสอน (Process) ที่เหมาะสมกับการรับรู้ทางภาษาของนักเรียน (Language acquisition) ซึ่งเกี่ยวข้องการทำงานของสมองทั้งซีกซ้ายและซีกขวา เพื่อให้ทำให้นักเรียนจดจำได้อย่างถาวรและช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการรับรู้ของนักเรียนในขณะเดียวกัน

1.2.2 แนวทฤษฎีการสอนเพื่อการสื่อสาร (The Communicative Teaching Approach)

การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาเน้นการใช้ภาษาในบริบท (context) ต่างๆอย่างมีความหมายและเหมาะสมตามกาลเทศะ การออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนเปิดโอกาสให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ตรง ฝึกปฏิบัติทางภาษาในสถานการณ์ต่างๆ

1.2.3 แนวทฤษฎีวรรณฐานของภาษา (Genre-Based Approach)

แนวทฤษฎีวรรณฐานเป็นหลักการสำคัญในการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาหรือเรียกว่าทฤษฎีภาษาศาสตร์เชิงระบบ ทฤษฎีนี้มีหลักการสำคัญคือ การเน้นลักษณะโครงสร้างของการดำเนินเนื้อความ (Schematic structure) และลักษณะของภาษา (Linguistic features) ที่ใช้ในชนิดของเนื้อความหรือวรรณลักษณะ (genre) ประเภทต่างๆตามจุดมุ่งหมายในการสื่อสารที่แตกต่างกัน วรรณลักษณะที่ใช้สื่อความ มีดังนี้

1. เรื่องเล่าจากประสบการณ์ (Recount)
2. รายงาน (Report)
3. การอธิบาย (Explanation)
4. เรื่องเกี่ยวกับความคิดเห็น (Exposition)
5. วิธีการ (Procedure)
6. เรื่องเล่าหรือบรรยายเชิงจินตนาการ (Narrative)
7. การอภิปราย (Discussion)
8. การสังเกต (Observation)

1.2.4 แนวทฤษฎีการสอนอ่านและเขียน (Teaching Reading and Writing Approach)

การอ่านเป็นกระบวนการที่มีความสัมพันธ์กันระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน เพื่อการหาความหมายในการสื่อความระหว่างกัน ทักษะการอ่านและการเขียนจึงมีความสัมพันธ์กัน ซึ่งการอ่านเป็นการถอดความหมายที่อาศัยกระบวนการทางความคิด โดยผู้อ่านต้องตีความหมายจากสัญลักษณ์ หรือตัวอักษรด้วยกระบวนการทางความคิด ประสบการณ์เดิมของตนเองและความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างทางภาษามาช่วยเพื่อให้เข้าใจความหมายของเนื้อความที่อ่าน (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย, 2550, น. 62-68) องค์ประกอบสำคัญของความเข้าใจในการอ่าน ได้แก่

- 1) ประสบการณ์เดิม (schema) ของผู้อ่าน ซึ่งความรู้เดิม จะช่วยให้ผู้อ่านเชื่อมโยงความคิดรวบยอดที่มีอยู่เข้ากับความรู้ใหม่ที่ได้รับ และส่งผลให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายของเรื่องดีขึ้น
- 2) อภิปัญญา (metacognition) เป็นความสามารถในการเข้าใจกระบวนการอ่านหรือการคิดในการตีความและการแก้ปัญหา ซึ่งเป็นกลวิธีในการใช้สติปัญญาของผู้อ่านในการตีความ หรือความหมายมีหลายวิธี เช่น การเดาคำและการคิดแก้ปัญหาด้วยตนเอง และ 3) โครงสร้างของเนื้อความ (Text structure) การเข้าใจโครงสร้าง ในการเขียนเนื้อความแต่ละชนิด เมื่อผู้อ่านเข้าใจจุดมุ่งหมายของผู้เขียน ส่งผลให้ผู้อ่านสามารถจับใจความสำคัญของข้อมูลในการเขียนได้ดี และทำให้จับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้อย่าง

1.3 รูปแบบและกระบวนการสอนด้วยวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (2550, น. 72-165) กล่าวว่า การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษามีเป้าหมายเพื่อสร้างประสบการณ์ในการรับรู้และเรียนรู้ของนักเรียนด้วยการฝึกปฏิบัติอย่างเป็นขั้นตอนอันนำมาสู่การพัฒนาทักษะภาษา 4 ด้านคือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ซึ่งการจัดกระบวนการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษามี 3 ประเภท ดังนี้

1.3.1 การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 (Concentrated Language Encounter Approach; CLE I) มีเป้าหมายสำหรับนักเรียนที่ไม่สามารถอ่านออกเขียนได้และมีประสบการณ์ด้านการใช้ภาษาน้อย เพื่อช่วยให้นักเรียนสื่อสารภาษาและพัฒนาบุคลิกภาพ

รูปแบบการจัดเรียนการสอน แบ่งตามสื่อได้เป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. บทเรียนนำ (starter text) สื่อประเภทนี้จัดในรูปแบบเล่มหนังสือที่ใช้อ่านทั่วไป เช่น หนังสือนิทาน นิยาย สารคดี ซึ่งขนาดความยาวของเรื่องขึ้นอยู่กับระดับวัยและความสามารถในการใช้ภาษาของนักเรียน

2. กิจกรรม (activity) สื่อประเภทนี้จัดเป็นกิจกรรมเพื่อฝึกปฏิบัติ ซึ่งต้องพิจารณาวัตถุประสงค์ให้สอดคล้องกับหลักสูตรและความเหมาะสมของวัสดุ อุปกรณ์ ที่จัดหาได้ และควรเหมาะสมกับความสามารถและความรับผิดชอบของนักเรียนแต่ละระดับวัย

ขั้นตอนการสอนมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 โดยใช้บทเรียนนำ (starter text) มีดังนี้

1. ครูอ่าน หรือเล่าเรื่องให้นักเรียนฟัง
2. นักเรียนเล่าเรื่องกลับ ลำดับเรื่อง สนทนาเกี่ยวกับเรื่อง อ่านออกเสียง และเล่นบทบาทสมมติ
3. นักเรียนเขียนเรื่องร่วมกับครู
4. นักเรียนทำหนังสือเล่มใหญ่
5. นักเรียนทำกิจกรรมทางภาษา เช่น เล่นเกม หรือทำกิจกรรมการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

ขั้นตอนการสอนมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 โดยใช้กิจกรรม (activity) มีดังนี้

1. ครูอธิบายอุปกรณ์ และสาธิตวิธีการทำกิจกรรมให้นักเรียนฟัง
2. นักเรียนเล่าวิธีการย้อนกลับ ลำดับวิธีการ สนทนาเกี่ยวกับวิธีการ พูดออกเสียง
3. นักเรียนเขียนเรื่องร่วมกับครู
4. นักเรียนทำหนังสือเล่มใหญ่
5. นักเรียนทำกิจกรรมทางภาษา เช่น เล่นเกม หรือทำกิจกรรมการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

1.3.2 การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 2 (Concentrated Language Encounter Approach; CLE II) มีเป้าหมายสำหรับนักเรียนที่สามารถอ่านและเขียนประโยคพื้นฐาน แต่ไม่ค่อยคล่องแคล่วมาก เพื่อพัฒนาการสื่อสารภาษาและบุคลิกภาพ ซึ่งการใช้ภาษาที่หลากหลาย จะช่วยให้นักเรียนจับใจความสำคัญของเรื่อง และหารายละเอียดจากเรื่องที่อ่านได้

ขั้นตอนการสอนมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 2 มีดังนี้

1. นักเรียนอ่านเรื่องร่วมกันอภิปราย หรือสนทนาเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านร่วมกันกับครูและทำแผนผังสรุปความ (mapping)
2. ครูโยงเรื่องที่อ่านเข้าสู่เรื่องของนักเรียน และอภิปรายร่วมกัน

3. เขียนเรื่องร่วมกันกับครูในกลุ่ม หรือเขียนเรื่องของตนเองในกลุ่มใหญ่
หรือกลุ่มย่อย

4. อภิปรายสนทนา และวิเคราะห์วรรณกรรมร่วมกันกับเนื้อความในชั้นที่ 3

5. ทำกิจกรรมทางภาษาเพื่อทบทวน ฝึกความแม่นยำและเสริมทักษะทาง
ภาษา

1.3.3 การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 3 (Concentrated Language Encounter Approach; CLE III) มีเป้าหมายสำหรับนักเรียนที่มีประสบการณ์ทางการฟัง พูด อ่าน และเขียนในระดับสูง เพื่อช่วยให้นักเรียนมีโอกาสเพิ่มพูนความรู้ ความชำนาญทักษะภาษาของตนเองให้มากขึ้น และสื่อความให้เป็นที่เข้าใจได้อย่างถูกต้องตามกาลเทศะ

ขั้นตอนการสอนมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 3 มีดังนี้

1. ปฐมนิเทศเตรียมวิเคราะห์ความหมายของเรื่องที่อ่าน โดยการเดาสรุปและ
ลำดับความ

2. สะท้อนความคิดจากเรื่องที่อ่านไปสู่การกำหนดเป้าหมาย หรือการวางแผนการเขียน

3. บันทึกย่อสาระของเรื่องตามเป้าหมาย หรือแผนการเขียน

4. สังเคราะห์สาระของเรื่องและเขียนเรื่องในขั้นร่าง

5. ทบทวน ตรวจสอบ และแก้ไขงานเขียน

6. เขียนเรื่องในขั้นสุดท้าย และทำกิจกรรมเสริมทักษะภาษา

ตาราง 1 สรุปขั้นตอนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาแบ่งได้ 3 รูปแบบ (Model)
มีรายละเอียดย่อ ดังนี้

รูปแบบที่ 1 (Model I)	รูปแบบที่ 2 (Model II)	รูปแบบที่ 3 (Model III)
1. ครูอ่าน หรือเล่าเรื่องให้นักเรียนฟัง	1. นักเรียนอ่านเรื่องร่วมกันอภิปรายหรือสนทนาเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านร่วมกันกับครูและสรุปความ	1. ปฐมนิเทศเตรียมวิเคราะห์ความหมายของเรื่องที่อ่าน โดยการเดาสรุปและลำดับความ
2. นักเรียนเล่าเรื่องกลับลำดับเรื่องสนทนาเกี่ยวกับเรื่องอ่านออกเสียง และเล่นบทบาทสมมติ	2. ครูโยงเรื่องที่อ่านเข้าสู่เรื่องของนักเรียนและอภิปรายร่วมกัน 3. เขียนเรื่องร่วมกันกับครูในกลุ่มหรือนักเรียนเขียนเรื่องเองในกลุ่มใหญ่หรือกลุ่มย่อย	2. สะท้อนความคิดจากเรื่องที่อ่านไปสู่การกำหนดเป้าหมาย หรือวางแผนการเขียน
3. นักเรียนเขียนเรื่องร่วมกันกับครู		3. บันทึกย่อสาระของเรื่องตามเป้าหมายหรือแผนการเขียน
4. นักเรียนทำหนังสือเล่มใหญ่	4. นักเรียนอภิปรายสนทนาและวิเคราะห์หรือรดลักษณะร่วมกันกับเรื่องในเนื้อความในชั้นที่ 3	4. สังเคราะห์สาระของเรื่องและเขียนเรื่องในชั้นร่าง
5. นักเรียนทำกิจกรรมทางภาษา เช่น เล่นเกม หรือทำกิจกรรม การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน	5. นักเรียนทำกิจกรรมทางภาษาเพื่อทบทวน ฝึกความแม่นยำ และเสริมสร้างทักษะทางภาษา	5. ทบทวน ตรวจสอบ และแก้ไขงานเขียน 6. เขียนเรื่องในขั้นสุดท้าย และทำกิจกรรมเสริมทักษะทางภาษา

ที่มา : เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. (2550). การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา กลยุทธ์สู่ความสำเร็จในการพัฒนาการเรียนรู้ หนังสือเพื่อปวงชน. หน้า 72-165.

จากตาราง 1 การศึกษาการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาทั้ง 3 รูปแบบ สามารถสรุปได้ว่าการสอนภาษาทั้ง 3 รูปแบบ มีจุดมุ่งหมายของการสอนแตกต่างกันไป โดยเริ่มจากการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 มีเป้าหมายสำหรับนักเรียนที่ไม่สามารถอ่านออกเขียนได้ และมีประสบการณ์ด้านการใช้ภาษาน้อย ซึ่งครูมีบทบาทในการดำเนินกิจกรรมในการเรียนการสอนมาก ส่วนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 2 และ 3 มีเป้าหมายสำหรับนักเรียนที่สามารถอ่านและเขียนประโยคพื้นฐานได้ ซึ่งมีจุดประสงค์เพื่อให้นักเรียนพัฒนาความสามารถด้านการใช้ภาษาการใช้กระบวนการคิด เพื่อเพิ่มพูนทักษะทางภาษาของตนเองให้มากขึ้นและสื่อความให้เป็นที่เข้าใจได้อย่างถูกต้องตามกาลเทศะ

1.4 ประโยชน์ของการสอนด้วยวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

ตาราง 2 ประโยชน์ของการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1

ประโยชน์ของนักเรียน	ประโยชน์ของครู
1. นักเรียนได้รับการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษา คุณภาพชีวิตและความสามารถในการศึกษาหาความรู้ในวิชาอื่นได้	1. ครูสามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในแต่ละชั้นได้ง่ายและต่อเนื่อง
2. นักเรียนได้รับการพัฒนากระบวนการทางความคิดตามวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 และช่วยให้เกิดทักษะการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ	2. ครูสามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้หลากหลาย โดยเน้นกระบวนการคิดของนักเรียนเป็นหลักสำคัญ
3. นักเรียนได้รับการพัฒนาทักษะทางภาษาอย่างเป็นธรรมชาติ โดยเน้นความเข้าใจความหมายหรือความคิดรวบยอดของภาษาในลักษณะการบูรณาการ	3. ครูสามารถพัฒนาทักษะการสอนภาษาของตนให้ดีขึ้น เพราะมีบทบาทในการช่วยเหลือและมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ของนักเรียน
4. นักเรียนมีโอกาสคุ้นเคยกับกระบวนการอ่านที่ถูกต้อง และมีโอกาสได้ทำงานร่วมกันกับผู้อื่น และได้ฝึกการใช้ประชาธิปไตย การวางแผนงานและความรับผิดชอบในหน้าที่การงาน	4. ครูสามารถใช้การสอนซ่อมเสริมให้กับนักเรียนหลายกลุ่มได้ ในขณะที่เดียวกันตามระดับความสามารถของนักเรียนในชั้นตอนที่ 4

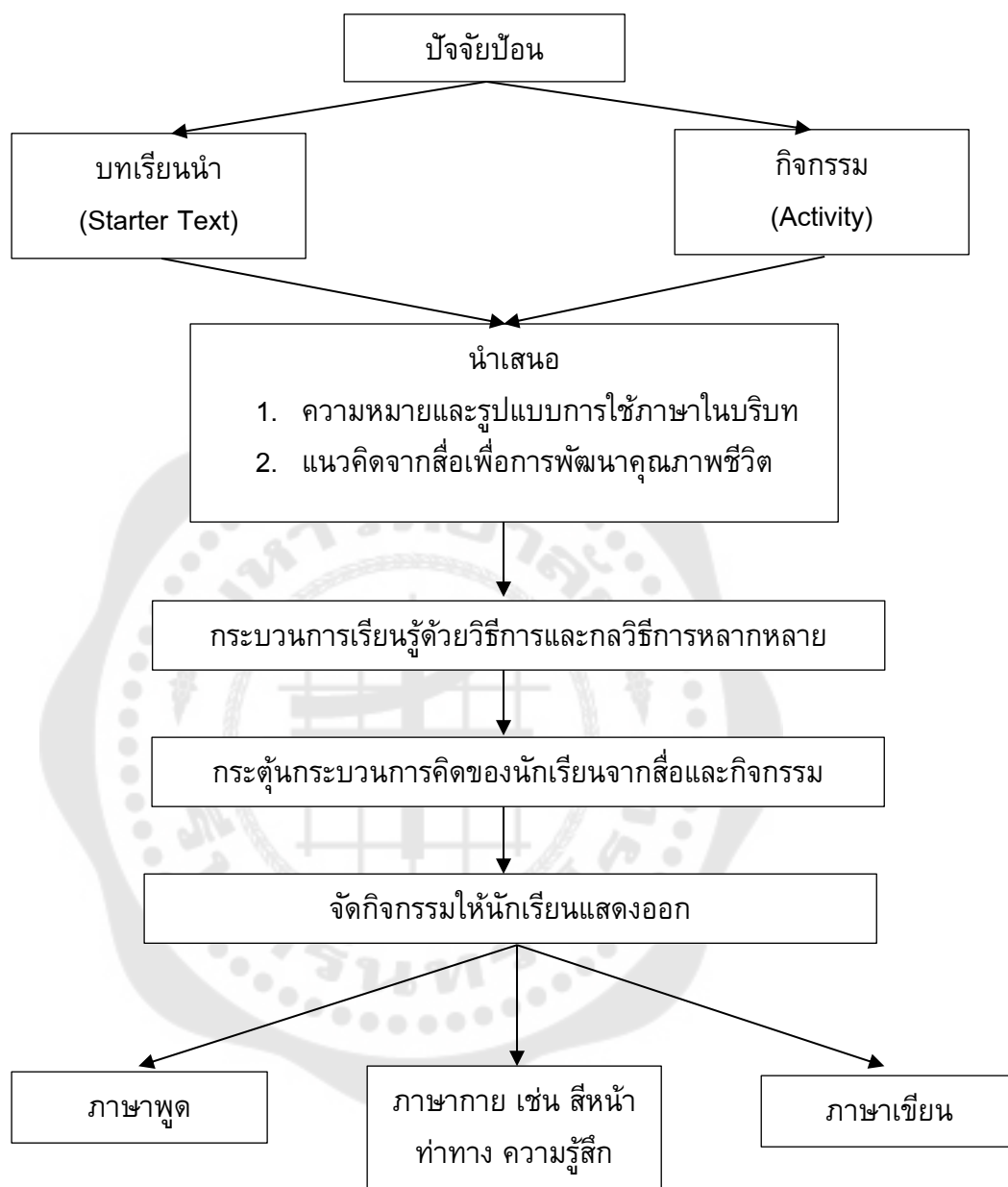
ตาราง 2 (ต่อ)

ประโยชน์ของนักเรียน	ประโยชน์ของครู
5. นักเรียนรักการอ่าน และการเขียน เพราะประสบความสำเร็จในการอ่าน โดยเข้าเรื่องที่อ่านดี ส่งผลให้นักเรียนมีกำลังใจในการอ่าน และเขียนเรื่องต่อไป	5. ครูทำการวัดและประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้ความสามารถ และความถนัดของนักเรียนได้ดี ทำให้ระบบการวัดและประเมินผลง่าย และสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการซ่อมเสริม

ที่มา : เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. (2550). การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา กลยุทธ์สู่ความสำเร็จในการพัฒนาการเรียนรู้ หนังสือเพื่อปวงชน. หน้า 298-302

จากตาราง 2 การศึกษาการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 สามารถสรุปได้ว่า การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ทำให้ครูสามารถจัดการเรียนการสอนได้ดี และหลากหลายตามความถนัดและความสนใจของนักเรียน ซึ่งทำให้เกิดปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูกับนักเรียน ส่งผลให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากขึ้น

1.5 กระบวนการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1

ภาพประกอบ 2 กระบวนการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

ที่มา : เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. (2550). การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา กลยุทธ์สู่ความสำเร็จในการพัฒนาการเรียนรู้ หนังสือเพื่อปวงชน. หน้า 7

การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1

จุดมุ่งหมาย

กระบวนการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 เน้นพัฒนานักเรียนที่ไม่สามารถอ่านออก เขียนได้ และมีประสบการณ์ด้านการใช้ภาษาน้อย เพื่อให้ นักเรียนสามารถสื่อสารภาษาและพัฒนาบุคลิกภาพได้ (เสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์, 2550, น. 72-117)

ระดับวัยและความสามารถ

สำหรับนักเรียนทุกวัยที่ไม่สามารถอ่านออกและเขียนได้ ส่วนครูสามารถใช้ในการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ซึ่งกิจกรรมการเรียนการสอนต้องปรับให้เหมาะสมกับวัยและความสนใจของนักเรียน

การจัดสื่อการเรียนการสอน

สื่อการเรียนการสอนสำหรับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ควรจัดตามจุดมุ่งหมายของการอ่าน ที่นักเรียนจะต้องมีประสบการณ์ในชีวิตประจำวัน มีอยู่ 3 ประการ ดังนี้

1. การอ่านเพื่อความบันเทิง (Reading for entertainment) สื่อการสอน ได้แก่ หนังสือประเภทยานิยาย ซึ่งการเลือกสื่อการเรียนการสอนต้องคำนึงถึงความสนใจระดับวัยและเพศของนักเรียน

2. การอ่านเพื่อปฏิบัติ (Read to do) สื่อการสอน ได้แก่ หนังสือประเภทวิธีการต่างๆ เช่น การทำอาหาร การปลูกพืช การเลี้ยงสัตว์ การทำงานฝีมือ วิธีใช้ยา เพื่อบำบัดโรค วิธีใช้อุปกรณ์ต่างๆ ฯลฯ

3. การอ่านเพื่อการเรียนรู้ (Read to learn) สื่อการสอน ได้แก่ หนังสือประเภทสารคดี และหนังสือข้อเท็จจริงในสาระความรู้ต่างๆ เช่น สารานุกรม ซึ่งนักเรียนแต่ละวัยมีความสนใจในข้อเท็จจริงที่ประสงค์ที่จะเรียนรู้ต่างกัน ดังนั้นครูควรจัดสื่อการสอนไว้อย่างหลากหลายตามความสนใจของนักเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาจะเน้นการใช้สื่อการสอนเพื่อเป็นปัจจัยป้อน ได้แก่ รูปแบบของการใช้ภาษาที่เหมาะสมกับกาลเทศะ บริบทของสถานการณ์และวัฒนธรรม ทั้งยังสอดแทรกแนวคิดสำหรับการพัฒนาคุณภาพชีวิต และข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการนำไปใช้ประโยชน์ ซึ่งการจัดสื่อการสอนควรพิจารณาจุดมุ่งหมายของการอ่านในชีวิตประจำวัน 3 ประการ มาพัฒนาด้วยการจัดสื่อการสอนเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. บทเรียนนำ (starter text) สื่อประเภทนี้จัดในรูปแบบเล่มหนังสือที่ใช้ อ่านทั่วไป เช่น หนังสือนิทาน นิยาย สารคดี ซึ่งขนาดความยาวของเรื่องขึ้นอยู่กับระดับวัยและความสามารถในการใช้ภาษาของนักเรียน

2. กิจกรรม (activity) สื่อประเภทนี้จัดเป็นกิจกรรมเพื่อฝึกปฏิบัติ ซึ่งต้องพิจารณาวัตถุประสงค์ให้สอดคล้องกับหลักสูตรและความเหมาะสมของวัสดุ อุปกรณ์ที่จัดหาได้ และควรเหมาะสมกับความสามารถและความรับผิดชอบของนักเรียนแต่ละระดับวัยด้วย

การจัดชั้นเรียน

การจัดชั้นเรียนมีความสำคัญต่อการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ เพราะชั้นเรียนส่งผลโดยตรงต่อสภาพการเรียนการสอนของครูและนักเรียน ทั้งด้านวิชาการและจิตวิทยา ซึ่งการจัดชั้นเรียนต้องคำนึงถึงองค์ประกอบสำคัญ ดังนี้

1. บรรยากาศและสภาพแวดล้อมเพื่อให้เกิดแรงจูงใจ การจัดชั้นเรียนที่ดี ครูควรพิจารณาสภาพทั่วไปในห้องเรียน เตรียมการแก้ไขปัญหาต่างๆ เช่น หาสถานที่ที่เหมาะสมในการจัดกิจกรรมภายในโรงเรียนและควรสร้างบรรยากาศของการเรียนการสอนด้วยการตกแต่งชั้นเรียนให้มีมนต์เสน่ห์เกี่ยวกับเรื่องราวที่จะเรียนในแต่ละเรื่อง เพื่อช่วยให้นักเรียนมีความกระตือรือร้น

2. โอกาสในการสอนเป็นรายบุคคล ครูควรมหาโอกาสใกล้ชิดกับนักเรียนทุกคน เพื่อคอยให้คำแนะนำและช่วยเหลือ ส่วนนักเรียนเองจะมีโอกาสใกล้ชิดกับครู ทำให้นักเรียนรู้สึกเป็นกันเอง จนสามารถปรึกษาปัญหาหรือข้อสงสัยเกี่ยวกับเรื่องเรียนกับครูได้โดยตรง

3. การตอบสนองของครูต่อนักเรียนที่มีความสามารถ ความถนัดและความสนใจแตกต่างกัน การจัดชั้นเรียนที่มีประสิทธิภาพในด้านการจัดกลุ่มนักเรียนทั้งกลุ่มย่อยและกลุ่มใหญ่ ครูต้องคำนึงถึงระดับความสามารถ ความถนัดและความสนใจของนักเรียนแต่ละคน เพื่อให้สมาชิกในกลุ่มช่วยเหลือซึ่งกันและกัน โดยในกลุ่มหนึ่งต้องมีนักเรียนที่มีระดับความสามารถ เก่ง ปานกลาง และไม่เก่ง ซึ่งการจัดชั้นเรียนที่มีประสิทธิภาพ จึงยึดหลักการการจัดกลุ่มนักเรียนให้ทุกคนมีโอกาสเรียนรู้ร่วมกัน

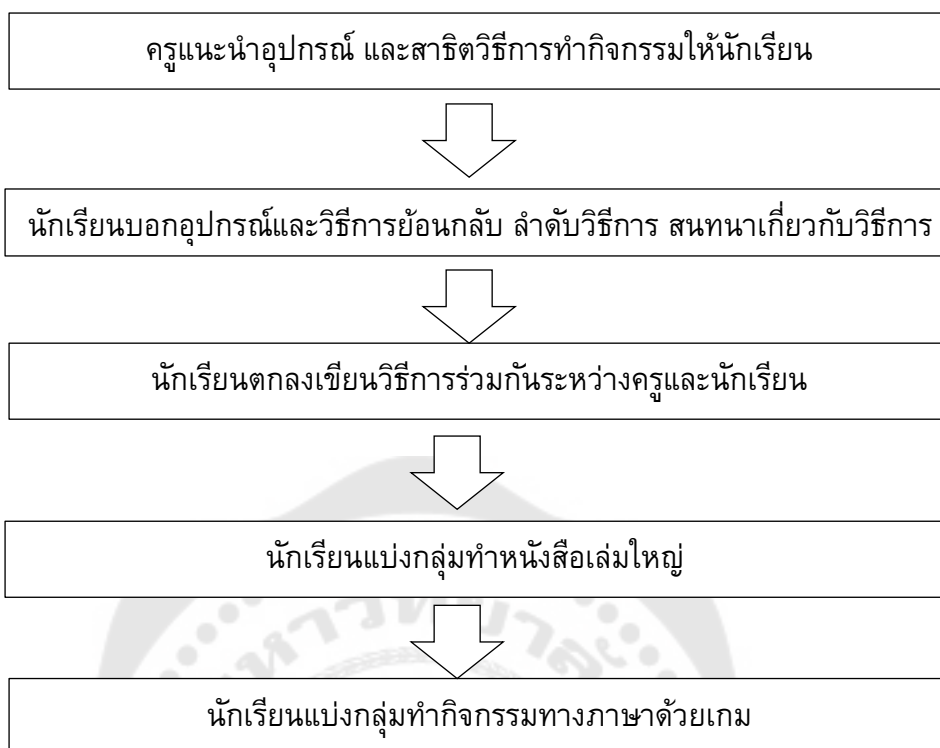
4. โอกาสในการเรียนรู้จากสภาพแวดล้อม การจัดชั้นเรียนที่ดี คือ การจัดโอกาสที่นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้จากสภาพแวดล้อม เช่น บอร์ดนิทรรศการ ป้ายนิเทศ รูปภาพ ตัวอักษร เทปเพลงและคำบรรยายเกี่ยวกับเรื่องที่เคยเรียน การตกแต่งชั้นเรียนด้วยผลงานของนักเรียนที่ได้รับการตรวจแก้ไขแล้ว เช่น บัตรคำ เรียงความ ประโยคที่ทำให้บรรยากาศในชั้นเรียนเอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียน

การจัดชั้นเรียนที่สอนด้วยการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 จึงจัดตามหลักการมีลักษณะดังนี้

1. จัดชั้นเรียนให้มีที่นั่งเป็นครึ่งวงกลม นั่งสลับห่างกันในแต่ละแถวเพื่อให้ นักเรียนแต่ละคนมองเห็นครูนั่งอยู่ตรงกลาง ส่วนครูสามารถมองและพูดคุยกับนักเรียนได้ทั่วถึง ซึ่งการจัดชั้นเรียนลักษณะนี้ เพื่อให้ครูมีโอกาสใกล้ชิดกับนักเรียนในการนำเสนอการเรียนการสอน
2. จัดที่นั่งให้นักเรียนไว้ทำงานกลุ่ม โดยจัดเก้าอี้ของนักเรียนให้ติดกันนั่ง เป็นกลุ่ม เช่น กลุ่มละ 4-5 หรือ 6 คน ควรมีทางเดินให้ครูเดินไปดูและช่วยเหลือนักเรียนในขณะที่ เรียนและทำงานเป็นกลุ่มได้
3. จัดสถานที่เพื่อแสดงแผนภูมิที่จำเป็นบนฝาผนังห้องหรือกระดาน เช่น แผนภูมิแสดงการเขียนตัวอักษรทั้งพยัญชนะและสระที่ถูกต้อง แผนภูมิพยัญชนะในกลุ่มอักษรสูง อักษรต่ำ การเขียนสระ และตัวอย่างการผันเสียง
4. การจัดกิจกรรม ได้แก่ มุมเขียน มุมอ่าน มุมค้นคว้า ที่ครูอาจเตรียม กระดาษ และดินสอไว้ให้ พร้อมยกตัวอย่างของการเขียน หรือคัดลายมือที่ถูกต้อง เพื่อให้ นักเรียน ได้ทดลองเขียน เมื่อมีเวลาว่างสำหรับมุมอ่านครูจัดหาหนังสือนิทาน สารคดี หนังสือเกี่ยวกับ วิธีการมาไว้ให้นักเรียนอ่าน
5. จัดมุมแสดงผลงาน โดยจัดผลงานของนักเรียนทั้งการเขียน การวาด รูป เช่น หนังสือเล่มใหญ่ หรือการประดิษฐ์ในชั้นเรียนเพื่อให้นักเรียนและผู้ปกครองมาชมผลงาน ซึ่งจะช่วยให้เสริมสร้างกำลังใจและความภาคภูมิใจในความสำเร็จในการเรียนของนักเรียน

1.6 ขั้นตอนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 แบบกิจกรรมวิธี ปฏิบัติเป็นฐาน

การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ต้องคำนึงถึงประเภทของสื่อที่เป็นกิจกรรม มี ขั้นตอนการสอน 5 ขั้นตอน ดังภาพประกอบ 3

ภาพประกอบ 3 ขั้นตอนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1
แบบกิจกรรมวิธีปฏิบัติเป็นฐาน

รายละเอียดขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 แบบกิจกรรมวิธีปฏิบัติเป็นฐาน มีดังนี้

ประเภทสื่อการสอน: กิจกรรม “How To...”

ขั้นตอนที่ 1: ครูแนะนำวัสดุต่างๆที่จะใช้เกี่ยวกับเรื่องที่ทำ แล้วสาธิตเกี่ยวกับการกระทำสิ่งต่างๆที่ละขั้นตอนอย่างช้าๆ และชัดเจน

จุดมุ่งหมาย: ให้นักเรียนเข้าใจความหมายของคำศัพท์ และได้ความคิดรวบยอดของกิจกรรมที่จะทำ มีโอกาสฝึกทักษะการฟัง

วิธีการ:

1. ครูและนักเรียนสนทนาถึงกิจกรรมที่จะร่วมกันทำ
2. ครูแสดงอุปกรณ์ พร้อมบอกคำศัพท์แก่นักเรียน
3. ครูสาธิตวิธีการทำที่ละขั้นตอนอย่างละเอียด

การประเมินผล: สังเกตดูว่านักเรียนสามารถตอบคำถามจากครูได้ไหมเกี่ยวกับกิจกรรมที่สาธิต เช่น มีอุปกรณ์อะไรบ้าง ทำอย่างไร

ขั้นตอนที่ 2: ให้นักเรียนเล่าวิธีการทำสิ่งต่างๆ ที่ครูสอนไปตามลำดับขั้นตอนการทำ พูดซ้ำตามครูถึงขั้นตอนในการทำ และทดลองการปฏิบัติ

จุดมุ่งหมาย: ให้นักเรียนได้ความคิดรวบยอดของวิธีการทำ เข้าใจความหมายของเสียง มีโอกาสฝึกการฟัง การพูด การออกเสียง และใช้ภาษาท่าทางสื่อความหมาย

วิธีการ: ครูให้นักเรียนบอกอุปกรณ์ เล่าวิธีการกลับ หรือลำดับวิธีการ โดยให้ช่วยกันในกลุ่ม ส่วนครูเป็นผู้คอยช่วยเหลือเมื่อนักเรียนเล่าไม่ได้ ควรพูดนำหรือพูดเสริมเพื่อให้นักเรียนสามารถต่อเรื่องราวจนจบได้และประสบความสำเร็จในการสื่อความ

การประเมินผล: สังเกตความถูกต้องจากการเล่าเรื่องย้อนกลับของนักเรียน การลำดับเรื่องการสื่อความเข้าใจเนื้อเรื่องจากการแสดงบทบาทสมมติและการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

ขั้นตอนที่ 3: เขียนเรื่องที่ทำร่วมกันระหว่างครูและนักเรียน โดยให้นักเรียนช่วยกันเขียนเรื่องที่ทาลงในกระดาษแผ่นใหญ่ ครูทำหน้าที่เจรจาหาข้อตกลงร่วมกัน

จุดมุ่งหมาย: ให้นักเรียนสามารถเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างเสียงกับตัวอักษรสามารถอ่านและเข้าใจความหมายของลำดับวิธีการที่เขียนได้ และฝึกประชาธิปไตยในการรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

วิธีการ: ครูใช้กระดาษกราฟแผ่นใหญ่ ตัดออกประมาณ 1/2 เพื่อเป็นอุปกรณ์ในการเขียนแทนกระดานดำ โดยใช้สีเมจิกสีน้ำเงินหรือสีดำแทนชอล์ค การไม่ใช้กระดานดำและชอล์คเพราะใช้เวลาในการเขียนลำดับวิธีการหลายคาบเรียนและต้องเก็บลำดับวิธีการที่เขียนไว้เพื่ออ่านซ้ำจนกว่าจะจบลำดับวิธีการ ครูควรเตรียมติดกระดาษแผ่นใหญ่บนกระดานดำหรือบนบอร์ดให้เรียบร้อยควรวีเส้นเพื่อการเขียนที่สวยงามชัดเจน ให้นักเรียนนั่งรวมกันเป็นกลุ่มใหญ่เช่นเดียวกับขั้นตอนที่ 1 จัดระเบียบให้นักเรียนได้ใกล้ชิดกับครู ซึ่งครูเริ่มการสอนโดยให้นักเรียนเล่าลำดับวิธีการ ลำดับวิธีการที่เคยเรียนในขั้นตอนที่ 1 และขั้นตอนที่ 2 ครูอาจนำอุปกรณ์ให้ดูลำดับวิธีการ เพื่อช่วยการลำดับวิธีการ เมื่อเขียนลำดับวิธีการจบแล้ว ครูจึงบอกให้นักเรียนช่วยกันเขียนกิจกรรมชิ้นใหม่เป็นภาษาของนักเรียนเอง โดยให้นักเรียนเป็นคนบอกเรื่องลำดับวิธีการ ส่วนครูทำหน้าที่เขียนบนกระดาษแผ่นใหญ่และควรให้นักเรียนอาสาออกมาวาดรูปภาพประกอบเรื่องที่เขียน เพื่อช่วยให้นักเรียนได้จินตนาการเรื่องจากการอ่านในใจได้เป็นอย่างดี ทำให้มีความเข้าใจคำที่อ่านได้อย่างแม่นยำและสามารถจำคำที่อ่านได้โดยไม่ต้องมีการบังคับให้ท่องจำ กลวิธีการตกลงเขียนร่วมกันระหว่างครูและนักเรียน สรุปได้ดังนี้

1. ให้นักเรียนช่วยกันคิดประโยคที่จะเขียนและเสนอประโยคที่ต้องการรวมทั้งข้อเรื่องให้ครูเลือกประโยคที่นักเรียนส่วนใหญ่ต้องการเป็นหลัก ซึ่งครูต้องพยายามช่วยแก้ไขประโยคให้ถูกต้องด้วยการพูดทวนประโยคที่นักเรียนต้องการเสียใหม่ ถ้าไม่ถูกต้องและให้นักเรียนย้ำประโยคนั้นก่อนที่ครูจะลงมือเขียน ในขณะที่เขียนครูควรออกเสียงแต่ละคำที่เขียนเพื่อให้นักเรียนรู้ว่ากำลังเขียนคำใด จากนั้นฝึกให้นักเรียนอ่านเองและทำความเข้าใจความหมายนั้น

2. เว้นที่ว่างในกระดาษแผ่นที่เขียนเรื่องร่วมกัน เพื่อให้นักเรียนวาดภาพประกอบเรื่อง โดยจินตนาการภาพให้สอดคล้องกับเรื่องของตนเอง

3. ทบทวนอ่านเรื่องเดิมที่เขียนทุกครั้งทุกแผ่น ก่อนจะเขียนเรื่องใหม่ต่อไปด้วยวิธีเดียวกันจนจบเรื่อง

ข้อสังเกต: สำหรับนักเรียนที่มีประสบการณ์ในการเรียนด้วยการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 มาก่อน การตกลงเขียนเรื่องในขั้นตอนที่ 3 นักเรียนอาจเปลี่ยนส่วนประกอบหรืออุปกรณ์บางชนิด

การประเมินผล: สังเกตการณ์บอกลำดับวิธีการของนักเรียน การอ่านออกเสียงคำและประโยคและการจำคำในประโยค

ขั้นตอนที่ 4: ทำหนังสือเล่มใหญ่ โดยให้นักเรียนแบ่งกลุ่มและช่วยกันเขียนข้อความต่างๆตามสิ่งที่เขียนในขั้นที่ 3 ลงเป็นเล่มเพื่อทำหนังสือเล่มใหญ่

จุดมุ่งหมาย: ให้นักเรียนมีโอกาสเรียนรู้และทำกิจกรรมร่วมกันเป็นกลุ่มด้วยการแสดงศักยภาพและความรับผิดชอบอย่างหลากหลายในการฝึกการอ่านการเขียน การเข้าใจความหมายในบริบทของแต่ละสถานการณ์และใช้จินตนาการ หรือศิลปะในการคิดสร้างสรรค์เพื่อการสื่อสาร รวมทั้งได้รับการสอนซ่อมเสริมจากครูเป็นรายบุคคล

วิธีการ: ครูควรแจ้งวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และการทำงานร่วมกันให้นักเรียนรู้ โดยเน้นว่าในการทำหนังสือเล่มใหญ่ร่วมกันในกลุ่ม เพื่อให้มีหนังสือของกลุ่ม สำหรับการค้นคว้าหาความรู้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทุกคนต้องสามารถอ่านหนังสือนี้ได้ทุกหน้าและต้องช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการอ่าน การวางแผนงาน การวาดภาพประกอบในแต่ละหน้ารวมทั้งการจัดทำปกให้สวยงามตามแนวคิดร่วมกันของกลุ่ม ส่วนนักเรียนที่ไม่มีความสามารถในการเขียน ครูควรเป็นผู้เขียนประโยคจากเรื่องที่ตกลงร่วมกันในขั้นตอนที่ 3 ให้นักเรียนทุกกลุ่มเพื่อให้นักเรียนมีโอกาสได้ดูตัวอย่างการเขียนที่ถูกต้องครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มทำหนังสือเล่มใหญ่ซึ่งกลุ่มละประมาณ 4-5 คนควรให้นักเรียนแบ่งหน้าที่กันรับผิดชอบงาน โดยผลัดกันทำหน้าที่ต่างๆ เช่น ประธาน เลขานุการ บรรณาธิการ ฝ่ายศิลป์ หรือผู้ช่วยฝ่ายต่างๆ

หมายเหตุ: กระดาษสำหรับทำหนังสือเล่มใหญ่ ขนาดกว้าง 16 ½ นิ้ว ยาว 23 นิ้ว

การทำหนังสือเล่มใหญ่มีอุปกรณ์ที่จำเป็น มีดังนี้

1. กระดาษแผ่นใหญ่
2. กระดาษวาดเขียนสำหรับทำปก (มีขนาดใหญ่กว่ากระดาษเขียนด้านใน)

3. กาว

4. กรรไกร

5. ดินสอสี หรือสีเทียน

6. ที่เย็บกระดาษ

7. สติกเกอร์รูปตัวอักษร

8. มีดตัดกระดาษคุณภาพดี (เฉพาะครูเท่านั้น)

9. กระดาษกาว

10. สีเมจิก (เฉพาะครูเท่านั้น)

การประเมินผล:

1. สังเกตการณ์อ่านและการทำงานร่วมกันของนักเรียน ความรับผิดชอบในการทำงานกลุ่ม และการช่วยเหลือซึ่งกันและกันให้งานสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี
2. สังเกตภาพที่สื่อความหมายของเรื่องว่ามีความสอดคล้องกับเรื่องได้ดีไหม

ขั้นตอนที่ 5: เล่นเกมและกิจกรรมเสริมทางภาษาอื่น ๆ โดยใช้หนังสือเล่มใหญ่ที่ทำเสร็จแล้วเป็นแหล่งในการเรียนรู้ค้นคว้า

จุดมุ่งหมาย: ให้นักเรียนมีโอกาสฝึกปฏิบัติการใช้ภาษาด้วยองค์ประกอบย่อยของภาษาต่างๆ ได้แก่ เสียง ตัวสะกด ไวยากรณ์ จนเกิดความแม่นยำ สามารถอ่านได้

วิธีการ: ครูให้นักเรียนใช้หนังสือเล่มใหญ่ของกลุ่มเป็นแหล่งในการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนได้ค้นคว้าสะกดคำ การเขียนคำและประโยคการจัดกิจกรรมทางภาษาในขั้นตอนที่ 5 มีขั้นตอน ดังนี้

1. จำคำในหนังสือเล่มใหญ่ได้ โดยให้นักเรียนเล่นเกมที่สามารถจำคำในหนังสือเล่มใหญ่ที่ได้ทำกับเพื่อนในกลุ่มได้ เช่น ใช้เกมบัตรคำง่ายๆ เพื่อหาคำเทียบคำ เดิม คำด้วยเกมบิงโก หรือโดมิโน

2. อ่านคำในหนังสือเล่มใหญ่ได้ โดยให้นักเรียนลองแข่งขันกันอ่านคำในหนังสือเล่มใหญ่ หลังจากที่ได้จำคำได้แล้วเล่นเกม ได้แก่ เกมม้าแข่ง โดยแข่งกันอ่านคำและเลื่อนตำแหน่งของม้าแข่งของแต่ละกลุ่มเมื่ออ่านได้ ม้าของฝ่ายใดถึงเส้นชัยก่อนจะเป็นฝ่ายชนะ

3. เขียนคำในหนังสือเล่มใหญ่ได้ หลังจากที่ได้จำคำได้แล้ว โดยนักเรียนสามารถพัฒนาความสามารถในการเขียนได้ทันที เนื่องจากความสามารถในการเขียนจะเขียนต่อเนื่องจากประสบการณ์ในการอ่าน ดังนั้นจึงควรให้นักเรียนได้ลองฝึกเขียนคำที่เคยอ่านได้ หรือมีประสบการณ์ในการอ่านและเข้าใจความหมายได้ดี

4. นำคำมาแต่งประโยคปากเปล่า กิจกรรมนี้สำหรับนักเรียนที่สามารถเขียนคำ อ่านคำ จำคำได้แล้ว

5. ให้นักเรียนอ่านและเขียนประโยคที่แต่ง หลังจากที่ได้ฝึกการแต่งประโยคปากเปล่ามาแล้ว

6. ให้นักเรียนสร้างคำใหม่ได้ เมื่อนักเรียนแต่งประโยคอ่านและเขียนประโยคได้ควรฝึกให้นักเรียนลองหาคำ หรือนำคำมาประสมกันแล้วผันเสียง

7. นำคำใหม่มาแต่งประโยคปากเปล่าได้ เช่นเดียวกันกับวัตถุประสงค์ของการเล่นเกมข้อที่ 4 เมื่อนักเรียนรู้จักการหาคำใหม่แล้ว ควรให้นักเรียนนำคำมาแต่งประโยคโดยใช้การแข่งขันด้วยเกมเพื่อให้เกิดความสนุกสนานและมีความคิดสร้างสรรค์มากขึ้น

8. อ่านเรื่องจากเรื่องใหม่ได้ เมื่อนักเรียนอ่านและเขียนประโยคได้ โดยเฉพาะแต่งประโยคได้ ควรให้โอกาสนักเรียนอ่านหนังสือที่หลากหลายตามความสนใจ

9. บอกรายละเอียดจากสิ่งที่อ่าน-ที่ฟัง และพบเห็นในชีวิตประจำวัน ได้การอ่านและการฟังเรื่องราวช่วยให้นักเรียนมีประสบการณ์ทางภาษา

10. พูดตอบโต้-สนทนาเรื่องใหม่ได้ การได้ฝึกพูดตอบโต้สนทนาเกี่ยวกับเรื่องที่น่าสนใจในชีวิตประจำวันช่วยให้นักเรียนมีประสบการณ์ในการคิดที่หลากหลายและใช้ประสบการณ์ให้เป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเอง

11. เขียนเรื่องสั้นได้ เมื่อนักเรียนมีประสบการณ์ในการใช้ภาษาหลากหลายทำให้นักเรียนมีจินตนาการ และมีความคิดสร้างสรรค์ในการเขียน

การประเมินผล: สังเกตความถูกต้องในการทำกิจกรรมทางภาษาแต่ละจุดประสงค์เช่น ความถูกต้องในการเทียบคำ การเรียบเรียงคำเป็นประโยค การเขียนสะกดคำ การเขียนเครื่องหมายวรรคตอนในประโยค และการเล่นเกมในชั้นเรียน

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับกลวิธีการเสริมแรงต่อการเรียนรู้ (Scaffolding)

กลวิธีการสอนที่สำคัญของการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาคือ การเสริมต่อการเรียนรู้ ที่เชื่อว่าการชี้แนะและการช่วยเหลือจากผู้ใหญ่ที่จะทำให้เด็กเข้าใจถึงความสำเร็จในการเรียนรู้ โดยการต่อความ เสริมความคิดให้กับนักเรียนในการพูด เขียน หรือแสดงออกทางความคิด (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย, 2550, น.169)

2.1 ความหมายของกลวิธีการเสริมแรงต่อการเรียนรู้

เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (2550, น.170-171) กล่าวว่า การเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding) เป็นการช่วยเหลือนักเรียนให้ประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ด้วยการเสริมต่อความคิดของนักเรียนที่ต้องการแสดงออกทางภาษาเพื่อสื่อความหมาย ครูทำได้ดังนี้

1. พุดนำและกระตุ้นให้นักเรียนคิดเนื้อความได้
2. พุดย้ำเพื่อเน้นให้นักเรียนสนใจ จนนักเรียนสามารถปฏิบัติและสื่อสารความคิดได้
3. พุดเสริม เพื่อให้ นักเรียนประสบความสำเร็จในการสื่อความหมายได้
4. พุดให้กำลังใจและสนับสนุนด้วยการชี้ทำทาง การให้กำลังใจ เช่นพูดชมว่า ดีมาก เก่งมาก เป็นต้น

2.2 บทบาทของครูในการใช้กลวิธีการเสริมแรงต่อการเรียนรู้

กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ในการจัดการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 1 มีขั้นตอนการสอน ดังนี้ (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย, 2550, น.172)

ขั้นตอนที่ 1 ช่วยนักเรียนเสริมต่อคำพูดที่สนทนากันเกี่ยวกับความหมายของคำศัพท์

ขั้นตอนที่ 2 ช่วยนักเรียนเสริมต่อการเล่าเรื่องกลับของนักเรียนที่ติดขัดนี้ไม่ออก

ขั้นตอนที่ 3 ครูและนักเรียนจะช่วยกันคิดเขียนเรื่องการเสริมต่อการเรียนรู้ของครู ในขั้นนี้จะช่วยให้นักเรียนรู้จักนึกถึงความหมายและเลือกคำที่พบได้ ซึ่งครูต้องเข้าใจลักษณะและชนิดของเนื้อความที่นักเรียนจะเขียนและพยายามเสริมต่อการเขียนของนักเรียนตามการดำเนินเนื้อความ

ขั้นตอนที่ 4 ใช้การเสริมต่อการเรียนรู้กับนักเรียน โดยให้นักเรียนลองอ่านเรื่องในกลุ่มพร้อมกันจากหนังสือเล่มใหญ่ และเล่าเรื่องให้เพื่อนในชั้นเรียนฟังเป็นกลุ่ม ส่วนครูจะอ่านไปพร้อมกับนักเรียน และช่วยเล่าเรื่องจากภาพพร้อมนักเรียน

ขั้นตอนที่ 5 ช่วยเหลือนักเรียนในการเล่นเกม โดยการแนะนำและเล่นไปพร้อมกับนักเรียนในระยะแรก รอจังหวะที่นักเรียนติดขัดและไม่สามารถทำกิจกรรมได้ โดยช่วยทำกิจกรรมไปพร้อมกับนักเรียนที่ละตอน แล้วให้นักเรียนทำเล่นเองจนกว่าจะประสบความสำเร็จ

2.3 ประโยชน์ของกลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้

การเสริมต่อการเรียนรู้ทำให้เกิดประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอน ดังนี้ (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย, 2550, น.178)

1. นักเรียนมีความรู้สึกว่าคุณสามารถประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ได้และเห็นว่าการเรียนรู้สิ่งใหม่ไม่ยาก
2. นักเรียนมีกำลังใจในการเรียนรู้ในสิ่งที่ตนประสบความสำเร็จ
3. นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน
4. ครูสามารถแก้ไขปัญหาของนักเรียนเป็นรายบุคคลได้อย่างตรงจุด
5. ครูกับนักเรียนเกิดความสนิทสนมและเป็นกันเอง
6. เกิดความคิดสร้างสรรค์ระหว่างครูกับนักเรียนในการแสวงหาแนวร่วมในการทำงานร่วมกันและสร้างความสามัคคีกัน

จากการศึกษาประโยชน์ของกลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้สามารถสรุปได้ว่า การเสริมต่อการเรียนรู้ เป็นกลวิธีการสอนที่สำคัญที่ช่วยแก้ปัญหการเรียนการสอนในชั้นเรียนได้ เนื่องจากสามารถทำให้ผู้เรียนรู้สึกว่าเขาสามารถประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ได้และเห็นว่าการเรียนรู้สิ่งใหม่ไม่ยากซึ่งทำให้การสอนของครูสามารถพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายได้

3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความสามารถด้านการอ่าน

3.1 ความหมายของการอ่าน

การอ่านเป็นเครื่องมือหนึ่งในการแสวงหาความรู้ของมนุษย์ เพราะมนุษย์รับรู้ข่าวสารจากการอ่านสารที่ผู้เขียนสื่อออกมาในรูปแบบของงานเขียน ซึ่งนักวิชาการทางการศึกษาได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ดังนี้

แฮร์ริส และซีเปย์ (Harris; & Sipay, 1979, p. 27) กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการที่ซับซ้อน และเป็นการแปลความหมายจากการรับสารหรือสัญลักษณ์ทางภาษา (Graphic Symbols) โดยอาศัยประสบการณ์ด้านการใช้ภาษาและประสบการณ์เดิมของผู้อ่านมา

ประกอบในการแปลความหมาย ซึ่งผู้อ่านที่ดียอมนำเอาประสบการณ์เดิมของตนเองมาบูรณาการให้สัมพันธ์กับสิ่งที่อ่านได้เป็นอย่างดี

แอบแบร์โซลด์ และฟิลด์ (Aebersold; & Field. 1997) กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการที่ซับซ้อน ที่ต้องเริ่มจากกระบวนการทางความคิด ไปสู่ความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน โดยการอ่านเป็นการสื่อความหมายระหว่างผู้อ่านกับเนื้อความ

วอร์นีย์ โสมประยูร (2553, น.128) กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางสมองที่ต้องใช้สายตาสัมผัสตัวอักษร เพื่อรับรู้และเข้าใจความหมายของคำหรือสัญลักษณ์ โดยแปลความหมายตัวอักษรที่ใช้สื่อความคิดและความรู้ระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่านให้เข้าใจตรงกัน ซึ่งผู้อ่านสามารถนำเอาความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อได้

บันลือ พุกกะวัน และณริศรา พุกกะวัน (2556, น. 6-7) กล่าวว่า การอ่านเป็นการผสมผสานของตัวอักษรให้เป็นคำ หรือประโยค และยังเป็นการพัฒนาความคิด โดยผู้อ่านใช้ความสามารถหลายด้านคือ การสังเกต การจำรูปคำ การใช้ประสบการณ์เดิมมาแปลความตีความ และถอดความ เพื่อให้เกิดความเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่านได้ ตลอดจนนำสิ่งที่อ่านมาใช้ประโยชน์และนำไปปฏิบัติได้ดี

เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (2556, น. 62 อ้างอิงจาก Smith, 1973; Kolers, 1970; Gibson; & Levin, 1967; Goodman, 1972, น. 19) การอ่านเป็นกระบวนการที่มีความสัมพันธ์กันระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน เพื่อแสวงหาความหมายในการสื่อสารระหว่างกัน ทักษะการอ่านและการเขียนจึงมีความสัมพันธ์กัน กระบวนการอ่านจึงเป็นกระบวนการหาความหมายมากกว่าการถอดความ

จากการศึกษาความหมายของการอ่านสามารถสรุปได้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการที่ซับซ้อนโดยเป็นการสื่อสารกันระหว่างผู้อ่านและผู้เขียนผ่านทางตัวอักษร โดยผู้เขียนทำหน้าที่ส่งสาร ส่วนผู้อ่านทำหน้าที่รับสารและแปลความหมายของตัวอักษร โดยอาศัยประสบการณ์ด้านการใช้ภาษาและประสบการณ์เดิมของผู้อ่านมาประกอบในการแปลความหมายเพื่อทำความเข้าใจในเรื่องราวที่ผู้เขียนได้ถ่ายทอด

3.2 จุดมุ่งหมายของการอ่าน

จุดมุ่งหมายของการอ่าน เป็นสิ่งที่สำคัญและจำเป็นสำหรับผู้อ่าน ซึ่งมีนักวิชาการทางการศึกษาได้เสนอจุดมุ่งหมายของการอ่าน ไว้ดังนี้

ลีดี (Leedy, 1956, p.161-162) กล่าวว่า การอ่านเป็นการแปลความหมายของตัวอักษรผ่านทางกระบวนการคิด ซึ่งสรุปจุดมุ่งหมายของการอ่าน ไว้ดังนี้

1. อ่านเพื่อให้เกิดความรู้ เป็นการอ่านเพื่อเพิ่มพูนความรู้และจับใจความสำคัญ
2. อ่านเพื่อพัฒนาความสามารถทางการอ่าน เป็นการอ่านเพื่อพัฒนาความสามารถของตนเอง
3. อ่านเพื่อให้เกิดความคิด เป็นการอ่านเรื่องราวที่ผู้เขียนเขียนเพื่อแสดงความคิดเห็นและนำเสนอผลงาน
4. อ่านเพื่อให้เกิดความเพลิดเพลินและบันเทิงใจ
5. อ่านเพื่อให้เกิดความจรรโลงใจ เป็นการอ่านที่ทำให้คนหมดหวังในชีวิตมีกำลังใจและสร้างความหวังใหม่
6. อ่านเพื่อสนองความต้องการพื้นฐาน เป็นการอ่านที่สนองความต้องการของมนุษย์

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2542-118) กล่าวว่า จุดมุ่งหมายของการอ่านมี 2 ประการคือ

1. การอ่าน “เอาเรื่อง” หรือ “อ่านจริง” เป็นการอ่านเพื่อให้ได้ความรู้ ซึ่งจะเป็นการอ่านหนังสือหรือสื่อประเภทสารคดี มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้เข้าใจเนื้อหาและนำไปปฏิบัติตามได้
2. การอ่าน “เอารส” หรือ “อ่านเล่น” เป็นการอ่านเพื่อคลายเครียดและเพลิดเพลินจากเนื้อหา จนทำให้เกิดจินตนาการและเกิดภาพลักษณ์ ซึ่งจะเป็นการอ่านหนังสือ สื่อประเภทบันเทิงคดีและหนังสือเกี่ยวกับการท่องเที่ยว มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้อ่านบันเทิงใจ

จากการศึกษาจุดมุ่งหมายของการอ่านสามารถสรุปได้ว่า การอ่านเป็นการรับสารที่ผู้เขียนถ่ายทอดสิ่งที่อยู่ภายในจิตใจออกมา ผู้อ่านที่ดีควรรู้ถึงจุดมุ่งหมายของสารที่กำลังอ่าน เพื่อให้สามารถเลือกวิธีการอ่านได้อย่างเหมาะสมและสามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปใช้ในชีวิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3.3 องค์ประกอบของการอ่าน

องค์ประกอบของการอ่านเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้ผู้อ่านรับความรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งมีนักวิชาการทางการศึกษาได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการอ่านไว้ ดังนี้

วิลเลียมส์ (Williams, 1994, pp. 3-7) กล่าวว่า องค์ประกอบของการอ่านประกอบไปด้วย

1. ความรู้ของระบบการเขียน (Knowledge of the writing system) เป็นความรู้เกี่ยวกับการสะกดคำ และการอ่านออกเสียงของคำในรูปของประโยค

2. ความรู้ของเรื่องภาษา (Knowledge of the language) เป็นความรู้เกี่ยวกับรูปแบบของคำที่ให้ความหมายสำคัญในประโยค การเรียบเรียงคำตามโครงสร้างประโยค และไวยากรณ์ของเจ้าของภาษา

3. ความสามารถด้านการตีความ (Ability to interpret) เป็นความสามารถในการเข้าใจจุดประสงค์ของข้อความและรู้หลักการเรียบเรียงประโยคให้เป็นข้อความที่ต่อเนื่องกัน

4. ความรู้ทั่วไป (Knowledge of the world) เป็นความรู้กว้างเกี่ยวกับรูปแบบประโยค ได้แก่ ลักษณะการเขียน วัฒนธรรม เหตุการณ์ปัจจุบัน

5. เหตุผลของการอ่านและรูปแบบการอ่าน (Reason for reading and reading styles) ผู้อ่านแต่ละคนย่อมมีเหตุผลและความต้องการในการอ่านแตกต่างกัน จึงทำให้การอ่านแต่ละประเภทต่างกันและผู้อ่านควรเลือกวิธีการอ่านในแต่ละประเภทให้เหมาะสม

เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (2556, น. 63-68) กล่าวถึงองค์ประกอบของการอ่านควรประกอบไปด้วย 3 ประการ ดังต่อไปนี้

1. ประสบการณ์เดิมหรือความรู้เดิม (schema) ความเข้าใจที่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างความรู้ที่มีอยู่เดิมกับความรู้ใหม่ ซึ่งช่วยให้ผู้อ่านสามารถโยงความคิดที่เคยมีอยู่เข้ากับความรู้ใหม่ที่ได้รับ ทำให้เข้าใจความหมายของเรื่องได้ดีขึ้น

2. อภิปัญญา (metacognition) เป็นความสามารถในการเข้าใจกระบวนการคิดในการตีความและการแก้ปัญหาต่างๆ ซึ่งกลวิธีในการใช้สติปัญญา มีหลายวิธี ได้แก่ การเดา ความ การคิดและการแก้ปัญหาด้วยตนเอง

3. โครงสร้างของเนื้อความ (text structure) เป็นการที่ผู้อ่านเข้าใจโครงสร้างของการเขียน และเนื้อความต่างๆ ซึ่งทำให้ผู้อ่านเข้าใจจุดมุ่งหมายของผู้เขียนได้ดี ส่งผลให้เกิดกระบวนการคิด ผู้อ่านสามารถจับใจความ ตีความ ขยายความได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สรุปได้ว่าองค์ประกอบของความเข้าใจในการอ่านนั้นมีผลต่อความเข้าใจในการอ่าน เพราะความสามารถของผู้อ่านนั้นย่อมแตกต่างกันออกไป ผู้อ่านจะอ่านได้ดีย่อมต้องประกอบไปด้วยองค์ประกอบทั้ง 3 อย่างคือ มีประสบการณ์เดิม เพื่อเชื่อมโยงความรู้เก่าเข้ากับความรู้ใหม่ และเข้าใจความหมายของเรื่องได้ดีขึ้น มีอภิปัญญา เข้าใจและเดาคำศัพท์ได้อย่างมีประสิทธิภาพพร้อมทั้งมีความเข้าใจโครงสร้างของเนื้อความ สามารถคาดเดาเนื้อความว่าจะดำเนินต่อไปอย่างไร

3.4 การจัดการเรียนการสอนอ่าน

การจัดการเรียนการสอนอ่านเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้ผู้อ่านประสบความสำเร็จและเข้าใจสิ่งที่อ่าน ซึ่งนักภาษาศาสตร์และนักการศึกษาได้เสนอแนวคิดในการสอนอ่านไว้ดังต่อไปนี้

วิลเลียมส์ (Williams, 1994, pp. 35-37) ได้เสนอวิธีการสอนอ่านโดยแบ่งเป็นขั้นตอนไว้ดังนี้

1. ก่อนการอ่าน (Pre-reading) มีจุดประสงค์ ดังนี้
 - 1.1 การสร้างความสนใจในหัวเรื่อง
 - 1.2 การชี้ให้เห็นความสำคัญของเรื่องที่อ่าน
 - 1.3 การเตรียมความพร้อมทางด้านภาษาที่จะใช้ในบทเรียน
2. ระหว่างการอ่าน (While-reading) มีจุดประสงค์ในการช่วยนักเรียน ดังนี้
 - 2.1 การทำความเข้าใจจุดประสงค์ของนักเรียน
 - 2.2 การทำความเข้าใจกับรายละเอียดของเรื่อง
 - 2.3 การทำความเข้าใจกับโครงสร้างของเรื่อง
3. หลังการอ่าน (Post-reading) มีจุดประสงค์ ดังนี้
 - 3.1 การถ่ายโอนความคิดในเรื่องที่อ่าน
 - 3.2 การแสดงความคิดเห็นของนักเรียนต่อเรื่องที่อ่าน

เสาวลักษณ์ รัตนวิเศษ (2550, น.122-123) ได้เสนอวิธีการสอนอ่าน ดังนี้

1. การสอนทักษะการอ่านด้วยวิธีโครงสร้างระดับยอด (Top-level-Structure) หลักการของโครงสร้างระดับยอดช่วยให้ผู้อ่านสามารถจับใจความสำคัญ และสามารถบอกรายละเอียดของเรื่องได้ ถ้าผู้อ่านเข้าใจโครงสร้างของการเขียน จะทำให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องที่อ่านได้เร็วขึ้น โดยอาศัยประสบการณ์ด้านการใช้ภาษาและประสบการณ์เดิมของผู้อ่านมาประกอบในการแปลความหมาย

2. การสอนอ่านภาษาอังกฤษแบบอรรถลักษณะทางภาษา (genre-based approach) ทำให้นักเรียนรู้จักการอ่านที่ถูกต้อง สามารถคาดเดาความหมายจากบริบทแวดล้อม เมื่อนักเรียนเข้าใจกระบวนการอ่านจะส่งผลต่อทักษะการเขียนของนักเรียนให้ออกมามีประสิทธิภาพด้วย การสอนอ่านตามอรรถลักษณะคือ การเน้นลักษณะของโครงสร้างการดำเนินเนื้อความ รวมทั้งลักษณะของภาษาที่ใช้ในชนิดของเนื้อความหรืออรรถลักษณะประเภทต่างๆ ภาษาในแต่ละบริบทจำเป็นต้องมีลักษณะที่เหมาะสมกับกาลเทศะที่ใช้ ในแต่ละอรรถลักษณะจึงมี

รูปแบบของการลำดับความคิดตามวัตถุประสงค์ ทำให้การใช้ภาษาสละสลวยและสื่อความได้เป็นที่เข้าใจ อรรถลักษณะทางภาษาประกอบด้วย 8 ประเภทดังนี้

1. เรื่องเล่าจากประสบการณ์ (recount)
2. รายงาน (report)
3. การอธิบาย (explanation)
4. เรื่องเกี่ยวกับความคิดเห็น (exposition)
5. วิธีการ (procedure)
6. เรื่องเล่าหรือบรรยายเชิงจินตนาการ (narrative)
7. การอภิปราย (discussion)
8. การสังเกต (observation)

จากการศึกษาการจัดการเรียนการสอนอ่านสามารถสรุปได้ว่า ครูควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างหลากหลาย เพื่อตอบสนองต่อความแตกต่างระหว่างบุคคลของนักเรียน โดยครูควรเริ่มจากวิธีการที่ง่ายไปสู่วิธีการที่ยากขึ้น และให้นักเรียนฝึกการอ่านจากข้อความที่หลากหลาย ซึ่งข้อความนั้นๆ ควรเลือกให้เหมาะสมกับวัยและความสามารถของนักเรียน

3.5 การวัดและประเมินผลการอ่าน

เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (2550, น.183-185 อ้างอิงจาก Oller, 1979, pp. 36-70) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับแบบทดสอบที่ใช้ในการวัดทางด้านภาษาไว้ 3 ประเภท ดังนี้

1. แบบทดสอบชนิดจุดย่อย (Discrete-point test) แบบทดสอบนี้จะทดสอบองค์ประกอบย่อยของภาษาในระดับจุลภาค (micro language) หมายถึง หน่วยเสียง หน่วยคำ วากยสัมพันธ์ หรือทักษะต่างๆ ที่แยกออกเป็นทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน การสร้างแบบทดสอบสร้างโดยการแยกวัดผลและประเมินผลภาษาในส่วนย่อยๆ ของความรู้ทางด้านภาษา หรือความสามารถในการใช้ภาษา

2. แบบทดสอบแบบชนิดองค์รวม (Integrative test) แบบทดสอบชนิดนี้มีความแตกต่างจากแบบทดสอบชนิดจุดย่อย เนื่องจากแบบทดสอบชนิดนี้สามารถวัดทักษะทางภาษาต่างๆ โดยรวม เช่น สังคม สภาพแวดล้อม วัฒนธรรม แบบทดสอบชนิดนี้ได้แก่ การเขียนเรียงความ การเขียนตามคำบอก เป็นต้น

3. แบบทดสอบเชิงปฏิบัติ (Pragmatic test) แบบทดสอบนี้จะวัดกระบวนการลำดับองค์ประกอบของภาษา ทำให้เกิดบริบทหรือความแวดล้อมเป็นธรรมชาติในการใช้ภาษา แบบทดสอบนี้วัดทางด้านความรู้ ได้แก่ การใช้คำ วลี ประโยค และความต่อเนื่องของข้อความใน

การให้ข้อมูล และแบบทดสอบทางด้านอารมณ์ ได้แก่ การให้ข้อมูลเกี่ยวกับเจตคติ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

แฮร์ริส (Harris, 1969) กล่าวถึง เทคนิคทั่วไปที่ใช้วัดทักษะการอ่านคือ การให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องที่ยกมา และวัดความเข้าใจของนักเรียนโดยการถามจุดที่สำคัญในเรื่อง และให้นักเรียนได้เลือกคำตอบจากตัวเลือกหลายๆตัว เพื่อทดสอบว่านักเรียนมีความเข้าใจในเนื้อเรื่องเพียงใด โดยแฮร์ริสได้ให้หลักในการเลือกข้อความเพื่อนำมาทำแบบทดสอบ ดังต่อไปนี้

1. ความยาวของแบบทดสอบควรเป็นเรื่องสั้นๆ มีความยาวประมาณ 100-250 คำ และมีใจความเพียงพอสำหรับตั้งคำถามได้ 7-8 ข้อ โดยแบบทดสอบต้องมีข้อความต่างๆหลายรูปแบบ

2. เนื้อเรื่อง ควรเป็นเรื่องหลายชนิดรวมกัน เนื้อเรื่องที่ยกมาควรเป็นเรื่องที่มีความสมบูรณ์ในตัว ไม่ต้องอ่านเพิ่มเติมจากที่อื่น และเนื้อความต้องไม่เป็นเรื่องที่รู้จักกันทั่วไป ซึ่งผู้เรื่องสามารถตอบได้โดยไม่ต้องอ่านเนื้อความ

3. ภาษาที่ใช้ ถ้าเนื้อเรื่องประกอบด้วยคำศัพท์หรือโครงสร้างที่ยุ่งยากเกินไป ผู้ออกแบบทดสอบควรดัดแปลงให้เหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้ทดสอบ

จากการศึกษาการวัดและประเมินผลการอ่านภาษาอังกฤษสามารถสรุปได้ว่าการวัดและประเมินผลการอ่านถือเป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญมาก เพราะต้องประเมินตามจุดมุ่งหมายที่ได้กำหนดไว้ ครูสามารถเลือกวิธีการประเมินผลได้อย่างอิสระทั้งนี้ขึ้นอยู่กับจุดประสงค์ของครู และควรประเมินให้ครอบคลุมทุกด้าน มีความเที่ยงตรง ยุติธรรมต่อผู้เข้ารับการทดสอบ

4. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความสามารถด้านการเขียน

4.1 ความหมายของการเขียน

การเขียนเป็นทักษะหนึ่งของการสื่อสารที่มีความสัมพันธ์กับทักษะการฟัง การพูด การอ่านอย่างใกล้ชิด เพราะทักษะเหล่านั้นช่วยให้พัฒนาทักษะการเขียนดีขึ้น ในทำนองเดียวกัน การเขียนก็ช่วยให้ทักษะการฟัง การพูด และการอ่านดีขึ้นเพราะคนที่ฟังมาก อ่านมาก มักจะพูดดี และเขียนดีด้วย สำหรับความหมายของการเขียนได้มีผู้ให้คำนิยามไว้มากมาย ซึ่งจะยกตัวอย่างได้ดังนี้

ฟินอคเชียโร (Finocchiaro, 1958, p.130) กล่าวว่า การเขียนคือ ความคิดที่แสดงออกมาในลักษณะของตัวอักษร นักเขียนจะแสดงสิ่งที่อยู่ในใจ ประสบการณ์ ความคิด และอารมณ์ออกมากับตัวอักษรเหล่านั้น

อาราพอฟ (Araopff, 1967, pp. 119-120) กล่าวว่า การเขียนเป็นกระบวนการทางความคิด และยังได้ย้ำว่าในขณะที่ทำการเขียน ผู้เขียนจะต้องตั้งจุดมุ่งหมายและพยายามเรียงลำดับความสำคัญให้เป็นไปตามขั้นตอน

แมคคริมอน (McCrimon, 1978, p. 3) กล่าวว่า การเขียนที่ดีจะต้องสื่อความหมาย ความคิด ความรู้สึก และทำให้ผู้อ่านมีความเข้าใจจุดมุ่งหมายในการเขียน

เทเลอร์ (Taylor, 1984, pp. 1-16) กล่าวว่า การเขียนเป็นกระบวนการคิดเชิงสร้างสรรค์ โดยมีลักษณะผสมผสานระหว่างเนื้อหาและภาษา การเขียนจึงเป็นเครื่องมือในการค้นหาความหมายจากประสบการณ์ของผู้เขียน เพื่อจะได้นำสิ่งนั้นมาเสนอต่อผู้อ่าน เทเลอร์ยังกล่าวอีกว่า การเขียนมิใช่เป็นเพียงเครื่องสะท้อนความคิดของผู้เขียน หากยังเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดความคิดของผู้อ่านอีกด้วย

ควอทีนีย์ และ วอลเลเตย์ (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย, 2531, น. 92; อ้างอิงจาก Quattrini and Vallette, 1984. *Modern Language Testing*. p. 217) กล่าวว่า ทักษะการเขียนเป็นทักษะทางภาษาที่ต้องใช้ความคิด และความถูกต้องตามหลักเกณฑ์มากกว่าทักษะอื่น เพื่อให้ได้ความหมายในเชิงสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ ในการเขียนแต่ละครั้งผู้เขียนต้องวางแผนว่าจะเสนอแนวคิดอย่างไร รูปแบบใด จึงจะทำให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายและความรู้สึกนึกคิดของผู้เขียนได้

เสาวณีย์ สิกขาบัณฑิต (2534, น. 7) กล่าวว่า การเขียนเป็นการสื่อสารความรู้ ข้อเท็จจริง ความเข้าใจ จินตนาการ อารมณ์และความคิดเห็นระหว่างผู้ส่งสารกับผู้รับสาร

ฮีตัน (Heaton, 1976, p. 136) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับทักษะการเขียนว่า การเขียนเป็นทักษะที่ครอบคลุม ชับซ้อน และสลับกัน เพราะต้องการความรู้ความสามารถในด้านไวยากรณ์และศิลปะในการใช้ถ้อยคำ สำนวนที่สละสลวยตลอดจนพื้นฐานทางด้านวิจารณ์ญาณและจินตนาการด้วย

สุวัฒน์ วิวัฒนานนท์ (2554, น. 73) ได้ให้แนวคิดว่าการเขียนคือวิธีการสื่อสารวิธีหนึ่งที่แสดงออกในรูปของลายลักษณ์อักษร ซึ่งสะท้อนให้เห็นความคิด ความรู้สึก ของผู้เขียน การที่ผู้อ่านจะเข้าใจข้อความของผู้เขียนได้มากน้อยเพียงใด ย่อมขึ้นอยู่กับปัจจัยของผู้เขียนว่า มีทักษะในการใช้ภาษาเขียนเพื่อสื่อความได้ดีเพียงใด

จากที่ได้กล่าวมาทั้งหมดนี้ พอสรุปได้ว่า การเขียนคือ การถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด และความต้องการของผู้เขียนออกมาเป็นสัญลักษณ์คือตัวอักษร ซึ่งผู้เขียนได้เรียงเรียงข้อความนั้นๆ ได้อย่างถูกต้องตามโครงสร้างและไวยากรณ์ของการเขียน เพื่อสื่อความหมายให้ผู้อ่านเข้าใจ

4.2 จุดมุ่งหมายของการเขียน

วิทยา ดำรงเกียรติศักดิ์ (วิทยา ดำรงเกียรติศักดิ์, 2531, น. 2-3) จุดมุ่งหมายของการเขียนสรุปได้ ดังนี้

1. เพื่ออธิบาย เป็นการเขียนเพื่อให้ผู้อ่านทราบว่าอะไรเป็นอะไร
2. เพื่อเล่าเรื่องให้ผู้อื่นทราบ คือนำเหตุการณ์หรือเรื่องราวที่เป็นลำดับอยู่แล้วมาถ่ายทอดเป็นข้อเขียน ผู้เขียนต้องใช้วิธีการเล่าที่ชวนอ่าน น่าติดตาม ไร้ความสนใจอยู่ตลอดเวลา
3. เขียนเพื่อโฆษณาจูงใจ การเขียนประเภทนี้ต้องใช้ภาษาที่น่าสนใจ มีความคิด สละสลวย มีแง่คิดใหม่ๆ สะดุดใจ
4. การเขียนเพื่อปลุกใจ อาจเป็นในรูปแบบบทความ เรียงความ สารคดี โดยมีจุดประสงค์เพื่อปลอบคนทั่วไปที่กำลังเสียขวัญ
5. เพื่อแสดงความคิดเห็น แนะนำ สิ่งที่น่าพึงระวังสำหรับข้อเขียนประเภทนี้คืออย่าให้ผู้อ่านเห็นว่าเป็นคำสั่งสอนหรือเหน็บแนม
6. เพื่อสร้างจินตนาการ การเขียนประเภทนี้ผู้เขียนควรคำนึงถึงการเลือกใช้ถ้อยคำที่สละสลวย ชัดเจน ใช้คำที่ชวนให้เกิดความสะเทือนใจ สะเทือนอารมณ์
7. เพื่อต้องการล้อและเสียดสี ข้อเขียนประเภทนี้มีจุดประสงค์จะตำหนิ หรือ ทักท้วง แต่ใช้วิธีการนุ่มนวล ไม่ตำหนิโดยตรง อาจแทรกอารมณ์ขันลงไว้ในถ้อยคำสำนวนการเขียน หรือการผูกเรื่อง ทำให้ผู้ถูกเสียดสีคลายความโกรธลง
8. เขียนเพื่อบอกให้ทราบข้อเท็จจริง ในการเขียนประเภทนี้มักเป็นเรื่องของทางราชการ

สรุปได้ว่า เมื่อตกลงได้ว่าจะเขียนเพื่อจุดประสงค์ใดแล้ว ผู้เขียนควรยึดแนวการเขียนแต่ละลักษณะไว้ ข้อเขียนบางลักษณะอาจใช้แนวเขียนใกล้เคียงกันได้ แต่บางอย่างไม่อาจใช้ปะปนกันได้เลย ซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้เขียนพึงระวังในงานเขียนของตน

4.3 องค์ประกอบของการเขียน

ได้มีผู้ให้ความเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบของความสามารถในการเขียน ดังนี้

บรูคส์ และกรุนดี (Brook s & Grundy, 1990, pp. 14-26) ได้ให้ความเห็นว่า องค์ประกอบของความสามารถในการเขียนที่ครูสอนภาษาควรสอนแก่นักเรียน ได้แก่

1. จุดมุ่งหมายในการเขียน (Purpose) ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นมากในการเขียนแต่ละครั้ง ผู้เขียนจะต้องมีจุดมุ่งหมายในการเขียนก่อน จึงจะสามารถลงมือเขียนได้

2. ภาษาพูดและภาษาเขียน (Spoken and Written) ผู้เขียนจะต้องมีความเข้าใจการใช้ภาษาในการเขียนงานแต่ละชิ้น ซึ่งส่วนใหญ่แล้วมักจะใช้ภาษาเขียนในงานเขียน หากเป็นงานเขียนที่มีบทพูดอาจมีการใช้ภาษาพูดเข้ามาร่วมด้วย ซึ่งการใช้ภาษาต้องถูกต้องตามไวยากรณ์ สังคมศาสตร์ และการใช้เครื่องหมายวรรคตอนต่างๆด้วย

3. ความเป็นนักอ่าน (Readership) ผู้เขียนจะต้องเป็นผู้อ่านมาก ซึ่งจะช่วยให้ผู้เขียนในด้านความรู้ที่จะนำมาใช้ในการเขียนเท่านั้น แต่จะช่วยให้ผู้เขียนได้เห็นรูปแบบการเขียนที่แตกต่างกันไปในงานเขียนแต่ละชิ้น และเป็นประโยชน์อย่างมากต่อการเขียนของผู้เขียน

4. กระบวนการ และผลผลิตของงานเขียน (Process and Product) ผู้เขียนจะต้องมีความรู้ในกระบวนการเขียนว่า ในการเขียนแต่ละครั้งนั้นจะต้องมีลำดับขั้นตอนไม่ใช่เขียนเพียงครั้งเดียวเป็นงานเขียนทันที แต่จะต้องมีการศึกษาหาข้อมูล มีการวางแผน (Planning) เพื่อเขียนฉบับร่าง (Draft) แล้วจึงทบทวนแก้ไข (Revising) เพื่อให้ได้งานเขียน (Product)

5. การวิเคราะห์รูปแบบของภาษาเขียน (Genre Analysis) ผู้เขียนจะต้องมีความรู้และความเข้าใจในรูปแบบของงานเขียนแต่ละประเภท ว่างานเขียนใดควรใช้รูปแบบการเขียนแบบใด เพื่อเลือกใช้รูปแบบนั้นให้เหมาะสมกับงานเขียนที่ผู้เขียนต้องการจะเขียน

แฮริส (เสาวลักษณ์ รัตนวิเศษ, 2531, น. 92; อ้างอิงจาก Harris.1969, pp. 68-69) กล่าวว่าองค์ประกอบของการเขียน ได้แก่

1. เนื้อหา (Content) ได้แก่ การจัดลำดับเนื้อหา
2. การวางรูปแบบ (Form) ได้แก่ การจัดลำดับเนื้อหา
3. ไวยากรณ์ (Grammar) ได้แก่ การใช้โครงสร้างไวยากรณ์ที่ถูกต้องและสื่อความหมายได้

4. ลีลา (Style) ได้แก่ การเลือกโครงสร้าง การเลือกคำและสำนวนต่างๆของภาษาที่ใช้ในการเขียน เช่น การใช้เครื่องหมายเฉพาะ เพื่อทำให้เกิดอรรถรส

5. กลไกของการเขียน (Mechanic) ได้แก่ การใช้สัญลักษณ์ต่างๆของภาษาที่ใช้ในการเขียน เช่น เครื่องหมายวรรคตอน การใช้ตัวอักษรตัวใหญ่ถูกต้องตามเกณฑ์ของภาษานั้นๆ

เพ็ญศรี รังสิยากุล (2551) กล่าวว่า งานเขียนเป็นงานที่ต้องมีลำดับขั้นตอนในการเขียนเสมอ ผู้เขียนจะต้องปฏิบัติตามขั้นตอนทุกครั้ง ซึ่งขั้นตอนในการเขียนมีดังนี้

1. ความคิด (Idea) ซึ่งความคิดในเรื่องที่จะเขียนนี้ได้มาจากประสบการณ์ของผู้เขียนเอง หรือได้จากการแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกับผู้อื่น เป็นต้น

2. การอ่านเป็นสิ่งจำเป็นกับการเขียน ดังคำกล่าวที่ว่า ยิ่งอ่านมาก ยิ่งรู้มาก การอ่านยังช่วยให้เกิดความคิดในสิ่งที่จะเขียนได้ง่ายขึ้น อีกทั้งยังช่วยพัฒนาการอ่านและเขียนร่วมกัน และเพิ่มศักยภาพด้านความคิด คำศัพท์ ไวยากรณ์

3. ฝึกฝนพัฒนาทักษะในการคิด ซึ่งจำเป็นต่อการเขียนเป็นอย่างมาก งานเขียนที่ดูน่าอ่าน ผู้เขียนควรขยายความคิดของตนเองให้กว้าง เรียงลำดับเหตุการณ์อย่างชัดเจน

4. ไม่ทอดทิ้งกับงานเขียน งานเขียนเป็นสิ่งที่ต้องหมั่นฝึกฝนและใช้เวลานานในการพัฒนา ผู้เขียนไม่สามารถเขียนได้สวยงามภายในระยะเวลาช่วงข้ามคืน งานเขียนอาจมีข้อผิดพลาดเกิดขึ้นได้หลายจุดด้วยกัน เนื่องจากผู้เขียนขาดความรู้ด้านคำศัพท์ โครงสร้างประโยค ผู้เขียนควรตระหนักเสมอว่าเป็นเรื่องธรรมดาที่จะเกิดข้อผิดพลาดเหล่านี้ในระยะเริ่มแรก ขอให้ฝึกฝนต่อไปเรื่อยๆ ข้อผิดพลาดทั้งหลายที่เคยเกิดขึ้นจะค่อยๆ ลดน้อยลงไป

5. จุดอ่อนด้านไวยากรณ์ ไวยากรณ์ถือเป็นหัวใจสำคัญของงานเขียน เมื่อผู้เขียนสามารถใช้ไวยากรณ์ในประโยคได้ถูกต้อง ประโยคต่างๆ เหล่านั้นก็จะนำไปสู่การสื่อความหมายระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่านให้เป็นที่เข้าใจตรงกันได้เป็นอย่างดี หลักไวยากรณ์ที่จำเป็นต่องานเขียน ได้แก่ Sentence Structure, Kind of Sentence and Clause, Tenses and Voices, Word Formation and Meaning etc.

สรุปได้ว่า องค์ประกอบของการเขียนเป็นส่วนสำคัญที่จะนำพาผู้เขียนให้สร้างงานเขียนออกมาตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ ผู้เขียนจะเขียนได้ถูกต้องและมีประสิทธิภาพนั้นต้องอาศัยองค์ประกอบหลายๆ ด้านรวมกัน เช่น ความรู้ทางด้านไวยากรณ์ การเลือกใช้คำหรือสำนวน รวมถึงประสบการณ์ด้านการเขียนของตัวเอง

4.4 การจัดการเรียนการสอนการเขียน

เรมส์ (Raimes, 1983, pp.135-142) ได้เสนอการสอนเขียนภาษาอังกฤษไว้ว่า การเขียนเรื่องตามรูปภาพ ซึ่งเป็นวัสดุที่หาง่ายสามารถช่วยพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของผู้เขียน นอกจากนั้นการเขียนเรื่องจากรูปภาพช่วยให้ครูทราบถึงภูมิหลังและความสนใจของนักเรียน ครูจะใช้รูปภาพเป็นสถานการณ์ (Situation) เพื่อเป็นแนวความคิดในการเขียนเรียงความแก่นักเรียน ประโยชน์ในการใช้รูปภาพในการสอนเขียนเรียงความ คือ

1. ทำให้นักเรียนมีแนวคิดไปในทางที่เหมือนกันหรือคล้ายๆ กัน และยังช่วยให้นักเรียนแลกเปลี่ยนประสบการณ์ซึ่งกันและกันอีกด้วย เพราะนักเรียนแต่ละคนมีภูมิหลัง (Background) ที่แตกต่างกัน อาจจะมองรูปภาพแล้วตีความแตกต่างกันออกไป

2. ทำให้นักเรียนรู้จักใช้ภาษาในรูปแบบที่เป็นเชิงบรรยาย นอกจากนั้นยังใช้พิจารณาในเรื่องคำศัพท์ได้ด้วยว่านักเรียนรู้คำศัพท์มากน้อยเพียงใด

3. สามารถสร้างกิจกรรมการเขียนจากรูปภาพให้แก่นักเรียนได้หลายรูปแบบ เช่น การเติมคำ การเรียงประโยค การบรรยายสถานการณ์ การเขียนบทสนทนา การเขียนจดหมาย และการเขียนเรียงความ เป็นต้น

4. ทำให้นักเรียนสนใจเรียนมากขึ้น เพราะปกติแล้วเด็กๆชอบดูรูปภาพและมีจินตนาการไปต่าง ๆ นานา รูปภาพเป็นสื่อที่สามารถดึงเอาโลกภายนอกเข้ามาอยู่ในห้องเรียนได้ นักเรียนสามารถพิจารณาและเรียนรู้จากรูปภาพได้อย่างไม่มีขีดจำกัด

อะบอดเดอริน (Aboderin, 1986, pp. 38-40) ได้เสนอแนะกิจกรรมการสอนทักษะการเขียนไว้ 2 ลักษณะ คือ

1. การเขียนที่มีการควบคุม (Controlled Writing) เป็นการเขียนที่มีลักษณะดังนี้คือ

1.1 การคัดลอก (Copying) เป็นกิจกรรมที่ต้องฝึกทักษะการเขียนให้เด็กได้ง่ายที่สุดโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้เด็กคุ้นเคยกับคำศัพท์ รูปแบบของประโยค ข้อความ การสะกดคำ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน เป็นต้น

1.2 การเติมคำให้สมบูรณ์ (Gap Filling) เป็นการฝึกเขียนที่นักเรียนต้องใช้ความสามารถมากกว่าการคัดลอก วิธีนี้ครูทำได้โดยนำเอาข้อความมาให้นักเรียนอ่าน 2-3 ครั้ง ก่อน หลังจากนั้นจะตัดคำใดคำหนึ่งออกจากข้อความนั้นทิ้งไป แล้วให้นักเรียนใช้ความสามารถในการหาคำมาเติมข้อความนั้นให้สมบูรณ์

1.3 การเขียนเรียงความแบบอยู่ในกรอบควบคุม (Controlled Composition Frame) การเขียนเรียงความของขั้นนี้เป็นแบบฝึกที่เขียนยากขึ้น โดยให้นักเรียนเลือกเอาส่วนต่างๆ ของภาษารวมกันเป็นประโยคหรือข้อความตามความเหมาะสม โดยเลือกจากคำที่ครูกำหนดให้

1.4 การฝึกเขียนจากทักษะการฟัง (Writing Down) เป็นการฝึกการเขียนจากการฟัง 2-3 ครั้ง หลังจากนั้นครูจะให้นักเรียนเขียนเรื่องหรือข้อความให้มีข้อความใกล้เคียงกับเรื่องที่ครูอ่านให้ฟังมากที่สุด หรือครูอาจจะให้นักเรียนฟังเรื่องราวหรือข้อความจากเทปแล้วเขียนข้อความนั้นจากการที่ได้ฟังจากเทป

1.5 การเขียนโดยใช้รูปภาพ (Picture Writing) ครูอาจหารูปภาพหรือการ์ตูนต่างๆ เป็นเรื่องมาใช้สอนนักเรียน วิธีการสอนคือ ครูจะนำเอาภาพเหล่านี้เป็นตัวกำหนดโครงเรื่อง

ให้นักเรียน และนักเรียนจะต้องพยายามผูกเรื่องจากภาพตามความคิด จินตนาการ และประสบการณ์ของตนเอง ครูเป็นผู้ช่วยเหลือให้คำแนะนำ

2. การเขียนแบบชี้แนะ (Guided Composition) เป็นการเขียนที่นักเรียนต้องแสดงความสามารถ และความคิดเห็นมากขึ้น ครูเป็นเพียงผู้วางโครง และจุดสำคัญให้เท่านั้น ก่อนเขียนนักเรียนจะต้องอภิปรายรวมกันในหัวข้อสั้นๆก่อน แล้วจึงเขียนโดยการเลือกใช้คำให้เหมาะสมกับสิ่งที่ตนเองต้องการแสดงออก

เสาวลักษณ์ รัตวิรัช (2531, น. 94) ได้กล่าวถึงแนวทางที่จะช่วยให้นักเรียนเกิดแนวคิดในการเขียนเพื่อเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนได้แนวทางการเลือกคำศัพท์และโครงสร้างของภาษาที่เหมาะสม ดังนี้

1. การระดมพลังสมอง (Brainstorming) ครูอาจจัดนักเรียนเป็นกลุ่ม และมีโอกาสได้แสดงความคิดเห็นของตนเกี่ยวกับเรื่องที่ครูตั้งประเด็นหรือเรื่องไว้ให้ การใช้ภาษาอาจมีข้อบกพร่อง แต่ครูไม่ควรถือเป็นเรื่องสำคัญมากนัก เมื่อสิ้นสุดการแสดงความคิดเห็นแล้ว ครูอาจกำหนดให้นักเรียนจดบันทึกเอาไว้ เพื่อนำไปใช้ในการเขียนต่อไป

2. การอภิปรายร่วมกัน (Guided Discussion) กิจกรรมการสอนขั้นนี้จะแตกต่างจากกิจกรรมข้อที่ 1 ในกรณีที่นักเรียนไม่เพียงบันทึกข้อคิดเห็นทุกอย่างของสมาชิกในกลุ่มไว้ เช่นเดียวกับข้อที่ 1 แต่จะพูดถกเถียงกันถึงความเหมาะสมของเรื่อง ความคิดเห็นที่ได้จะเป็นข้อยุติของกลุ่มในการอภิปราย อาจมีการแยกประเด็นในการอภิปรายออกในแต่ละกลุ่มกลุ่มละ 1 ประเด็น แล้วให้แต่ละกลุ่มนำเสนอรายงานความคิดเห็นนั้นๆต่อเพื่อนในชั้นต่อไป

3. การสัมภาษณ์ (Interviews) วิธีนี้ง่ายสำหรับการหาแนวคิดหรือความรู้ที่จะนำมาเขียนได้ ดังนั้นอาจให้นักเรียนมีโอกาสนำผู้รู้เกี่ยวกับเรื่องที่ตนสนใจ

4. การแสดงละครล้อเลียนสั้นๆ (Skit) ครูอาจเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงท่าทางประกอบเกี่ยวกับเรื่องราวบางอย่าง ซึ่งครูอาจเป็นผู้กำหนดบทบาทให้นักเรียนจะต้องทำความเข้าใจกับบทบาทของตน เมื่อแสดงให้นักเรียนคนอื่นดู นักเรียนเหล่านั้นจะสังเกตบทบาทของเพื่อน และนำมาเขียนบรรยายเป็นภาษาของตนเองได้

5. การอ่านเพื่อหาแนวคิด (Reading for ideas) การอ่านสิ่งที่นักเรียนสนใจจะช่วยให้การวางแนวคิดในการเขียนดีขึ้นและตรงกับความต้องการได้ ซึ่งนับเป็นการกระตุ้นและให้แรงจูงใจนักเรียนได้อย่างเหมาะสมในการค้นคว้าหาสิ่งที่ต้องการเขียน เพื่อสื่อสารข้อมูลเป็นไปอย่างถูกต้องด้วย

เพ็ญศรี รังสิยากุล (2551, น. 37-38) วิธีการสอนเขียนแบบที่เน้นงานเขียน (Rhetorical modes approach) โดยเริ่มจากการเรียบเรียงความคิดก่อน จึงไปชั้นลงมือเขียน และขั้นตอนสุดท้ายคือการแก้ไขงานเขียน วิธีสอนเขียนที่เน้นกระบวนการจึงมีด้วยกันทั้งหมด 7 ขั้นตอน

Step 1 Preparing to write ขั้นเตรียมตัวก่อนที่จะเขียน เป็นการเตรียมข้อมูล

Step 2 Planning and Organizing ขั้นตอนวางแผนเขียนและจัดรูปแบบในการเขียนกราฟให้ถูกต้อง มีองค์ประกอบในการเขียน ได้แก่ main idea, developing for the main idea, and the conclusion

Step 3 Writing the First Draft คือการเขียนกราฟ โดยใช้ข้อมูลจากโครงร่าง แล้วนำข้อมูลมาเขียนเป็นประโยค พยายามเก็บข้อมูลต่างๆ มาเขียนให้ได้มากที่สุด

Step 4 Revising คือขั้นตอนของการทบทวนความคิดและแก้ไขเนื้อหา ขั้นตอนนี้ เป็นขั้นตอนที่สำคัญมาก ต้องทบทวนให้ละเอียดและรอบคอบที่สุด

Step 5 Proofreading and Editing คือขั้นตอนของการพิสูจน์อักษร และแก้ไขข้อผิดพลาดเกี่ยวกับไวยากรณ์

Step 6 Writing the final Draft คือขั้นตอนที่เขียนใหม่ให้เรียบร้อย พร้อมทั้งส่งครูประเมินต่อไป

Step 7 Following up and Evaluation Progress คือขั้นตอนของการติดตามผลงานเขียน

จากการศึกษาทฤษฎีการสอนเขียนข้างต้น สรุปได้ว่า ความสามารถในการเขียนนั้น ประกอบด้วยทักษะต่างๆที่เป็นขั้นตอน ผู้เขียนจะประสบความสำเร็จในการเขียนได้มากหรือน้อย นั้น ขึ้นอยู่กับความเข้าใจในองค์ประกอบของการเขียนของผู้เขียนเอง ดังนั้นครูควรให้นักเรียนฝึกปฏิบัติการเขียนในรูปแบบที่หลากหลาย และพิจารณาเลือกวิธีการสอนที่สามารถพัฒนานักเรียนได้อย่างเหมาะสม เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพต่อไป

4.5 การวัดและประเมินการเขียน

จาคอบส์ (Jacobs, 1981, p. 105) ได้เสนอแนะการตรวจเรียงความแบบรวมอีกวิธีหนึ่ง โดยการใช้เกณฑ์การประเมินแบบ ESL Composition Profile ซึ่งเป็นวิธีการตรวจเรียงความที่ละเอียดมากในหนังสือ Testing ESL Composition ซึ่งผู้ตรวจต้องตรวจเรียงความทั้งเรื่อง โดยประเมินว่าผู้เขียนได้สื่อความหมายเป็นกระบวนการสื่อสารไปยังผู้อ่านได้ตรงตามจุดมุ่งหมาย

หรือไม่ นำส่วนประกอบทางภาษาหลายอย่างมาใช้อย่างไร โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนไว้ 5 ด้านคือ

1. เนื้อหา (Content)	30	คะแนน
2. การเรียบเรียง (Organization)	20	คะแนน
3. คำศัพท์ (Vocabulary)	20	คะแนน
4. การใช้ภาษา (Language Use)	25	คะแนน
5. กลไกทางภาษา (Mechanics)	5	คะแนน

ระดับความสามารถในการเขียนในแต่ละด้าน แบ่งเป็น 4 ระดับ คือ

ระดับที่ 1	ดีมากถึงดีเยี่ยม
ระดับที่ 2	ปานกลางถึงดี
ระดับที่ 3	อ่อนถึงพอใช้
ระดับที่ 4	อ่อนมาก

นอกจากนี้ จากอบส⁴ ได้เสนอขั้นตอนการตรวจงานเขียน ดังนี้

1. อ่านครั้งที่ 1 ตรวจเฉพาะเนื้อหาที่น่าเสนอและการเรียบเรียงใจความ
2. อ่านครั้งที่ 2 ตรวจคำศัพท์ การใช้ภาษา และกลไกทางภาษา

แมดเซน (Madsen, 1983, pp. 120-122) ได้เสนอวิธีการประเมินผลทักษะการเขียนเรียงความอย่างเป็นระบบ 2 วิธีคือ

1. วิธีตรวจแบบวิเคราะห์ (Analytical Method) เป็นวิธีประเมินงานเขียนโดยแยกประเมินองค์ประกอบต่างๆ ของการเขียน โดยการหักคะแนนตามข้อผิดพลาดและการให้คะแนนตามองค์ประกอบต่างๆ ได้แก่ กลไกทางการเขียน (Mechanics) การสะกดคำ (Spelling) ไวยากรณ์ (Grammar) การเรียบเรียงความ (Organization) และการเลือกใช้คำศัพท์ (Vocabulary Choice)

2. การประเมินโดยภาพรวม (Holistic Method) เป็นการประเมินงานเขียนโดยภาพรวม โดยดูว่างานเขียนของนักเรียนสื่อความหมายได้ดีมากน้อยเพียงใด ถ้าข้อผิดพลาดทางภาษาไม่มีผลต่อการสื่อความหมายก็จะไม่หักคะแนน ซึ่งการประเมินแบบนี้จะมีการเปรียบเทียบงานเขียนที่ตรวจกับงานเขียนชิ้นอื่นด้วย

เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (Rattanavich 1987, pp. 54-55) ได้ให้เกณฑ์การให้คะแนนเขียนเรียงความด้านต่างๆ และให้สัดส่วนคะแนนแต่ละด้าน ดังตาราง

ตาราง 3 เกณฑ์การตรวจให้คะแนนการเขียนเรียงความ

เกณฑ์พิจารณา	คะแนน
1. การลำดับความ (Writing Organization, well-planned writing)	5
2. ความคิด: ใจความชัดเจนและสื่อความหมายได้ (Idea : Clear and Comprehension)	5
3. การใช้ภาษา ไวยากรณ์ และตัวสะกดถูกต้อง (Correct Grammar and Spelling)	5
4. ความสมบูรณ์ของการเขียน สามารถสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจได้ (Comprehensible Writing)	5

อัจฉรา วงศ์โสธร (2538, pp. 223-224) กล่าวถึง เกณฑ์การพิจารณาเพื่อประเมินงานเขียนว่า มักจะประกอบด้วยเกณฑ์ต่อไปนี้

1. ความถูกต้องด้านการใช้ภาษา ได้แก่ ศัพท์ โครงสร้าง
2. ความเหมาะสมด้านการใช้ภาษา ได้แก่ ศัพท์ สำนวน โดยพิจารณาว่าสื่อได้ถูกต้องเหมาะสม ชัดเจน และกระชับได้ใจความหรือไม่
3. มีจุดเน้นของความคิดและการนำเสนอชัดเจน
4. มีความสัมพันธ์ระหว่างความคิดและความสมมูลของการนำเสนอ
5. การใช้เทคนิควิธีการนำเสนอข้อมูลทั้งหมดที่เป็นนามธรรม และรูปธรรมที่เหมาะสม
6. การนำเข้าเนื้อเรื่องได้อย่างน่าสนใจ
7. การดำเนินเรื่องอย่างสัมพันธ์กัน
8. การสรุปและขมวดท้ายเรื่องให้เห็นประเด็นและมีความหมาย

ทศนา เขมมณี และคณะ (2544) ได้เสนอแนวคิดว่า ในการประเมินทักษะการเขียน นั้นพิจารณาที่ผลงานเขียน โดยพิจารณาจาก

1. ด้านเนื้อหา เรื่องราวเนื้อหา การบอกให้ชัดเจนแน่นอนว่าเขียนเพื่ออะไร การใช้ สำนวนภาษาที่ใช้ให้เหมาะกับวัตถุประสงค์ที่เขียน

2. ด้านการลำดับเรื่อง โครงสร้างของเรื่อง การจัดลำดับของเรื่องที่เขียนได้ ต่อเนื่องและสอดคล้องกัน ครอบคลุมประเด็นสำคัญ และมีรายละเอียดครบถ้วน

กล่าวโดยสรุป คือ เกณฑ์การประเมินการเขียนประกอบด้วยหลายวิธีที่แตกต่างกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ในทดสอบการเขียน โดยผู้ตรวจควรคำนึงถึงความเหมาะสมและ สอดคล้องครอบคลุมวัตถุประสงค์ในการตรวจเป็นสำคัญ เพื่อให้ผลการตรวจและประเมินถูกต้อง ตรงตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

5. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

5.1 ความหมายของความสนใจ

นักการศึกษาและนักจิตวิทยาให้ความหมายของความสนใจไว้หลายความหมาย ดังนี้

ดิวอี้ (Dewey, 1959, p. 66) กล่าวว่า ความสนใจ หมายถึง ความรู้สึกชอบหรือ พอใจต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด

โฟรห์ลิค (Frohlick, 1959, p. 135) กล่าวว่า ความสนใจเป็นแรงผลักดันอันหนึ่งที่ กระตุ้นให้บุคคลกระทำการใดๆ หรือบุคคลโน้มเอียงที่จะเลือกหรือทำสิ่งใดที่ตนชอบมากกว่าสิ่ง อื่นๆ

เพาเวลล์ (Powell, 1963, p. 330) กล่าวว่า ความสนใจ หมายถึง แรงผลักดันที่ กระตุ้นให้บุคคลกระทำการสิ่งใดให้ลุล่วงไปด้วยดี

กู๊ด (Good, 1973, p. 311) กล่าวว่า ความสนใจ หมายถึง ความรู้สึกชอบต่อสิ่งใด สิ่งหนึ่ง ซึ่งความรู้สึกนี้อาจจะมีชั่วขณะหนึ่งหรืออาจจะมีถาวรขึ้นอยู่กับความอยากรู้อยากเห็นของ บุคคลนั้น โดยมีอิทธิพลมาจากประสบการณ์ของเขาเอง

เพจ และมาแชล (Page and Marshall, 1977, pp. 4143-A) กล่าวว่า ความสนใจ หมายถึง ความประสงค์ที่จะเข้าร่วมกิจกรรมที่เหมาะสมบางอย่าง เป็นอาการที่จิตใจพุ่งเล็งกับการเลือกกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง หรืออาการสนุกเพลิดเพลินใจในการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

น้อมฤดี จงพยูหะ (2519, p. 258) กล่าวว่า ความสนใจ หมายถึง อาการอยากรู้ อยากเห็น อาการชอบทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อาการสนุกสนานเพลิดเพลินใจในการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือ การทราบซึ่งในคุณค่าต่อสิ่งใดๆ

สุชา จันทรเอม (2518, น. 75) กล่าวว่า ความสนใจ หมายถึง ทศนคติหรือภาวะเกี่ยวกับภาพพจน์ หรือความคิดที่มีความรู้สึกตัวทั้งชั่วคราวหรือถาวร ซึ่งจะก่อให้เกิดความอยากรู้ อยากเห็น หรือความเอาใจใส่ต่อปัญหาหรือกิจกรรมใดๆ

กมลรัตน์ หล้าสูงวงษ์ (2528, น. 233) กล่าวว่า ความสนใจ เป็นความรู้สึกที่ดีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งหมายถึง ทศนคติทางบวกหรือทศนคติที่ดี

จากการศึกษาความหมายของความสนใจ สามารถสรุปได้ว่า ความสนใจ หมายถึง ความรู้สึก อาการที่แสดงความอยากรู้หรืออยากเห็น ซึ่งเป็นไปในทางบวกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยพร้อมที่จะเข้าร่วมในกิจกรรมต่างๆ ด้วยความสมัครใจของตน

5.2 องค์ประกอบของความสนใจ

สุชา จันทรเอม และสุรางค์ จันทรเอม (2518, น. 72-73) สรุปองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับความสนใจ ดังนี้

1. ความสนใจนั้นเกิดขึ้นจากความพร้อม ความต้องการและอิทธิพลของสิ่งแวดล้อม
2. ความสนใจต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เป็นเรื่องของแต่ละบุคคลโดยเฉพาะ คนเราทุกคนไม่จำเป็นต้องมีความสนใจในสิ่งเดียวกันและในระยะเวลาเดียวกัน
3. ความสนใจนั้นมีความสัมพันธ์อย่างสูงกับสุขภาพร่างกาย เด็กจะสนใจสิ่งใดเป็นระยะสั้นหรือยาว ย่อมขึ้นอยู่กับความสมบูรณ์ของร่างกาย
4. ความสนใจเฉพาะอย่างนั้น อาจเปลี่ยนแปลงไปตามวัยและเวลาของแต่ละบุคคล แต่แบบแผนความสนใจค่อนข้างคงที่ ทำให้การวัดความสนใจของตนเองในอนาคตได้
5. ความสนใจมีความสัมพันธ์อย่างสูงกับสภาพทางจิตใจและเชาวน์ปัญญาของเด็ก เด็กที่มีเชาวน์ปัญญาดำจะสนใจสิ่งใดสิ่งหนึ่งไม่มากอย่าง และไม่สลับซับซ้อนนัก ผิดกับเด็กที่มีเชาวน์ปัญญาสูงมักจะสนใจได้หลายๆอย่างในเวลาเดียวกัน
6. ความสนใจมีความสัมพันธ์อย่างสูงกับรากฐานทางประสบการณ์ของเด็ก เด็กจะสนใจเรื่องใด เด็กต้องมีความรู้เรื่องนั้นพอสมควร ถ้าเด็กขาดประสบการณ์เด็กอาจไม่สนใจ แต่เป็นเพียงอยากรู้อยากเห็นชั่วคราวเดียว แล้วก็เลิกความสนใจไป

จากการศึกษาองค์ประกอบของความสนใจ สามารถสรุปได้ว่า ความสนใจจะเกิดขึ้นได้เมื่อนักเรียนมีความพร้อม ความต้องการในสิ่งนั้น อาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ตามวัยและกาลเวลาของแต่ละบุคคล ความสนใจเป็นตัวกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความตั้งใจในการเรียนรู้

5.3 การสร้างความสนใจ

มาสโลว์ (Maslow, 1970, p. 109) กล่าวว่า การสร้างความสนใจในการเรียน ครูควรคำนึงถึงสิ่งต่างๆ ดังนี้

1. พยายามที่จะตอบสนองความต้องการขั้นต่ำ เช่น จัดบรรยากาศการเรียนที่ผ่อนคลาย ให้ความสนใจแก่นักเรียน ให้การยอมรับนักเรียนทุกคน
2. กระตุ้นให้มีการพัฒนาความสามารถ เช่น จัดสภาพห้องเรียนให้กระตุ้นความพยายามของนักเรียน ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียน
3. จัดประสบการณ์การเรียน เพื่อช่วยให้นักเรียนประสบความสำเร็จ เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนรู้จักตั้งความหวังที่ตรงกับความจริง
4. คำนึงถึงผลเสียของการแข่งขัน แม้การแข่งขันจะเป็นสิ่งจำเป็นในปัจจุบัน แต่สภาพการณ์ในการเรียนไม่ควรให้เกิดการแข่งขันอย่างมากมาย เพราะนักเรียนจะไม่ช่วยเหลือกัน
5. ให้ความช่วยเหลือนักเรียนบางคนที่ต้องการความช่วยเหลือเป็นพิเศษ
6. กระตุ้นให้นักเรียนเรียนรู้เพราะนักเรียนจะอยากรู้อยากเรียนด้วยตนเอง ไม่ใช่จากสิ่งล่อตามธรรมชาติของมนุษย์ ทุกคนมีความสนใจในสิ่งต่างๆ อยู่แล้ว ถ้าจัดสภาพภายในชั้นเรียนให้เหมาะสมก็จะสามารถเร้าความสนใจ ซึ่งเป็นธรรมชาติของมนุษย์
7. กระตุ้นให้เกิดความสนใจโดยใช้เครื่องล่อใจต่างๆ การเรียนโดยให้นักเรียนมีความสนใจด้วยตนเองเป็นสิ่งสำคัญ แต่บางครั้งหากครูพบว่า การเรียนน่าเบื่อหน่าย มีเพียงบางคนเท่านั้นที่สนใจ ครูต้องใช้วิธีกระตุ้นด้วยเครื่องล่อต่างๆ

สุรางค์ ไคว่ตระกูล (2554, น. 369) ได้กล่าวไว้ โดยใช้แนวความคิดของนักจิตวิทยา มนุษยนิยม ที่เน้นความสำคัญ 5 ประการ คือ

1. นักเรียนเป็นศูนย์กลาง เน้นความสำคัญของการให้นักเรียนเป็นผู้กระทำและมีส่วนร่วมในกิจกรรมและประสบการณ์ต่างๆ ที่จะนำมาซึ่งการเรียนรู้พัฒนาตนเองที่ตามศักยภาพของตน
2. บรรยากาศของห้องเรียนจะต้องอบอุ่น ความสัมพันธ์ระหว่างครู-นักเรียนและระหว่างนักเรียน-นักเรียน เป็นไปด้วยดี มีความรักและไว้วางใจซึ่งกันและกัน เป็นบรรยากาศที่สร้างความพอใจให้แก่ทุกคน

3. เน้นความสำคัญของกระบวนการ (Process) ของการเรียนรู้
 4. จัดบรรยากาศของห้องเรียนให้ส่งเสริมความอยากรู้ อยากรู้อยากเห็นและเลือกวิธีการเรียนรู้เอง

5. ส่งเสริมและฝึกหัดให้นักเรียนประเมินผลของการเรียนรู้ด้วยตนเอง
 สามารถสรุปได้ว่า การสร้างให้นักเรียนมีความสนใจในการเรียน ครูควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้หลากหลาย เพื่อตอบสนองของความแตกต่างหรือความสนใจของนักเรียนแต่ละคน การจัดการเรียนการสอนให้นักเรียนมีโอกาสได้ฝึกปฏิบัติด้วยตัวเอง โดยครูเป็นเพียงผู้อำนวยการ ความสะดวก หรือผู้ชี้แนะเท่านั้น

5.4 การวัดความสนใจ

เฮอร์ลิค (Hurlock, 1955) กล่าวว่า บุคคลสามารถวัดความสามารถได้ 3 วิธีคือ วิธีการสังเกต การสัมภาษณ์ และใช้แบบทดสอบวัดความเข้าใจ

พาวเวลล์ (Powell, 1963, pp. 337-338) ได้เสนอวิธีวัดความสนใจของบุคคลไว้ ดังนี้

1. ใช้แบบวัดความสนใจ (Interest Inventories) ซึ่งประกอบด้วยข้อความชุดหนึ่ง สำหรับให้แต่ละบุคคลแสดงความชอบ หรือไม่ชอบต่อข้อความต่างๆเหล่านั้น
2. ใช้แบบสอบถามปลายเปิด (Open-ended Questionnaires) โดยให้ผู้ตอบมีอิสระที่จะตอบคำถามต่างๆได้ตามความรู้สึกแท้จริงของตน
3. ใช้การสัมภาษณ์ (Interview) ซึ่งผู้สัมภาษณ์สามารถสังเกตเห็นพฤติกรรมของผู้ถูกสัมภาษณ์ได้

รวิวรรณ อังคนุรักษ์พันธ์ (2533: 205; อ้างอิง Super. 1957: 218-219) กล่าวถึงการวัดความสนใจว่า สามารถกระทำได้ในลักษณะต่างๆกัน เนื่องจากความสนใจเป็นแรงผลักดันที่กระตุ้นให้บุคคลกระทำการใดสิ่งหนึ่ง หรือแสดงพฤติกรรม ถ้าต้องการวัดความสนใจของบุคคลนั้น จะสามารถวัดหรือประเมินได้จากการกระทำหรือการแสดงพฤติกรรมสามารถศึกษาได้โดยวิธีการ ดังนี้

1. ความสนใจส่วนตัว (Expressed Interests) เป็นวิธีการศึกษาคำพูดหรือถ้อยคำของบุคคลเกี่ยวกับความสนใจ ความสนใจที่ได้จากการศึกษาเป็นพื้นฐานของการศึกษา ความสนใจวิธีอื่น ซึ่งให้คุณค่าที่จำกัดและยังเชื่อมั่นไม่ได้เต็มที่นัก
2. ความสนใจชั้นอาสา (Manifest Interests) เป็นวิธีการศึกษาพฤติกรรมที่แสดงออกที่สังเกตได้ ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่บุคคลนั้นทำให้เป็นงานอดิเรกหรืองานประจำ

3. ความสนใจจากแบบทดสอบ (Test Interests) เป็นวิธีการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่าบุคคลนั้นสนใจ โดยยึดพื้นฐานของทฤษฎีที่ว่า บุคคลจะเลือกเรียนในวิชาที่บุคคลนั้นสนใจ

4. ความสนใจจากแบบสำรวจ (Inventoried Interests) เป็นวิธีการศึกษาโดยใช้แบบสำรวจ โดยให้บุคคลแสดงความรู้สึกชอบและไม่ชอบ แล้วนำผลจากแบบสำรวจไปวิเคราะห์ทางสถิติ ได้ผลออกมาเป็นคะแนนความสนใจ

การวัดความสนใจของบุคคลสามารถกระทำได้หลายวิธีการ ได้แก่ วิธีการสังเกต การสัมภาษณ์ และการใช้แบบสอบถามวัดความสนใจ

5.5 ความสนใจกับการเรียนการสอน

ความสนใจเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่จะทำให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการเรียนแต่ละรายวิชา เพราะความสนใจมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นั่นแสดงว่านักเรียนที่มีความสนใจย่อมมีความตั้งใจ ทำให้ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับเพาเวลล์ (Powell, 1963, p. 330) กล่าวว่า นักเรียนที่มีความสนใจจะทำให้เกิดความตั้งใจเรียน นักเรียนมีสมาธิ สามารถติดตามเรื่องที่เรียนได้ตลอดส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชานั้นด้วย

พรรรณี ชูทัย เจนจิต (2538, น. 506-508) ยังได้กล่าวว่า การสอนบทเรียนใดก็ตาม สิ่งสำคัญที่ครูควรคำนึงถึงคือ อุปกรณ์การสอน ซึ่งถือว่าเป็นสิ่งเร้าที่มีประโยชน์ ทำอย่างไรเราจึงจะทำให้สิ่งเร้าของเรามีความเข้มข้นดึงดูดใจนักเรียน โดยได้เสนอแนะไว้ดังต่อไปนี้

1. การใช้สีสันทัน โดยเฉพาะสีแดงจะดึงดูดความสนใจได้มาก ในการเขียนแผนภูมิ หรือบัตรคำนั้น สีแดงจะช่วยได้มากสำหรับคำหรือข้อความที่เราต้องการจะเน้น สำหรับสีเหลืองนั้นควรหลีกเลี่ยงการใช้ โดยเฉพาะกับเด็กเล็ก

2. เปลี่ยนสิ่งเร้าเสมอ ซึ่งทำให้เด็กตื่นตัวมากกว่าสิ่งเร้าที่อยู่คงที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลง

3. การใช้เสียง รู้จักการเพิ่มน้ำหนักของเสียงในการพูด การอธิบาย ตอนใดควรจะใช้เสียงเบาหรือเสียงดัง ซึ่งการใช้เสียงนี้ถือว่าเร้าความสำคัญ เร้านักเรียนได้เป็นอย่างดี

4. สิ่งเร้าที่เคลื่อนไหวได้ย่อมมีคุณค่ามากกว่าสิ่งเร้าที่อยู่กับที่ โดยเฉพาะอุปกรณ์ที่จะนำมาใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ถ้ามีการเคลื่อนไหวได้ก็จะดึงดูดความสนใจของเด็กได้มาก

5. การสร้างสิ่งแวดล้อมให้ดูแปลกใหม่ น่าพิศวง จะเป็นการกระตุ้นเด็กอย่างดีที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำเข้าสู่บทเรียน ถ้าครูพยายามหาวิธีใหม่ๆมาใช้ ย่อมจะช่วยให้เด็กเกิดความสนใจได้มากขึ้น

สรุปได้ว่า การจะทำให้นักเรียนเกิดความสนใจในการเรียนการสอนนั้น ครูควรมีเทคนิคการสอนที่หลากหลาย เพื่อให้นักเรียนรู้สึกแปลกใหม่กับการเรียนการสอนครั้งนั้นๆ นอกจากนี้ครูควรมีสิ่งเร้าที่มีความหมาย เพื่อช่วยในการดึงดูดความสนใจของนักเรียนมากยิ่งขึ้น

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ

6.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

รังสิมา สง่าเมือง (2546, น. 48-49) ได้ศึกษาผลการส่งเสริมทักษะภาษาอังกฤษทางด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้วยวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ผลการศึกษา พบว่านักเรียนมีคะแนนทักษะภาษาอังกฤษทางด้านการอ่านและการเขียนผ่านเกณฑ์ที่กำหนด และยังคงพบว่านักเรียนมีการพัฒนาทักษะการฟังและการพูด กล่าวแสดงออกทางภาษา และมีความสนใจในการอ่านเพิ่มขึ้นอย่างเห็นได้ชัดจากสถิติการยืมหนังสืออ่านเพิ่มเติมกลับไปอ่านที่บ้าน สะท้อนให้เห็นว่าวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาพัฒนาทักษะทั้งการฟัง พูด อ่าน และเขียน

วอลเกอร์และคนอื่นๆ (เสาวลักษณ์ รัตนิชช์, 2550, น. 26-27 อ้างอิงจาก Walker; et. al. 1980-1985) ทำการวิจัยและพัฒนากระบวนการเรียนการสอนกับนักเรียนชาวอะบอริจินส์ที่เรียน ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง โรงเรียนเทเกอร์พาร์ค ประเทศออสเตรเลีย ผลการวิจัยพบว่านักเรียนในโรงเรียนแห่งนี้มีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ดีทั้ง 4 ด้านคือ การฟัง การพูด การอ่านและการเขียน นอกจากนี้ยังพบว่านักเรียนสามารถเรียนวิชาอื่นๆและพัฒนาบุคลิกภาพได้ดีขึ้น

เสาวลักษณ์ รัตนิชช์ (2540, น. 139) ได้ทำการลองการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียนประถมสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ในปีการศึกษา 2529 - 2530 ผลการทดลองพบว่า นักเรียนมากกว่า 80% สามารถทำแบบทดสอบการอ่านและการเขียนได้ดี นักเรียนสามารถจำคำศัพท์ มีความสนุกสนานกับการร้องเพลงประกอบการเรียน และการเล่นบทบาทสมมติ

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา สรุปได้ว่า การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 เป็นวิธีการสอนที่ดีมีประสิทธิภาพ มีขั้นตอนการสอนที่ต่อเนื่องและสามารถพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษได้ทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด

การอ่าน และการเขียน ได้เป็นอย่างดี ทำให้นักเรียนพัฒนาความสามารถด้านการเรียนรู้ของตนเอง มีการบูรณาการความรู้ต่างๆ ซึ่งนักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน นอกจากนี้ นักเรียนยังสามารถฝึกกระบวนการการทำงานกลุ่มร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น

6.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ

เบญจา ลากโสภา (2548) ทำการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่สอนด้วยวิธีสอนแบบร่วมมือการเรียนรู้ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดศาลี อำเภอบางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 25 คน ผลการทดลองพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ด้วยเทคนิค TGT และ STAD มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและการเขียนสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ลดาวรรณ ฝาระมี (2553, น. 63-67) ทำการศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยโครงการ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 โรงเรียนนิคมสร้างตนเองห้วยหลวง อำเภอกุดจับจังหวัดอุดรธานี จำนวน 28 คน ใช้เวลาในการทดลอง 20 ชั่วโมง ผลการทดลองพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยโครงการมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้คิดเป็นร้อยละ 70.71 ของคะแนนเต็ม มีนักเรียน 21 คนผ่านเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 75 ของนักเรียนทั้งหมด 28 คน

ศิริวรรณ ไชยชนะ (2554, น. 83-91) ทำการศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษที่เรียนโดยใช้การเรียนแบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนชุมชนสวี จังหวัดชุมพร กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนชุมชนสวี อำเภอสวี จังหวัดชุมพร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 20 คน ใช้เวลาในการทดลอง 18 ชั่วโมง ผลการทดลองพบว่านักเรียนที่ได้รับการเรียนแบบร่วมมือเทคนิคผสม (CIRC) มีทักษะด้านการอ่านและการเขียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการวิจัยที่เกี่ยวข้อง สามารถสรุปได้ว่า การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษสามารถทำได้หลายวิธี ขึ้นอยู่กับครูออกแบบกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับวัย ความสนใจ และความสามารถของนักเรียน เพื่อให้นักเรียนได้พัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษได้อย่างเต็มที่

6.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสนใจในการเรียน

สุทธิษา เพชรวิระ (2550, น. 115-116) ได้เปรียบเทียบความคิดรวบยอดทางภาษา ความคงทนในการเรียนรู้ และความสนใจในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีสรคณนิยม กับการสอนแบบเดิม ผลการวิจัยพบว่า ความสนใจในการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีสรคณนิยมมีความสนใจเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิม

อุไรวรรณ มานาค (2553, น. 82-116) ทำการศึกษาการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเพื่อเสริมสร้างผลสัมฤทธิ์และความสนใจในการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดพงษาราม (มณีนันทศึกษาลัย) ตำบลเกาะขนุน อำเภอพนมสารคาม จังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน 30 คน มีกลุ่มทดลองกลุ่มเดียว ใช้เวลาในการทดลอง 12 ชั่วโมง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 ผลการทดลองพบว่า นักเรียน ที่ได้รับการสอนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญมีผลสัมฤทธิ์และความสนใจในการเรียน ภาษาไทยสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับความสนใจในการเรียน สรุปได้ว่า การสร้างความสนใจในการเรียนสามารถทำได้หลากหลายวิธี เช่น การสร้างสื่อเพื่อสร้างความสนใจ การจัดกิจกรรมทางภาษาที่เหมาะสมกับวัยของนักเรียน พร้อมกันนั้นครูควรจัดบรรยากาศให้เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียน อันจะส่งผลให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินงาน

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. การกำหนดกลุ่มประชากรและการกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดกลุ่มประชากรและกลุ่มทดลอง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนคลองเกลือ ตำบลคลองเกลือ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวนทั้งหมด 2 ห้องเรียน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนคลองเกลือ ตำบลคลองเกลือ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี เลือกกลุ่มตัวอย่าง 1 ห้องเรียน จากกลุ่มประชากร ด้วยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Sampling) โดยการจับฉลาก จำนวน 20 คน

ระยะเวลาในการทดลอง

การทดลองครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้เวลาในการทดลอง 14 สัปดาห์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ใช้เวลาทั้งหมด 28 ชั่วโมง รวมทั้งการทดลองก่อนเรียนและหลังเรียน

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ ผู้วิจัยได้คัดเลือกเนื้อหาที่มีเนื้อความตามอรรถลักษณะของภาษา (Genre) 1 ชนิด คือ วิธีการ (procedure) ดังนี้

1. How to Make Tuna Sandwiches
2. How to Fold A Paper Hat
3. How to Make A Happy Birthday Sign

2. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

2.1 แผนการจัดการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 แบบกิจกรรมวิธีปฏิบัติเป็นฐาน

โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

2.1.1 ศึกษามาตรฐานและตัวชี้วัดของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

2.1.2 ศึกษาหลักการ และแนวทฤษฎีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

2.1.3 ศึกษาเนื้อหาที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ ผู้วิจัยได้คัดเลือกเนื้อหาที่มีเนื้อความตามอรรถลักษณะของภาษา (Genre) 1 ชนิด คือ วิธีกร (procedure) ดังนี้

1. How to Make Tuna Sandwiches
2. How to Fold A Paper Hat
3. How to Make A Happy Birthday Sign

2.1.4 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 3 แผน แผนละ 4 คาบ รวมทั้งหมด 12 คาบ โดยแผนการจัดการเรียนรู้แต่ละแผนนั้น คือ ขั้นตอนการสอนแต่ละขั้นตอนด้วยการจัดการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 แบบกิจกรรมวิธีปฏิบัติเป็นฐาน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ครูแนะนำวัสดุต่างๆที่จะใช้เกี่ยวกับเรื่องที่ทำ แล้วสาธิตเกี่ยวกับการกระทำสิ่งต่างๆที่ละขั้นตอนอย่างช้าๆ และชัดเจน

ขั้นที่ 2 ให้นักเรียนเล่าวิธีการทำสิ่งต่างๆ ที่ครูสอนไปตามลำดับขั้นตอนการทำ พูดทำตามครูถึงขั้นตอนในการทำ และทดลองการปฏิบัติ

ขั้นที่ 3 เขียนเรื่องที่ทำร่วมกันระหว่างครูและนักเรียน โดยให้นักเรียนช่วยกันเขียนเรื่องที่ทำลงในกระดาษแผ่นใหญ่ ครูทำหน้าที่เจรจาหาข้อตกลงร่วมกัน

ขั้นที่ 4 ทำหนังสือเล่มใหญ่ โดยให้นักเรียนแบ่งกลุ่มและช่วยกันเขียนข้อความต่างๆตามสิ่งที่เขียนในขั้นที่ 3 ลงเป็นเล่มเพื่อทำหนังสือเล่มใหญ่

ขั้นที่ 5 เล่นเกมและกิจกรรมเสริมทางภาษาอื่นๆ โดยใช้นั่งหนังสือเล่มใหญ่ที่ทำเสร็จแล้วเป็นแหล่งในการเรียนรู้ค้นคว้า ซึ่งมีกิจกรรม ดังนี้

1. ครูอธิบายอุปกรณ์ และสาธิตวิธีการทำกิจกรรมให้นักเรียนฟัง
2. นักเรียนเล่าวิธีการย้อนกลับ ลำดับวิธีการ สนทนาเกี่ยวกับวิธีการ พูดออกเสียง

3. นักเรียนเขียนวิธีการร่วมกับครู

4. นักเรียนทำหนังสือเล่มใหญ่

5. นักเรียนทำกิจกรรมทางภาษาด้วยเกม

2.1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้ทั้งหมด ที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้วนั้นนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท และผู้เชี่ยวชาญทางด้านหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่าน เพื่อพิจารณาความถูกต้องของเนื้อหาและความเหมาะสมของการจัดการเรียนการสอน แล้วนำข้อมูลที่ได้มาปรับปรุง และแก้ไขตามคำแนะนำ

2.1.6 ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาแผนการจัดการเรียนรู้จากความชัดเจน ความเหมาะสมของเนื้อหา ความสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายการเรียนรู้ ลำดับขั้นตอนการวัดกิจกรรมและส่วนประกอบอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับกรเรียนรู้ โดยในการประเมินจะใช้แบบประเมินวัดดัชนีความสอดคล้อง (Index of Consistency, IOC) เป็นเกณฑ์ในการประเมินและหากแผนการสอนมีข้อบกพร่องหรือข้อที่ต้องปรับปรุงแก้ไข ให้ผู้วิจัยแก้ไขและปรับปรุงให้ดีขึ้นตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญต่อไป โดยแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น พบว่า มีค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการสอนมีค่าอยู่ระหว่าง 0.67-1.00 มีค่าสูงกว่า 0.5 ถือว่าแผนการสอนที่สร้างขึ้นมีความเหมาะสมในการนำไปทดลองใช้

2.1.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผ่านการตรวจสอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท และผู้เชี่ยวชาญ และแก้ไขเรียบร้อยแล้วไปทดลองสอนกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาข้อบกพร่องและทดสอบเวลาที่เหมาะสม หลังทราบข้อบกพร่อง ผู้วิจัยได้ปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ โดยเพิ่มกิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน ให้เรียบร้อย ก่อนนำไปใช้ทดลองจริง

2.2 แบบทดสอบความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ โดยดำเนินการตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

2.2.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 ข)

2.2.2 ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษจากหนังสือต่อไปนี้

1. Language Test at School ของ Oller (1979, pp. 381-400)
2. Testing Communicative Performance ของ Carrell (1980, pp. 37-49)
3. Modern Language testing ของ Vallette (1977, pp. 200)
4. Techniques in testing ของ Madsen (1983, pp. 76-101)
5. แนวการสร้างข้อสอบภาษา ของ อัจฉรา วงศ์โสธร (2538)
6. การทดสอบและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ของ อัจฉรา วงศ์โสธร (2544)

2.2.3 สร้างแบบทดสอบความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ โดยผู้วิจัยได้แบ่งแบบทดสอบออกเป็น 2 ฉบับ คือ แบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ และแบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ซึ่งมีลำดับและรายละเอียด ดังนี้

ฉบับที่ 1 แบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

การสร้างและหาคุณภาพแบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ มีขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษามาตรฐาน และตัวชี้วัดของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
2. ศึกษาการสร้างแบบทดสอบเชิงปฏิบัติ (Pragmatic Test) ของ John Oller (1979)
3. สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ จำนวน 45 ข้อ แบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก (Multiple Choices) เพื่อวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยนักเรียนสามารถจับใจความสำคัญ แปลความ บอกรายละเอียด สรุปความ และตีความ เรื่องที่อ่าน
4. นำแบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท และผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยพิจารณาข้อคำถาม มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์หรือไม่ ซึ่งใช้เกณฑ์ในการพิจารณา ดังนี้

คะแนน + 1 สำหรับข้อทดสอบที่แน่ใจว่าสอดคล้องกับจุดประสงค์
การเรียนรู้

คะแนน 0 สำหรับข้อทดสอบที่ไม่แน่ใจว่าสอดคล้องกับจุดประสงค์
การเรียนรู้หรือไม่

คะแนน - 1 สำหรับข้อทดสอบที่ไม่สอดคล้องจุดประสงค์การเรียนรู้
แล้วนำค่าการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ มาหาค่า
ดัชนี ความสอดคล้อง (ล้วน สายยศ; และอังคณา สายยศ, 2539, น. 248) ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัย
คัดเลือกข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ≥ 0.5 ตั้งแต่ 0.67 – 1.00

5. นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษที่ผ่านการ
ตรวจสอบ และปรับปรุงจากผู้เชี่ยวชาญแล้ว นำไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนในระดับชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้

6. นำผลการทดลอง (Try out) มาวิเคราะห์รายข้อ เพื่อหาคุณภาพโดย
การตรวจสอบหาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) เมื่อตรวจสอบหาคุณภาพของ
แบบทดสอบโดยใช้เกณฑ์ความยากง่ายระหว่าง 0.20 – 0.80 และค่าอำนาจจำแนก
(discrimination) โดยใช้เกณฑ์ค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป (มาเรียม นิลพันธุ์, 2555, น.
192) ซึ่งผลการวิเคราะห์แบบทดสอบที่ผู้วิจัยเลือกมานั้นมีค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.23 –
0.64 และมีค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.24 – 0.61

7. นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษที่คัดเลือก
แล้วไปคำนวณหาค่าความเชื่อมั่นของทั้งฉบับ โดยใช้สูตร KR-20 คูเดอร์- ริชาร์ดสัน ได้ค่าความ
เชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ 0.82 หรือ ค่าความเชื่อมั่นสูง ตามเกณฑ์การแปลผล ดังนี้

0.00 – 0.20 แปลผล ค่าความเชื่อมั่นต่ำมาก

0.21 – 0.40 แปลผล ค่าความเชื่อมั่นต่ำ

0.41 – 0.70 แปลผล ค่าความเชื่อมั่นปานกลาง

0.71 – 1.00 แปลผล ค่าความเชื่อมั่นสูง

8. นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษที่ปรับปรุง
แก้ไขแล้ว จำนวน 30 ข้อไปใช้กับนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนคลองเกลือ
ตำบลคลองเกลือ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ในภาคเรียน 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 20
คน ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้

ฉบับที่ 2 แบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ

การสร้างและหาคุณภาพแบบทดสอบความสามารถในการเขียน มีขั้นตอน
ดังนี้

1. ศึกษามาตรฐาน และตัวชี้วัดของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้น
พื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

2. ศึกษาการสร้างแบบทดสอบเชิงปฏิบัติ (Pragmatic Test) ของ John
Oller (1979) สร้างแบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นแบบทดสอบการ
เขียนเรียงความ โดยวัดความสามารถในการใช้ภาษาด้านการเขียน การลำดับความ แสดง
ความคิดเห็นชัดเจน และสื่อความหมายได้ การใช้ไวยากรณ์ ตัวสะกดถูกต้อง และความสมบูรณ์
ของการเขียน แบบทดสอบเป็นภาพที่กำหนดความยาวไม่น้อยกว่า 10 ประโยค

3 กำหนดเกณฑ์การตรวจให้คะแนนโดยใช้ผู้ตรวจ 2 ท่าน (นำคะแนน
ของผู้ตรวจ 2 ท่าน มาหาร 2 เป็นคะแนนที่ได้ของผู้สอบ) ผู้ตรวจแต่ละคนใช้เกณฑ์การให้คะแนน
การเขียนภาษาอังกฤษของเสาวลักษณ์ รัตนวิทย์ (1987: 54) ซึ่งมีวิธีการให้คะแนนดังนี้

ตาราง 4 เกณฑ์การตรวจให้คะแนนการเขียนเรียงความ

เกณฑ์การให้คะแนน	คะแนนเต็ม
การลำดับความ (Writing Organizing)	5
ความคิด ใจความชัดเจน และสื่อความหมายได้(Idea : Clear and Comprehensible)	5
การใช้ภาษา ไวยากรณ์ ตัวสะกดถูกต้อง(Correct Grammar and Spelling)	5
ความสมบูรณ์ของการเขียนสามารถสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจได้ (Comprehensible Writing)	5

ตาราง 5 ตารางเกณฑ์การให้คะแนนการเขียนเรียงความ 20 คะแนน มีเกณฑ์พิจารณาดังนี้

เกณฑ์	คะแนน	คุณภาพ
1. การลำดับความ	5	ลำดับเนื้อเรื่องสอดคล้องกันตลอดเรื่อง
	4	ลำดับเนื้อเรื่องสอดคล้องกันเป็นส่วนมาก
	3	ลำดับเนื้อเรื่องสอดคล้องกันบ้าง
	2	ลำดับเนื้อเรื่องสอดคล้องกันน้อย
	1	ลำดับเนื้อเรื่องเกือบจะไม่สอดคล้องกัน
	0	เนื้อเรื่องสับสน จับใจความไม่ได้
2. ความคิด:ใจความชัดเจน และ สื่อความหมาย	5	มีมากกว่า 1 แนว ความคิดสื่อความหมายตลอดเรื่อง
	4	มีมากกว่า 1 แนว ความคิดสื่อความหมายเป็นส่วนมาก
	3	มีมากกว่า 1 แนว ความคิดสื่อความหมายชัดเจนบางส่วน
	2	มีแนวความคิดสื่อความหมายชัดเจนบางส่วน
	1	มีความคิดไม่สื่อความหมาย
	0	ไม่มีแนวความคิด และไม่สื่อความหมาย
3. การใช้ภาษาเขียน การสะกดคำ	5	สื่อความหมายชัดเจน สะกดคำผิดไม่เกิน 3 คำ
	4	สื่อความหมายชัดเจน สะกดคำผิดไม่เกิน 5 คำ
	3	สื่อความหมายชัดเจน สะกดคำผิดไม่เกิน 7 คำ
	2	สื่อความหมายชัดเจน สะกดคำผิดไม่เกิน 8 คำ
	1	สื่อความหมายชัดเจน สะกดคำผิดไม่เกิน 10 คำ
	0	สื่อความหมายชัดเจน สะกดคำผิดเกิน 10 คำ
4. ความสมบูรณ์จากการเขียน ภาพ	5	ภาพสัมพันธ์กันมากกว่า 1 อย่าง สื่อความหมายชัดเจนครบถ้วน
	4	ภาพสัมพันธ์กันมากกว่า 1 อย่าง สื่อความหมายชัดเจนมาก
	3	ภาพสัมพันธ์กันมากกว่า 1 อย่าง สื่อความหมายชัดเจน
	2	ภาพสัมพันธ์กันมากกว่า 1 อย่าง สื่อความหมายชัดเจนบ้าง
	1	ภาพไม่สัมพันธ์กัน สื่อความหมายชัดเจนบางส่วน
	0	ภาพไม่สัมพันธ์กัน ไม่สามารถสื่อความหมายได้

4. นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษให้อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทตรวจสอบเรื่องการใช้ภาษาและการจัดรูปแบบของแบบทดสอบและนำแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ มาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของ

อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท โดยปรับปรุงด้านการใช้ภาษาและรูปแบบของแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ

5. นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษไปทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ไม่ใช่กลุ่มทดลอง

6. ทดสอบความเชื่อมั่นของเกณฑ์การให้คะแนน โดยทดลองแบบทดสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 20 คน โดยใช้ผู้ตรวจ 2 ท่าน และผู้วิจัยคำนวณหาค่าความสอดคล้องของคะแนนที่ได้จากผู้ตรวจทั้ง 2 คน หาค่าความเชื่อมั่นของเกณฑ์การประเมินการเขียนโดยการใช้สูตรการหาค่าสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Correlation) (ล้วน สายยศ; และอังคณา สายยศ, 2539, น. 210-212) ได้ค่าความเชื่อมั่นของการตรวจให้คะแนนการเขียนภาษาอังกฤษเท่ากับ 0.66

3. แบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

3.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามวัดเจตคติตามแนววิธีของ ลิเคิร์ต (Likert) จากหนังสือเทคนิคการวิจัยทางการศึกษาของ ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2538, น. 183-186)

3.2 สร้างแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ จำนวน 1 ฉบับ จำนวน 24 ข้อ เป็นคำถามปลายปิด (Closed form) ซึ่งจะประเมินความสนใจ 3 ด้าน คือ ด้านบรรยากาศการจัดการเรียนรู้ ด้านจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ และด้านประโยชน์และการนำไปประยุกต์ใช้ ซึ่งแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert scales) คือ

ความสนใจมาก	ให้ค่าระดับเท่ากับ	3
ความสนใจปานกลาง	ให้ค่าระดับเท่ากับ	2
ความสนใจน้อย	ให้ค่าระดับเท่ากับ	1

เพื่อพิจารณาความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ และแปลผลการให้ความหมายของค่าเฉลี่ย กำหนดตามเกณฑ์ของบุญชม ศรีสะอาด (2545: 103) ดังต่อไปนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.34-3.00 หมายถึง นักเรียนมีความสนใจอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.68-2.33 หมายถึง นักเรียนมีความสนใจอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.67 หมายถึง นักเรียนมีความสนใจอยู่ในระดับน้อย

3.3 นำแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเหมาะสมของการใช้ภาษา ลักษณะของความรู้สึกรู้สึก และพิจารณาว่า ข้อความนั้นมีความสอดคล้องกับนิยามความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษหรือไม่ หลังจากนั้นนำ

แบบสอบถามมาปรับปรุง ตามคำแนะนำ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านไว้ ดังนี้ (ล้วน สายยศ; และอังคณา สายยศ, 2539, น. 248-249)

- +1 สำหรับข้อความที่สอดคล้องกับนิยามความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ
- 0 สำหรับข้อความที่ไม่แน่ใจว่าสอดคล้องกับนิยามความสนใจในการเรียน
- 1 สำหรับข้อความที่ไม่สอดคล้องกับนิยามความสนใจในการเรียน

3.4 นำแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) กำหนดเกณฑ์การประเมินไว้ว่า $IOC \geq 0.5$ ขึ้นไป ซึ่งผลของการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน พบว่ามีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 0.67-1.00

3.5 นำแบบสอบถามวัดความสนใจไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ไม่ใช่กลุ่มทดลอง เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม โดยใช้สูตรการวิเคราะห์ของเพียร์สัน (Item Total Correlation) (บุญเชิด ภิญโญนนตพงษ์, 2545, น. 166) อำนาจจำแนกรายข้อ (r) อยู่ระหว่าง 0.50-0.65

3.6 นำแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษที่คัดเลือกไว้ จำนวน 24 ข้อ ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาค่า ความเชื่อมั่นโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficients) ของครอนบาค (Cronbach) (ล้วน สายยศ; และอังคณา สายยศ, 2539, น. 218) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.94

4. การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

1. **แบบแผนการวิจัย** เป็นการดำเนินการวิจัยแบบกึ่งทดลอง (Quasi-experimental design) ดำเนินการโดยใช้แบบแผนการทดลองแบบ One Group Pretest-Posttest Design ซึ่งมีแบบแผนการวิจัย ปราบกฏดังตาราง 6 ดังนี้

ตาราง 6 แบบแผนการวิจัย

กลุ่ม	ทดสอบก่อนเรียน	การทดลอง	ทดสอบหลังเรียน
E	T ₁	X	T ₂

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการศึกษา

E หมายถึง	กลุ่มตัวอย่าง
T ₁ หมายถึง	การทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน-เขียนภาษาอังกฤษ ก่อนใช้การจัดการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 1 แบบกิจกรรมวิธีปฏิบัติเป็นฐาน
X หมายถึง	การจัดการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 1 แบบกิจกรรมวิธีปฏิบัติเป็นฐาน
T ₂ หมายถึง	การทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน-เขียนภาษาอังกฤษ หลังใช้การจัดการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 1 แบบกิจกรรมวิธีปฏิบัติเป็นฐาน

2. วิธีการดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ใช้เวลาในการทดลอง 14 สัปดาห์ รวม 28 ชั่วโมง ทั้งนี้รวมเวลาในการทดสอบก่อนการทดลองและหลังการทดลอง โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการ ดังนี้

1. ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ และแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษก่อนเรียน

2. ผู้วิจัยดำเนินการสอนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างตามแผนการจัดการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 1 แบบกิจกรรมวิธีปฏิบัติเป็นฐาน ผู้วิจัยดำเนินการสอน สัปดาห์ละ 2 คาบ จำนวน 3 แผน โดยแต่ละแผนใช้เวลา 4 คาบ ใช้เวลาเรียนคาบละ 50 นาที รวมระยะเวลาการสอนทั้งสิ้นจำนวน 12 คาบ โดยมีขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ครูแนะนำวัสดุต่างๆที่จะใช้เกี่ยวกับเรื่องที่ทำ แล้วสาธิตเกี่ยวกับการกระทำสิ่งต่างๆที่ละขั้นตอนอย่างช้าๆ และชัดเจน

ขั้นที่ 2 ให้นักเรียนเล่าวิธีการทำสิ่งต่างๆ ที่ครูสอนไปตามลำดับขั้นตอนการทำ พูดซ้ำตามครูถึงขั้นตอนในการทำ และทดลองการปฏิบัติ

ขั้นที่ 3 เขียนเรื่องที่ทำร่วมกันระหว่างครูและนักเรียน โดยให้นักเรียนช่วยกันเขียนเรื่องที่ทำลงในกระดาษแผ่นใหญ่ ครูทำหน้าที่เจรจาหาข้อตกลงร่วมกัน

ขั้นที่ 4 ทำหนังสือเล่มใหญ่ โดยให้นักเรียนแบ่งกลุ่มและช่วยกันเขียนข้อความต่างๆตามสิ่งที่เขียนในขั้นที่ 3 ลงเป็นเล่มเพื่อทำหนังสือเล่มใหญ่

ขั้นที่ 5 เล่นเกมและกิจกรรมเสริมทางภาษาอื่นๆ โดยใช้หนังสือเล่มใหญ่ที่ทำเสร็จแล้วเป็นแหล่งในการเรียนรู้ค้นคว้า

3. เมื่อทำการสอนครบทุกแผนการเรียนรู้แล้ว ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ และแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษหลังเรียนอีกครั้ง และให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

4. ผู้วิจัยนำคะแนนแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษมาเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมดให้เรียบร้อย ก่อนนำผลข้อมูลที่ได้ไปจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1.1 สถิติพื้นฐาน

1.1.1 ค่าเฉลี่ย

1.1.2 ร้อยละ

1.1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมุติฐาน

2.1 ใช้สถิติ t-test for dependent sample เพื่อทดสอบนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 แบบกิจกรรมวิธีปฏิบัติเป็นฐาน มีความสามารถในการอ่านหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

2.2 ใช้สถิติ t-test for dependent sample เพื่อทดสอบนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 แบบกิจกรรมวิธีปฏิบัติเป็นฐาน มีความสามารถในการเขียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

2.3 ใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในแต่ละหัวข้อย่อยของแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน และการเขียน ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 แบบกิจกรรมวิถีปฏิบัติเป็นฐาน จากการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏผลดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการทดลองผู้วิจัยกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ ข้อมูล ดังนี้

N แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X} แทน	คะแนนเฉลี่ย
S.D. แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาแจกแจงแบบ t
** แทน	ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ครั้งนี้ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 แบบกิจกรรมวิถีปฏิบัติเป็นฐาน
2. การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 แบบกิจกรรมวิถีปฏิบัติเป็นฐาน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 1 แบบกิจกรรมวิธีปฏิบัติเป็นฐาน

เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 1 แบบกิจกรรมวิธีปฏิบัติเป็นฐาน ซึ่งได้นำคะแนนทดลองก่อนและหลังการทดลอง มาคำนวณเพื่อเปรียบเทียบโดยใช้ t-test แบบ Dependent ปรากฏผลในตาราง 7 ดังนี้

ตาราง 7 การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 1 แบบกิจกรรมวิธีปฏิบัติเป็นฐาน

การทดลอง	N	\bar{X} (คะแนนเต็ม 30)	S.D.	ร้อยละ	t
ก่อนการทดลอง	20	14.55	3.68	48.5	11.74**
หลังการทดลอง	20	20.1	2.88	67	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 7 แสดงให้เห็นว่า คะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 1 แบบกิจกรรมวิธีปฏิบัติเป็นฐาน หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

2. การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 1 แบบกิจกรรมวิธีปฏิบัติเป็นฐาน

เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 1 แบบกิจกรรม

วิธีปฏิบัติเป็นฐาน ซึ่งได้นำคะแนนทดลองก่อนและหลังการทดลอง มาคำนวณเพื่อเปรียบเทียบ โดยใช้ t-test แบบ Dependent ปรากฏผลในตาราง 8 ดังนี้

ตาราง 8 การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 1 แบบกิจกรรมวิธีปฏิบัติเป็นฐาน

การทดลอง	N	\bar{X} (คะแนนเต็ม 20)	S.D.	ร้อยละ	t
ก่อนการทดลอง	20	11.5	1.80	57.5	15.02**
หลังการทดลอง	20	17.1	2.21	85.5	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 8 แสดงให้เห็นว่า คะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 1 แบบกิจกรรมวิธีปฏิบัติเป็นฐาน หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตาราง 9 ตารางผลการวิเคราะห์ข้อมูลความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	แปลผล
บรรยากาศในการเรียนรู้			
1. นักเรียนชอบศึกษาค้นคว้าหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน	2.6	0.50	มาก
2. นักเรียนมีส่วนร่วมในการตอบคำถาม และได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างเพื่อน และครู	2.3	0.47	ปานกลาง
3. นักเรียนรู้สึกมีความสุข สนุกสนาน ได้เคลื่อนไหวร่างกายเพื่อทำกิจกรรมในลักษณะต่างๆ	2.8	0.41	มาก
4. นักเรียนชอบการเรียนแบบมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ	2.2	0.62	ปานกลาง

ตาราง 9 (ต่อ)

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	แปลผล
บรรยากาศในการเรียนรู้			
5. นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการออกแบบห้องเรียนในแต่ละครั้ง	2.4	0.60	มาก
6. นักเรียนชอบสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้	2.25	0.64	ปานกลาง
รวม	2.42	0.09	มาก
7. นักเรียนชอบรูปแบบกิจกรรมที่หลากหลาย	2.25	0.44	ปานกลาง
8. กิจกรรมกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจกิจกรรมต่อไป	2.3	0.57	ปานกลาง
9. นักเรียนชอบกิจกรรมที่เน้นการลงมือปฏิบัติ	2.55	0.51	มาก
10. นักเรียนชอบการเรียนรู้ที่มุ่งผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง	2	0.73	ปานกลาง
11. กิจกรรมช่วยให้นักเรียนได้ฝึกฝนทักษะอ่าน-เขียนอย่างเหมาะสม	2.5	0.51	มาก
12. กิจกรรมช่วยสรุป ทบทวนการอ่าน-เขียน ของนักเรียนได้อย่างเหมาะสม	2.45	0.51	มาก
13. นักเรียนได้ฝึกทักษะการอ่าน-เขียน เพื่อความเข้าใจ โดยใช้เอกสารจริง	2.3	0.66	ปานกลาง
14. นักเรียนมีส่วนร่วมในการวางแผน การแบ่งงานกันทำงานร่วมกันกับเพื่อนภายในกลุ่ม	2.05	0.76	ปานกลาง
15. นักเรียนได้จัดทำชิ้นงานตามความรู้ความถนัดและความสนใจของตนเอง	2.45	0.67	มาก
16. นักเรียนรู้สึกตื่นเต้นกับการจัดกิจกรรมที่หลากหลาย	2.15	0.75	ปานกลาง
17. ครูส่งเสริมให้นักเรียนฝึกการตอบคำถาม ฝึกการปฏิบัติงานและฝึกการแก้ปัญหาด้วยตนเอง โดยมีครูคอยแนะนำและให้คำปรึกษา	2	0.70	ปานกลาง
รวม	2.29	0.11	ปานกลาง

ตาราง 9 (ต่อ)

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้			
18. ส่งเสริมให้นักเรียนสนใจการอ่าน-เขียนมากขึ้น	2.1	0.72	ปานกลาง
19. ส่งเสริมให้นักเรียนใฝ่รู้ ใฝ่เรียน ตั้งใจเรียน กระตือรือร้น รักการศึกษาค้นคว้าหาความรู้มากขึ้น	2.2	0.62	ปานกลาง
20. นักเรียนได้พัฒนาทักษะการอ่าน-เขียน	2.8	0.41	มาก
21. นักเรียนมีความมั่นใจในตนเองกล้าตอบคำถามกล้า แสดงความคิดเห็นมากขึ้น	2.1	0.55	ปานกลาง
22. นักเรียนได้พัฒนาทักษะการอ่าน-เขียนมากขึ้น	2.25	0.55	ปานกลาง
23. ความรู้ที่ได้รับช่วยให้นักเรียนสังเกตและอ่านสื่อใน ชีวิตประจำวันมากขึ้น	2.5	0.69	มาก
24. นักเรียนนำความรู้ความเข้าใจไปประยุกต์ใช้ให้เกิด ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้	2.75	0.44	มาก
รวม	2.39	0.12	มาก
เฉลี่ยรวม	2.35	0.10	มาก

จากตาราง 9 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ในระดับมาก โดยมีคะแนนรวมทั้ง 3 ด้านเฉลี่ยที่ 2.35 ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยรวมรายด้าน พบว่า ด้านบรรยากาศในการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยที่ 2.42 ในระดับมาก ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยที่ 2.39 ในระดับมาก และด้านกิจกรรมการจัดการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยที่ 2.29 ในระดับปานกลาง

บทที่ 5

สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบกึ่งทดลอง (Quasi-experiment research) ดำเนินการโดยใช้กระบวนการการทดลอง One Group Pretest-Posttest Design โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ด้วยการจัดการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 1 แบบกิจกรรมวิธีปฏิบัติเป็นฐาน ก่อนและหลังการทดลอง ซึ่งสามารถสรุปสาระสำคัญของการวิจัยได้ดังนี้

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ด้วยการจัดการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 1 แบบกิจกรรมวิธีปฏิบัติเป็นฐาน ก่อนและหลังการทดลอง
2. เพื่อศึกษาความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ด้วยการจัดการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 1 แบบกิจกรรมวิธีปฏิบัติเป็นฐาน

สมมติฐานการวิจัยดังนี้

1. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 1 แบบกิจกรรมวิธีปฏิบัติเป็นฐาน มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 1 แบบกิจกรรมวิธีปฏิบัติเป็นฐาน มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

สรุปผลการวิจัย

1. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 1 แบบกิจกรรมวิธีปฏิบัติเป็นฐาน มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 แบบกิจกรรมวิธีปฏิบัติเป็นฐาน มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

จากการศึกษาการจัดการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 แบบกิจกรรมวิธีปฏิบัติเป็นฐานที่มีผลต่อความสามารถในการอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษ และความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สามารถนำมาอภิปรายผลตามจุดมุ่งหมายของการวิจัยได้ ดังนี้

1. การศึกษาพัฒนาการความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 แบบกิจกรรมวิธีปฏิบัติเป็นฐานมีความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ สามารถอธิบายด้วยเหตุผล ดังนี้

การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 เป็นวิธีการสอนที่เน้นให้ความรู้กับนักเรียนที่มีพื้นฐาน หรือมีประสบการณ์ในการใช้ภาษาน้อย คือ ไม่สามารถฟัง พูด อ่าน และเขียนได้ เพื่อให้สามารถสื่อสารทางภาษาและพัฒนาบุคลิกภาพได้ (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย, 2550, น. 70, 72) โดยครูคอยให้กำลังใจ แก้ไขปัญหาในการใช้ภาษาและเสริมต่อการเรียนรู้ของนักเรียน เพื่อให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ ส่งผลให้นักเรียนพัฒนาการความสามารถในการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ สูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง และเสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (2015, น. 34) กล่าวถึงความสามารถด้านการอ่านและด้านการเขียนภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่มีความสัมพันธ์กัน ซึ่งเมื่อนักเรียนมีทักษะการอ่านที่ดี ย่อมส่งผลให้มีความสามารถในการเขียนดีขึ้นเช่นกัน นอกจากนี้การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 แบบกิจกรรมวิธีปฏิบัติเป็นฐาน เป็นการจัดการเรียนการสอนตามหลักทฤษฎีการสอนภาษาตามธรรมชาติ ซึ่งนักเรียนมีโอกาสแสดงความสามารถในการใช้ภาษาตามศักยภาพของตนเองอย่างต่อเนื่องและเป็นขั้นตอน โดยการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 แบบกิจกรรมวิธีปฏิบัติเป็นฐาน มีการสอนที่เน้นการปฏิบัติ และมีการใช้สื่อที่สร้างความสนใจของนักเรียน เพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ตามที่ครูได้กำหนดเป้าหมายไว้

ในลำดับขั้นของกระบวนการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาในรูปแบบที่ 1 แบบวิธีปฏิบัติเป็นฐาน เริ่มจากนักเรียนฝึกทักษะการฟัง และการพูด โดยครูแนะนำอุปกรณ์แต่ ละชิ้นแก่นักเรียน หลังจากนั้นนักเรียนพูดชื่ออุปกรณ์ตามครูซ้ำกัน 2-3 ครั้ง เพื่อฝึกการออกเสียง คำในภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง หลังจากนั้นครูสาธิตวิธีการทำสิ่งต่างๆ ที่ละขั้นตอนอย่างช้าๆ และชัดเจน สำหรับการวัดและประเมินผลขั้นตอนที่ 1 ประเมินผลจากการตอบคำถามของนักเรียน

ขั้นตอนที่ 2 นักเรียนเล่าขั้นตอนวิธีการทำต่างๆ ที่ครูสอนและลองลำดับขั้นตอน อย่างช้าๆ พูดย้ำขั้นตอนในการทำต่าง ๆ แต่ละขั้นตอนอย่างชัดเจน โดยครูมีหน้าที่กระตุ้นความคิด ของนักเรียน จากนั้นให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม ครูแจกอุปกรณ์ต่าง ๆ ให้แต่ละกลุ่ม หลังจากนั้นครู ทบทวนความรู้ของนักเรียน โดยการถามย้ำ พูดซ้ำ และลำดับขั้นตอนตั้งแต่ต้นจนจบ สำหรับการ วัดและประเมินผลขั้นตอนที่ 2 ประเมินผลจากการตอบคำถาม และการเล่าวิธีการย้อนกลับของ นักเรียน

เมื่อถึงขั้นตอนที่ 3 การเขียนเรื่องร่วมกัน ทำให้นักเรียนเกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่าง เพื่อนเป็นส่วนใหญ่ เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง โดยมีครูคอยช่วยเหลือ ดูแล ชี้แนะและอำนวยความสะดวกแก่นักเรียน นอกจากนี้ยังเปิดโอกาสให้นักเรียนเรียนรู้การทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม มี การระดมสมอง การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างเพื่อนในชั้นเรียน ทำให้นักเรียนมีความคิด กว้างขึ้น โดยช่วยกันลำดับขั้นตอน วิธีการทำกันอีกครั้ง และเริ่มทดลองเขียนขั้นตอนวิธีการทำ ร่วมกัน เป็นขั้นๆ หรือเป็นข้อๆ นักเรียนจะถ่ายถอดจากภาษาพูดเป็นภาษาเขียนตามสิ่งที่ตนเอง ต้องการที่จะสื่อความหมาย นักเรียนจะรู้สึกสนุกสนานกับการลองผิดลองถูก สำหรับการวัดและ ประเมินผลขั้นตอนที่ 3 ประเมินผลจากการที่นักเรียนมีส่วนร่วมในการเขียนเรื่องร่วมกันระหว่างครู กับนักเรียน การทำงานกลุ่มร่วมกันกับเพื่อน

ขั้นตอนที่ 4 การทำหนังสือเล่มใหญ่ นักเรียนร่วมมือและช่วยเหลือกันในการทำ หนังสือเล่มใหญ่ โดยแบ่งหน้าที่กันตามความถนัดของแต่ละบุคคล นักเรียนได้ฝึกทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน คำต่างๆ ที่ตนเองได้ทำมาตั้งแต่ขั้นที่ 1 - 3 มีความกระตือรือร้นที่จะแสดง ความสามารถและความคิดสร้างสรรค์ของตน โดยครูคอยให้กำลังใจ แก้ไขปัญหาในการใช้ภาษา และเสริมต่อการเรียนรู้ของนักเรียน ช่วยให้นักเรียนเกิดความมั่นใจและรักการอ่านมากขึ้น ส่งผลให้ นักเรียนมีความสามารถในการอ่านดีขึ้นตามไปด้วย สำหรับการวัดและประเมินผลขั้นตอนที่ 4 ประเมินผลจากการทำงานกลุ่มร่วมกันกับเพื่อน การเขียนที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์

และขั้นตอนที่ 5 การฝึกกิจกรรมทางภาษาโดยผ่านการเล่นเกมส์ ช่วยนักเรียนมี ความสนุกสนาน และจำคำต่างๆ ได้อย่างแม่นยำมากยิ่งขึ้น นักเรียนจะรู้สึกตื่นตัวกับการเรียนรู้

ตลอดระยะเวลาของการเล่นเกม สำหรับการวัดและประเมินผลขั้นตอนที่ 5 ประเมินผลจากการทำกิจกรรมในห้องเรียนนอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ กิตติกรัญญ์ เชียงแรง (2561) ซึ่งปรากฏว่านักเรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

การเสริมต่อการเรียนรู้ในกระบวนการจัดการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 แบบกิจกรรมวิธีปฏิบัติเป็นฐาน เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องและตลอดทั้ง 5 ขั้นตอน เป็นการเสริมกำลังใจให้กับนักเรียน และเป็นการช่วยเหลือให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ โดยครูคอยช่วยเหลือเสริมต่อความคิดให้กับนักเรียนที่พยายามจะถ่ายทอดออกมาในรูปแบบภาษาพูด หรือภาษาเขียน

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้นการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 แบบกิจกรรมวิธีปฏิบัติเป็นฐาน มีกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เป็นขั้นตอนอย่างชัดเจน รวมทั้งมีการวัดและประเมินผลในทุกๆขั้นตอน และมีการเสริมต่อการเรียนรู้ตลอด 5 ขั้นตอน ทำให้ครูทราบพัฒนาการและแก้ไขปัญหาหรือข้อบกพร่องต่างๆในการใช้ภาษาของนักเรียนได้ทันที ส่งผลให้นักเรียนมีพัฒนาการความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง

2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีความสนใจต่อการจัดการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 1 แบบกิจกรรมวิธีปฏิบัติเป็นฐาน โดยรวมของค่าเฉลี่ย 2.35 ถืออยู่ในระดับมาก

การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 แบบกิจกรรมวิธีปฏิบัติเป็นฐาน ในขั้นตอนที่ 1-2 นักเรียนได้รับการได้รับความสนใจจากสื่อ การสัมผัส และในทุกๆขั้นตอนนักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง นักเรียนเกิดการกระตุ้นความสนใจให้อยากลงมือปฏิบัติและเกิดความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ และการจัดบรรยากาศในการเรียนรู้รูปแบบใหม่ๆ มีผลต่อความสนใจในการเรียนรู้เป็นอย่างมาก เนื่องจากนักเรียนรู้สึกตื่นเต้น ตื่นตัว และให้ความสนใจในบทเรียนนั้นๆอย่างชัดเจน นักเรียนรู้สึกว่าการเรียนรู้นี้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมต่างๆอยู่ตลอดเวลา พร้อมทั้งเปิดโอกาสให้นักเรียนมีอิสระในการเรียนรู้ ด้วยเหตุผลนี้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จึงมีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอในการนำผลวิจัยไปใช้

1.1 การจัดการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 แบบกิจกรรมวิธีปฏิบัติเป็นฐาน เป็นกิจกรรมการสอนที่เป็นลำดับขั้นตอนที่ชัดเจน ดังนั้นครูควรดำเนินการสอน

ตามขั้นตอน เพื่อให้ นักเรียนสามารถเรียนรู้ และพัฒนาตนเอง เพื่อให้เกิดประสิทธิผลตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้อย่างชัดเจน

1.2 ในการเลือกเนื้อหาที่จะใช้ในการจัดการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษานั้น ต้องคำนึงถึงความเหมาะสมของเนื้อหา หากเป็นไปได้ผู้สอนอาจคัดเลือกเนื้อหาจากการสำรวจความต้องการจากนักเรียน โดยให้นักเรียนรู้สึกว่าตนเองมีส่วนร่วมในการเลือกเนื้อหา และนักเรียนมีโอกาสเลือกอ่านเรื่องตามความสนใจของตน

1.3 ในการแบ่งกลุ่มทำกิจกรรม ควรให้สมาชิกภายในกลุ่มประกอบไปด้วยนักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันออกไป เพื่อที่จะให้นักเรียนเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมระหว่างการทำกิจกรรมกลุ่ม โดยมีครูคอยให้คำปรึกษาแนะนำอย่างใกล้ชิด

1.4 ในการฝึกทักษะการเขียน ครูไม่ควรมีข้อจำกัดด้านความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียน กล่าวคือ ไม่ควรเน้นในเรื่องมีความสมจริงสมจังมากนัก หากนักเรียนต้องการเขียนเรื่องที่แปลกไปจากความคิดของครู ครูควรให้โอกาสนักเรียนได้นำเสนอจินตนาการเหล่านั้น โดยให้อยู่บนพื้นฐานของการใช้ภาษาที่เหมาะสมตามหลักภาษา

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัย ครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการขยายผลการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 แบบกิจกรรมวิธีปฏิบัติเป็นฐานในรายวิชาอื่น ๆ และกับผู้เรียนช่วงชั้นที่สูงขึ้น เพื่อเป็นการต่อยอดแนวทางในการจัดการเรียนการสอนที่หลากหลายและเหมาะสมที่สุด

2.2 ควรมีการศึกษาผลการใช้การจัดการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 แบบกิจกรรมวิธีปฏิบัติเป็นฐาน ในประเด็นอื่นๆ เช่น การฟัง การพูด

2.3 หากกลุ่มตัวอย่างมีจำนวนน้อย ควรออกแบบเครื่องมือเป็นแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเป็นแบบ cloze test

บรรณานุกรม

- Aboderin, Yemi. (1986) *"Integrating Reading and Writing," In English Teaching Forum.* Forum. 1 : 33-40; January, 1986.
- Aebersold, J.A.; Field, M. L. (1997). *From Reader to Reading Teacher.* Cambridge University Press.
- Arapoff, N. (1967, June). *Writing: A thinking Process, Tesol Quarterly.* 1 (5): 119-120.
- Brooks, Arthur and Peter Grundy. (1990). *Writing for study Purpose.* Cambridge: Cambridge University Press.
- Carrell, J.B. (1980). *Testing Communicative Performance.* New York: Pergamon Press.
- Dewey, John. (1959). *Dictionary of Education.* New York: Philosophical Library
- Finocchiaro. (1958). Reflections on the Past, Present and the Future. *English Teaching Forum* (5).
- Frohlick, Gifford. (1959). *Guidance Testing.* Chicago: Science Research Associated Inc.
- Good, Carter Victor. (1973). *Dictionary of Education.* New York: MaGraw-Hill.
- Harris, A.J.; & Sipay. E.R. (1979). *How to teach reading.* New York: Longman, Inc.
- Harris, D.P. (1969). *Teaching English as a Second Language.* Bombay: McGraw-Hill.
- Heaton, J.B. (1976). *Writing English Language Test: a Practical Guide for Teachers of English as a Second Language.* London: Longman's Group..
- Hurlock, Elizabeth B. (1955). *Adolescent Development.* New York: McGraw-Hill Book Company.
- Jacobs, H.L. (1981). *Testing ESL Composition.* Rowley: Newbury House.
- Leedy, Paul D.(1956). *Reading Improvement for Adults.* New York. McGraw Hill Book Company.
- Maccrimon, P.M. ;& James, M. (1978). *Writing with a Purpose Shorted.* Boston: Houghton Mifflin.
- Madsen. Harold S. (1983). *Techniques in Testing.* New York: Oxford University Press. 2-4, 20.

- Maslow, Abraham H. (1970). *Motivation and Personality*. New York: Harp and Row.
- Oller, John W. (1979). *Language Tests at School: A Pragmatic Approach*. London: Longman.
- Page, Terry J., B. Thomas and A.R. Marshall. (1977). *International Dictionary of Education*. New York: Nicholas Ruble shy Company.
- Powell, Marvin. (1963). *The Psychology of Adolescence*. New York: The Bob's Merrill.
- Raimes, Ann. (1983). *Teachniques in Teaching Writing*. New York: Oxford University Press.
- Rattanavich, Saowalak. (1987, November). The Effect of Using Top-Level-Structure Instruction Modules and Traditional Students, SEAMEO Regional Language Center: Singapore.
- Rattanavich, Saowalak. (1997). *A Teacher's Manual for CLE Teaching of Beginners*. Illinois: Rotary International.
- Taylor, Barry P. (1984). Content and Written Form: A Two-Way Street. *Composing in a Second Language*: 1-15.
- Valette, Rebecca M. (1977). *Modern Language Testing*. New York: Harcourt Brace Jovanovich..
- Williams, Eddie. (1994). *Reading in the Language Classroom*. London. Macmillan Publichers.
- กมลรัตน์ หล้าสูงวงศ์. (2528). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- กระทรวงศึกษาธิการ (2551). *หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2544). *วิทยาการด้านการคิด*. กรุงเทพฯ: บริษัท เดอะมาสเตอร์กรุ๊ป แมเนจเม้นท์ จำกัด.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2554). *แนวทางการนำมาตรฐานหลักสูตรไปสู่การออกแบบจัดการเรียนรู้ และการวัดประเมินผลตามสภาพจริง*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว.
- กิตติธัญญ์ เชียงแรง. (2561). การเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ และพฤติกรรมการความสนใจในการเรียนของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่ง

- ประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 1 ชนิดวิธีการกับการสอนแบบเดิม 1.ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- น้อมฤดี จงพยุหะ และคนอื่นๆ. (2519). *คู่มือการสอนวิชาจิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ: ก้าวหน้าการพิมพ์ คณะครุศาสตร์ วิทยาลัยครูสวนดุสิต.
- บรรลือ พุกษะวัน และณริศรา พุกษะวัน. (2556). *แนวทางการพัฒนาการอ่านเร็ว-คิดเป็น*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). *การวิจัยเบื้องต้น*. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์. (2547). *ประมวลสาระชุดวิชาการพัฒนาเครื่องมือสำหรับการประเมินผล การศึกษา (หน่วยที่ 3)* กรุงเทพฯ: สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- เบญจา ลาภโสภา. (2548). *การศึกษามลสมฤทธิทางการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่สอนด้วยวิธีการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม.(วิชาหลักสูตรและการนิเทศ). นครปฐม. บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยศิลปากร. ถ่ายเอกสาร
- พรรณี ชูทัย เจนคติ. (2538). *จิตวิทยาการเรียนการสอน*. กรุงเทพฯ: บริษัท ต้นอ่อน แกรมมี่ จำกัด.
- เพ็ญศรี รังสิยากุล. (2551). *ภาษาศาสตร์และการเขียน 2*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์รวมคำแหง.
- มาเรียม นิลพันธุ์. (2555). *วิธีวิจัยทางการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 6. นครปฐม.: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร นครปฐม.
- รวิวรรณ อังคนุรักษ์พันธ์. (2533). *การวัดทัศนคติเบื้องต้น (เอกสารประกอบวิชา วมป.306)*. ชลบุรี: ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา. ถ่ายเอกสาร.
- รังสิมา สง่าเมือง. (2545). *การส่งเสริมทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาด้วยวิธีการแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษ). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- ลดาวรรณ ฝาระมี . (2553). *การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยโครงการ*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.(หลักสูตรและการสอน). ขอนแก่น : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2538). *เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2539). *เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

- วรรณิ โสภประยูร. (2553). *เทคนิคการสอนภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: ดอกหญ้าวิชาการ.
- วิทยา ดำรงเกียรติศักดิ์. (2531). *เอกสารประกอบการบรรยายวิชา สช 610: การเขียนในงานส่งเสริม*. เชียงใหม่: สถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้.
- สนิท สัตโยภาส. (2556). *ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารและสืบค้น*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ธารอักษร.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2553). *การปฏิรูปการศึกษาไทย*. กรุงเทพฯ: สำนักงานฯ.
- สำนักทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ. (2558). *ค่าสถิติพื้นฐานทั่วประเทศ*. สืบค้นเมื่อ 28 สิงหาคม 2559, จาก <http://www.onetresult.niets.or.th/AnnouncementWeb/Notice/FrBasicStat.aspx>
- สำนักเลขาธิการสภาการศึกษา. (2558). *การเปรียบเทียบทักษะความสามารถด้านภาษาอังกฤษ*. สืบค้นเมื่อ 28 สิงหาคม 2559, จาก <http://www.onec.go.th/index.php/page/category/CAT0001077>
- สุชา จันทร์เอม และสุรางค์ จันทร์เอม. (2518). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ: แพรวพิทยา.
- สุทธิชา เพชรวิระ. (2550). *การเปรียบเทียบความคิดรวบยอดทางภาษา ความคงทนในการเรียนรู้ และความสนใจในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีสรคินิยม (Constructivism) กับการสอนแบบเดิม*. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุรางค์ ไคว้ตระกูล. (2554). *จิตวิทยาการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรางค์ ไคว้ตระกูล. (2559). *จิตวิทยาการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 12. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- สุวัฒน์ วิวัฒน์นันท์. (2554). *ทักษะการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน*. กรุงเทพฯ: เฟื่องฟ้า.
- เสาวนีย์ สิกขาบัณฑิต. (2534). *การเขียนเพื่อการสื่อสาร*. กรุงเทพฯ: ดวงกลม.
- เสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์. (2531). *เอกสารคำสอนหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา*. กรุงเทพฯ: บริษัท ประยูรวงศ์ จำกัด.
- เสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์. (2534). *การพัฒนาการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา เล่ม 2*. กรุงเทพฯ: บริษัท ประยูรวงศ์ จำกัด.
- เสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์. (2540). *รายงานการวิจัยกิจกรรมพัฒนาการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาหรือโครงการรู้หนังสือ (2531-2538)*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรี

นครินทร์วิโรฒ.

เสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์. (2550). การสอนแบบมุ่งประสบการณ์: กลยุทธ์สู่ความสำเร็จในการ

พัฒนาการเรียนรู้หนังสือ เพื่อปวงชน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: มูลนิธิโรตารีแห่งประเทศไทย.

เสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์. (2555). รายงานการวิจัยการเปรียบเทียบผลการสอนภาษาอังกฤษแก่นิสิตครู

มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ โดยใช้โปรแกรมการสอนแบบแนวคิดหลักข้ามหลักสูตรด้วย

ทฤษฎีปัญหาและโปรแกรมการสอนแบบเดิม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรี

นครินทร์วิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

เสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์. (2556). การสอนแบบมุ่งประสบการณ์: กลยุทธ์สู่ความสำเร็จในการ

พัฒนาการเรียนรู้หนังสือ เพื่อปวงชน. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: มูลนิธิโรตารีแห่งประเทศไทย.

เสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์. (2540). รายงานวิจัยโครงการการพัฒนาการสอนภาษาไทยแบบมุ่ง

ประสบการณ์ภาษา(2531-2538) เล่ม 1-3. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.

ถ่ายเอกสาร.

อัจฉรา วงศ์โสธร. (2529). เทคนิควิธีการสร้างข้อสอบภาษาอังกฤษสำหรับวัดและประเมินผลการใช้

ภาษาเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.

อัจฉรา วงศ์โสธร. (2538). แนวทางการสร้างข้อสอบทางภาษา. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญในการแนะนำ ตรวจสอบแก้ไขเครื่องมือ เพื่อทำปฏิญานิพนธ์ด้านต่างๆ ดังนี้

- แผนการจัดการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 1 แบบกิจกรรมวิธี

ปฏิบัติเป็นฐาน

- แบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ
- แบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ
- แบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ไกรคุง อนันตมงคล ตำแหน่ง อาจารย์ประจำสาขาวิชาการสอน
ภาษาอังกฤษ

มัธยมศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์
วุฒิการศึกษา การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการ

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
ความเชี่ยวชาญด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

2. อาจารย์ ดร.ศิริพันธ์ กฤษณจินดา

ตำแหน่ง ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายกิจกรรมนักศึกษา
คณะศิลปศาสตร์ สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์
วุฒิการศึกษา TESOL, University of Melbourne,
Victoria, Australia

ความเชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ

3. อาจารย์ ดร.วัชรภรณ์ เขื่อนวัง
การศึกษา

ตำแหน่ง อาจารย์ประจำสาขาวิจัยและประเมินผล

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

วุฒิการศึกษาครุศาสตร์ดุษฎีบัณฑิต สาขาการวัดและ
ประเมินผลการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
มีความเชี่ยวชาญด้าน การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน

ภาคผนวก ข
ผลการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ

1. แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ
 - 1.1 ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน ภาษาอังกฤษ
2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ
 - 2.1 ค่าความเชื่อมั่นของการตรวจให้คะแนนการเขียนภาษาอังกฤษ
3. แบบสอบถามวัดความสนใจในการจัดการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 1 แบบกิจกรรมวิธีปฏิบัติเป็นฐาน
 - 3.1 ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (r) ของแบบสอบถามวัดความสนใจในการจัดการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 1 แบบกิจกรรมวิธีปฏิบัติเป็นฐาน
 - 3.2 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามวัดความสนใจในการจัดการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 1 แบบกิจกรรมวิธีปฏิบัติเป็นฐาน
4. ผลคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองก่อนทดลองและหลังทดลอง
5. ผลคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองก่อนทดลองและหลังทดลอง

ตาราง ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน
ภาษาอังกฤษ

ข้อที่	ค่าความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)	ข้อที่	ค่าความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)
1	0.52	0.61	16	0.55	0.55
2	0.64	0.52	17	0.51	0.33
3	0.55	0.33	18	0.50	0.55
4	0.58	0.24	19	0.45	0.58
5	0.53	0.39	20	0.45	0.52
6	0.45	0.52	21	0.51	0.58
7	0.59	0.61	22	0.23	0.36
8	0.55	0.55	23	0.53	0.45
9	0.64	0.48	24	0.52	0.55
10	0.51	0.42	25	0.55	0.48
11	0.51	0.61	26	0.46	0.55
12	0.51	0.36	27	0.51	0.58
13	0.53	0.57	28	0.47	0.42
14	0.47	0.61	29	0.50	0.52
15	0.42	0.58	30	0.48	0.52

ค่าความเชื่อมั่น (KR-20) ของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ 0.82

ค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.23 – 0.64

ค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.24 – 0.61

ตาราง ค่าความเชื่อมั่นของการตรวจให้คะแนนการเขียนภาษาอังกฤษ

ลำดับ	ผู้ตรวจคนที่ 1	ผู้ตรวจคนที่ 2
1	7	6
2	9	10
3	8	7
4	6	8
5	8	7
6	10	8
7	9	11
8	8	5
9	7	9
10	5	6
11	11	12
12	8	9
13	5	4
14	10	9
15	13	12
16	7	11
17	8	10
18	9	11
19	5	6
20	10	13

ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบการเขียนภาษาอังกฤษ = 0.66

ตาราง ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (r) (Corrected Item-Total Correlation) ของแบบสอบถาม
วัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (r)	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (r)
1	0.55	13	0.51
2	0.55	14	0.57
3	0.55	15	0.56
4	0.54	16	0.61
5	0.57	17	0.57
6	0.50	18	0.65
7	0.53	19	0.62
8	0.57	20	0.54
9	0.51	21	0.62
10	0.55	22	0.54
11	0.56	23	0.51
12	0.63	24	0.54

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ (α - Coefficient) =
0.94

ค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.50-0.65

ตาราง ผลคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองก่อนทดลองและหลังทดลอง

เลขที่	คะแนนก่อนเรียน (คะแนนเต็ม 30)	คะแนนหลังเรียน (คะแนนเต็ม 30)
1	13	21
2	16	22
3	12	21
4	17	22
5	7	16
6	6	17
7	11	16
8	14	19
9	16	20
10	18	22
11	12	16
12	17	23
13	18	22
14	11	15
15	17	22
16	14	17
17	19	23
18	16	20
19	18	23
20	19	25

ตาราง ผลคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองก่อนทดลองและหลัง
ทดลอง

เลขที่	คะแนนก่อนเรียน (คะแนนเต็ม 20)	คะแนนหลังเรียน (คะแนนเต็ม 20)
1	12	16
2	8	14
3	9	14
4	14	19
5	14	17
6	11	16
7	10	16
8	10	17
9	12	20
10	14	20
11	9	16
12	13	20
13	12	15
14	14	20
15	10	16
16	13	20
17	12	20
18	11	14
19	10	17
20	12	15

ภาคผนวก ค
ตัวอย่างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ
2. แบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ
3. แบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนการเรียนภาษาอังกฤษ

Reading Ability Test

Subject : English

Level : Prathom Suksa 5

Items : 30

Score : 30

Time : 50 minutes

-
1. แบบทดสอบชุดนี้มีจำนวน 30 ข้อ ใช้เวลา 50 นาที
 2. เขียนชื่อ นามสกุล ชั้น เลขที่ลงในกระดาษคำตอบให้ชัดเจน
 3. อ่านข้อความที่กำหนดให้และเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด โดยทำเครื่องหมาย x ลงในกระดาษคำตอบ

Directions: Read the following passage, and then choose the best answer.

1. Which of these is a fruit?

2. What animal is it?

A. dolphin

B. whale

C. shark

D. fish

3. What does this sign say?

- A. You can drive only 100 km/h.
- B. You can't drive faster than 100 km/h.
- C. You can't drive slower than 100 km/h.
- D. You can drive faster than 100 km/h.

4. 'This animal is brown and yellow. It's got a long neck. It can run and it eats leaves. It is the tallest animal in the world' what animal is it?

- A. cheetah
- B. ostrich
- C. giraffe
- D. penguin

5. Which statement is correct?

- A. He is leaning on the table.
- B. He is carrying a jar.
- C. He is lifting a box.
- D. He is drinking tea

6. It is a big animal. It has four legs and a long nose. What animal is it?

A.

B.

C.

D.

Read the passage below, and answer the questions (7-9)

Hi. My name is Bobby. I'm eight years old. I'm from Canada. I live in a nice house not far from Montreal. There are my grandparents, my parents, my sister and me in my family

7. How many people are there in Bobby's family?

A. There are five.	B. There are four.
C. There are seven.	D. There are six.

8. How many brothers does she have?

A. He is only one child.	B. He has no brother.
C. Two brothers.	D. He has one brother

9. What is his nationality?

A. He is Thai.	B. He is Chinese.
C. He is Canadian.	D. He is American.

Read the passage below and answer the questions. (10-12)

Somjai is my grandmother. She is seventy-one years old. She has three daughters and two sons. Somjai is a teacher. She likes to listen to the songs from the radio. She has many CD and DVD. She likes "The sound of music" very much. Her daughters like to sing a song and her sons like to play guitar. They sing in a smooth tone. They have very good tone. They want to be musicians.

10. Who is Somjai?

A. mother	B. daughter
C. grandmother	D. grandfather

11. How old is Somjai?

A. 72 years old

B. 73 years old

C. 71 years old

D. 70 years old

12. How many daughters does Somjai have?

A. 3

B. 2

C. 1

D. 4

Choose the best answer based on the situation. (10-16)

Prani : Ari, may I borrow your colored pencils, please?

Ari : I have only water colors. Do you want them?

Prani : O.K, today we will have fun with art.

13. What are they going to do?

A. reading

B. writing

C. painting

D. drawing

Pate : I'd like to watch Harry Potter.

Miko : Umm, I think Transformer is better.

Pate : But I'm afraid we can't. It starts at 11 p.m. It's a very late at night.

Miko : If you say Harry Potter, I won't agree.

Pate : Well, better look at other movie programs then.

Miko : Good ideas.

14. What movie will they probably watch?

- A. Harry Potter
 B. Transformer
 C. Both of them
 D. Another movie

Sarah: Oops! I've broken your glass.

Ken: Don't worry, dear. _____

15. What should Ken say?

- A. I haven't got any.
 B. Have you got a new cup?
 C. I have got another one.
 D. Is it a new cup?

Niti: Can we have a table for 2, please?

Waiter: Yes, of course. This way, please. Here is the menu.

Niti: We only need some drinks. We want _____ .

Waiter: Well, I will be right back.

16. What do they probably order?

- A. Sandwich
 B. Fried rice
 C. Lemonade
 D. Steak

Choose the most suitable sentence to complete the conversation. (17-20)

Upit: I visit my grandfather in Bangkok last week.

Mu: Great! _____ .

Upit: I went shopping and had dinner with him.

17. A. What did you do there?
 B. How did you go back?
 C. When did you go shopping?
 D. Where did you have dinner?

Read each passage and then choose the best answer to fill in each blank. (25-28)

Sally goes to the nurse

Sally goes out to play. She runs around. She ___(25)___ down. It hurts. She cries. She gets up. She ___(26)___ to the nurse. The nurse is nice. She looks ___(27)___. The nurse gives her a lollipop. It tastes good. The nurse gives her a bandage. Sally is okay now. _-___(28)___ walks back to class.

25.	A. runs	B. falls
	C. climbs	D. walks
26.	A. goes	B. went
	C. go	D. gone
27.	A. sadly	B. angrily
	C. friendly	D. shyly
28.	A. She	B. Her
	C. He	D. His

All around the world large cities have the same problem. That problem is air pollution. Bangkok has very bad air. The air there is dirty and very unhealthy. Cars are one reason for dirty air. Many Thais now own their own cars and drive in the city.

The factories in the areas also cause air pollution. These factories put a lot of smoke into the AIR. It is not easy to clean up the air in large city. The government has to make new laws and everyone has to help.

29. What is the topic of the paragraph?

A. Air Pollution	B. Factories in Bangkok
C. Bangkok's Air Pollution	D. How Cars Cause Air Pollution

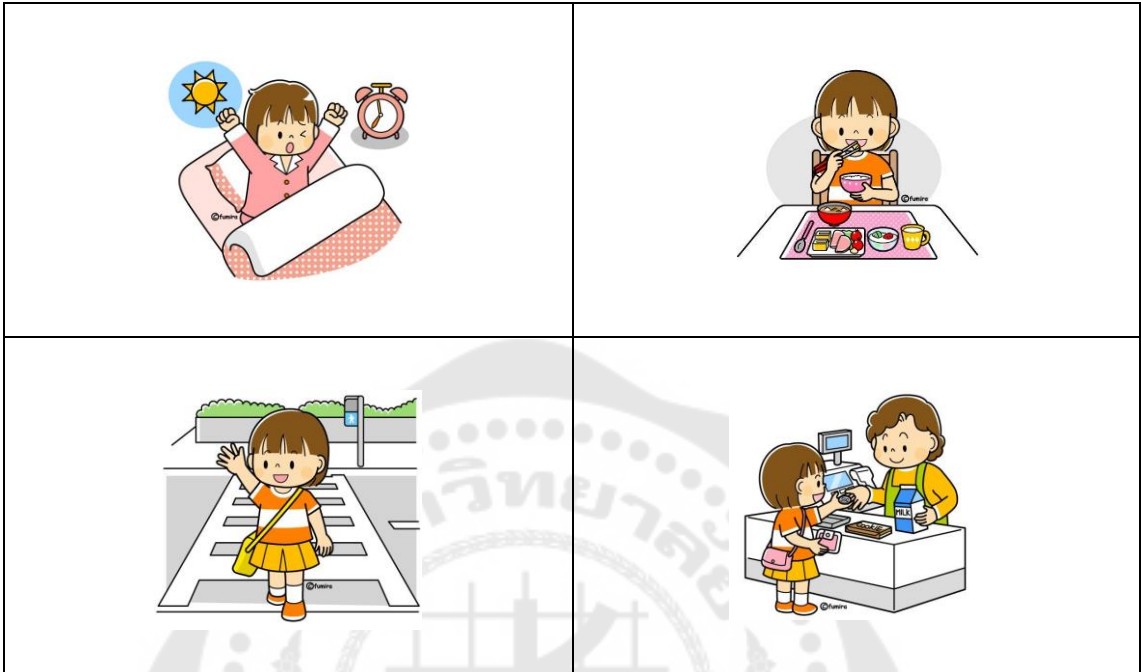
Bicycles are very popular today in many countries. Many people use bicycles for exercise. But exercise is only one of the reasons why bicycles are popular. Another reason is money. Bicycles are not expensive to buy. They do not need gas to make them go. In cities, many people like bicycles better than cars. With a bicycle, they never have to wait in traffic. They also do not have to find a place to park. And finally, bicycles do not cause any pollution!

30. What is the main idea of the paragraph?

- A. Bicycles are cheap to buy.
- B. Bicycles are better than cars.
- C. Bicycles do not cause pollution.
- D. Bicycles are popular for many reasons.

Directions: Look at the series of pictures below and write a paragraph with at least ten sentences.

<https://amanaimages.com/info/infoRF.aspx?SearchKey=10468000310>

Name-Surname _____ No _____

แบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความต่อไปนี้แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องทางขวามือที่ตรงกับความรู้สึก หรือความคิดเห็นของนักเรียนมากที่สุด

ข้อความ	ความรู้สึก		
	มาก	ปานกลาง	น้อย
บรรยากาศในการเรียนรู้			
1. นักเรียนชอบศึกษาค้นคว้าหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน			
2. นักเรียนมีส่วนร่วมในการตอบคำถาม และได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างเพื่อน และครู			
3. นักเรียนรู้สึกมีความสุข สนุกสนาน ได้เคลื่อนไหวร่างกายเพื่อทำกิจกรรมในลักษณะต่างๆ			
4. นักเรียนชอบการเรียนแบบมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ			
5. นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการออกแบบห้องเรียนในแต่ละครั้ง			
6. นักเรียนชอบสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้			
กิจกรรมการจัดการเรียนรู้			
7. นักเรียนชอบรูปแบบกิจกรรมที่หลากหลาย			
8. กิจกรรมกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจกิจกรรมต่อไป			
9. นักเรียนชอบกิจกรรมที่เน้นการลงมือปฏิบัติ			
10. นักเรียนชอบการเรียนรู้ที่มุ่งผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง			
11. กิจกรรมช่วยให้นักเรียนได้ฝึกฝนทักษะอ่าน-เขียนอย่างเหมาะสม			
12. กิจกรรมช่วยสรุป ทบทวนการอ่าน-เขียน ของนักเรียนได้อย่างเหมาะสม			
13. นักเรียนได้ฝึกทักษะการอ่าน-เขียน เพื่อความเข้าใจโดยใช้เอกสารจริง			
14. นักเรียนมีส่วนร่วมในการวางแผน การแบ่งงานกัน ทำงานร่วมกันกับเพื่อนภายในกลุ่ม			
15. นักเรียนได้จัดทำชิ้นงานตามความรู้ความถนัดและความสนใจของตนเอง			
16. นักเรียนรู้สึกตื่นเต้นกับการจัดกิจกรรมที่หลากหลาย			

ข้อความ	ความรู้สึก		
	มาก	ปานกลาง	น้อย
17. ครูส่งเสริมให้นักเรียนฝึกการตอบคำถาม ฝึกการปฏิบัติงานและฝึกการแก้ปัญหาด้วยตนเอง โดยมีครูคอยแนะนำและให้คำปรึกษา			
ประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้			
18. ส่งเสริมให้นักเรียนสนใจการอ่าน-เขียนมากขึ้น			
19. ส่งเสริมให้นักเรียนใฝ่รู้ใฝ่เรียน ตั้งใจเรียน กระตือรือร้น รักการศึกษาค้นคว้าหาความรู้มากขึ้น			
20. นักเรียนได้พัฒนาทักษะการอ่าน-เขียน			
21. นักเรียนมีความมั่นใจในตนเองกล้าตอบคำถามกล้าแสดงความคิดเห็นมากขึ้น			
22. นักเรียนได้พัฒนาทักษะการอ่าน-เขียนมากขึ้น			
23. ความรู้ที่ได้รับช่วยให้นักเรียนสังเกตและอ่านสื่อในชีวิตประจำวันมากขึ้น			
24. นักเรียนนำความรู้ความเข้าใจไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้			

ภาคผนวก ง
- แผนการจัดการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 1 แบบกิจกรรมวิธี
ปฏิบัติเป็นฐาน

Lesson Plans for experimental group

Period 1-8 hours for Prathom Suksa 5

Content: How to make tuna sandwiches

Level: Prathom Suksa 5

Subject: English

Time: 8 hours

Standard & Indicators:

Standard F1.1: Understanding of and capacity to interpret what has been heard and read from various types of media, and ability to express opinions with proper reasoning.

P1/1 - Act in compliance with orders, requests and simple instructions heard and read.

P1/2 - Accurately read aloud sentences, texts and short poems by observing the principles of reading.

P1/4 - Tell the main points and answer questions from listening to and reading dialogues and simple tales or short texts.

Standard F1.2: Endowment with language communication skills for exchange of data and information; efficient expression of feelings and opinions.

P1/1 - Speak/write in an exchange in interpersonal communication.

P1/2 - Use orders, requests and simple requests for permission.

Standard F1.3: Ability to present data, information, concepts and views about various matters through speaking and writing

P1/3 - Speak/write to express opinions about various matters around them.

Strand 2: Language and Culture

Standard F2.1: Appreciation of the relationship between language and culture of native speakers and capacity for use of language appropriate to occasions and places

P1/2 - Answer questions/ tell the importance of festivals/ important days/ celebrations and simple lifestyles of native speakers.

Strand 3: Language and Relationship with Other Learning Areas

Standard F3.1: Usage of foreign languages to link knowledge with other learning areas, as foundation for further development and to seek knowledge and widen one's world view

P 1/1 - Search for and collect the terms related to other learning areas, and present them through speaking/ writing.

Strand 4: Language and Relationship with Community and the World

Standard F4.1: Ability to use foreign languages in various situations in school, community and society

P1/1 - Listen and speak in situations in the classroom and in school.

Standard F4.2: Usage of foreign languages as basic tools for further education, livelihood and exchange of learning with the world community

P1/1 - Use foreign languages to search for collect various data

Concept: Learning with a hands-on activity helps the students to learn the solution and helps them to get the main idea of it.

Vocabularies: bread, a piece, a jar, mayonnaise, butter, lettuce, tomato, spoon, a butter knife, a knife, a cutting board, dishes, a pair of plastic gloves

Structure: Present Participle (V.ing)

Learning Objective:

Students are able to:

1. To recall and talk about what is contained in the texts that they read correctly.
2. To read the story on "How to Make a Happy Birthday Sign" correctly.
3. To spell the vocabulary words correctly.
4. To write the vocabulary words correctly.
5. To pronounce the vocabulary words correctly.
6. To identify words from their own reading and writing correctly.
7. To explain the meaning of the vocabulary words correctly.
8. To interpret each step correctly.
9. To make sentences by using sequencing words correctly.
10. To share their opinions about the step correctly.

Learning Activities	Teaching Materials	Evaluation
<p>The teacher greets and talks to the students about their breakfast by asking questions.</p> <p>For example,</p> <p>“What did you have for breakfast this morning?”</p> <p>“What is your favorite food?”</p> <p>“Do you know a sandwich?”</p> <p>“Who like to eat tuna sandwich?”</p>		
<p>1st hour Step 1: Shared reading of the starter book.</p> <p>- The teacher shows the ingredients and kitchen utensils “How to Make A Tuna Sandwich” to students, then asks them about the ingredients and kitchen utensils.</p> <p>For example,</p> <p>“What do you see on the table?”</p> <p>“Do you know what this is?”</p> <p>“This is the ingredients and kitchen utensils for making a tuna sandwich.”</p> <p>“Have you ever eaten a tuna sandwich?”</p> <p>- Then the teacher tells the students.</p> <p>“Today I am going to show how to make a tuna sandwich”</p> <p>- Teacher tells the students what each one is, then teacher points to the ingredients and kitchen utensils.</p> <p>(1) Bread</p> <p>(The teacher shows a loaf of bread to students)</p>	<p>Ingredients</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. A loaf of Bread 2. A jar of mayonnaise 3. Butter 4. Lettuce 5. Tomato 6. A can of tuna <p>Kitchen Utensils</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. A tea spoon 2. A butter knife 3. A knife 4. A cutting board 5. Dishes 6. A pair of plastic gloves 	<ul style="list-style-type: none"> - Observe the students’ attention in the class. - Observe the students’ discussion in the class. - Check the students’ answers by asking the questions in the class. - Observe the students’ performance.

Learning Activities	Teaching Materials	Evaluation
<p>T: "What do we need? Then the students</p> <p>1st hour Step 1: Shared reading of the starter book. (continue)</p> <p>answer the question."</p> <p>T: "We need a load of bread" (Teacher shows a load of bread)</p> <p>(2) Mayonnaise (The teacher shows a jar of mayonnaise to students)</p> <p>T: "What this? Then the students answer the question."</p> <p>T: "We need a jar of mayonnaise" (Teacher shows a jar of mayonnaise)</p> <p>(3) Butter (The teacher shows a butter to students)</p> <p>T: "Who know what this? Then the students answer the question."</p> <p>T: "We need a butter" (Teacher shows a butter)</p> <p>(4) Lettuce (The teacher shows lettuce to students)</p> <p>T: "What vegetable do we need next? Then the students answer the question."</p> <p>T: "We need lettuce" (Teacher shows lettuce)</p> <p>(5) Tomato (The teacher shows tomato to students)</p>		

Learning Activities	Teaching Materials	Evaluation
<p>T: "Do you know what this? Then the 1st hour Step 1: Shared reading of the starter book. (continue) students answer the question." T: "This is tomato" (Teacher shows tomato) T: "Very good"</p> <p>(6) A can of tuna (The teacher shows a can of tuna to students) T: "Who know what is in the can? Then the students answer the question." T: "This is a can of tuna" (Teacher shows a can of tuna) T: "Grate"</p> <p>(7) A tea spoon (The teacher shows a tea spoon to students) T: "What do we need next? Then the students answer the question." T: "This is a tea spoon" (Teacher shows a tea spoon)</p> <p>(8) A butter knife (The teacher shows a butter knife to students) T: "What do we need? Then the students answer the question." T: "This is a butter knife"</p>		

Learning Activities	Teaching Materials	Evaluation
<p>(Teacher shows a butter knife)</p> <p>1st hour Step 1: Shared reading of the starter book. (continue)</p> <p>(9) A knife</p> <p>(The teacher shows a knife to students)</p> <p>T: "Who know what this called? Then the students answer the question."</p> <p>T: "This is a knife"</p> <p>(Teacher shows a knife)</p> <p>1st hour Step 1: Shared reading of the starter book. (continue)</p> <p>(10) A cutting board</p> <p>(The teacher shows a cutting board to students)</p> <p>T: "What do we need more? Then the students answer the question."</p> <p>T: "This is a cutting board"</p> <p>(Teacher shows a cutting board)</p> <p>(11) Dishes</p> <p>(The teacher shows dishes to students)</p> <p>T: "What this? Then the students answer the question."</p> <p>T: "This is dishes"</p> <p>(Teacher shows dishes)</p> <p>(12) A pair of plastic gloves</p> <p>(The teacher shows a pair of plastic gloves to students)</p> <p>T: "What this called? Then the students</p>		

Learning Activities	Teaching Materials	Evaluation
<p>1st hour Step 1: Shared reading of the starter book. (continue)</p> <p>answer the question.”</p> <p>T: “This is a pair of plastic gloves”</p> <p>(Teacher shows a pair of plastic gloves)</p> <p>- After that, the teacher shows How to Make A Tuna Sandwich step by step.</p> <p>Now I’ll show you How to Make A Tuna Sandwich. Let’s see:</p> <p>Ingredients</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. A loaf of Bread 2. A jar of mayonnaise 3. Butter 4. Lettuce 5. Tomato 6. A can of tuna <p>Kitchen Utensils</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. A tea spoon 2. A butter knife 3. A knife 4. A cutting board 5. Dishes 6. A pair of plastic gloves <p>Procedure:</p> <p>Step 1: Putting on a pair of plastic gloves.</p> <p>Step 2: Taking a slice of bread.</p> <p>Step 3: Buttering a slice of bread with the butter knife.</p>		

Learning Activities	Teaching Materials	Evaluation
<p>1st hour Step 1: Shared reading of the starter book. (continue)</p> <p>Step 4: Adding 2 tea spoons of mayonnaise.</p> <p>Step 5: Putting 3 leaves of lettuces.</p> <p>Step 6: Adding 2 slices of tomato.</p> <p>Step 7: Putting 5 tea spoons of tuna on the tomato.</p> <p>Step 8: Adding a slice of bread on top.</p> <p>Step 9: Cutting a sandwich into 2 pieces on the cutting board.</p> <p>Step 10: Putting 2 pieces of sandwich into the dish and enjoy eating.</p> <p>- The teacher tells the students to learn step by step by saying, During this, the teacher encourages the students to predict the step of How to Make Tuna Sandwiches by asking questions. For example, “Step 1, What do we do?” “Step 2, What do we do?” “Next step, What do we do?” “What we will do next?”</p>		
<p>2nd hour Step 2: Review the story.</p> <p>- The teacher encourages the students to retell each step.</p> <p>- The teacher helps students to correct the grammar by speak back the correct sentence and the students repeat the correct sentence.</p>	<p>Ingredients</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. A loaf of Bread 2. A jar of mayonnaise 3. Butter 4. Lettuce 	<p>- Observe the students' attention in the class.</p> <p>- Observe the students' discussion</p>

Learning Activities	Teaching Materials	Evaluation
<p>2nd hour Step 2: Review the story. (continue)</p> <p>For example,</p> <p>“Can you remember how to make a tuna sandwich?”</p> <p>“What do we need for making a tuna sandwich?”</p> <p>“What do we call this in English?”</p> <p>“Who know what this?”</p> <p>“Step 1, What do we do?”</p> <p>“Step 2, What do we do?”</p> <p>“Next step. What do we do?”</p> <p>“Repeat after me.”</p> <p>“What do we need for cutting a sandwich?”</p> <p>- The teacher asks the students volunteer for doing a tuna sandwich. Let's the students who don't have a part can join by telling the volunteer to make a tuna sandwich step by step.</p> <p>- The teacher lets the students to make a tuna sandwich together.</p>	<p>5. Tomato</p> <p>6. A can of tuna</p> <p>Kitchen Utensils</p> <p>1. A tea spoon</p> <p>2. A butter knife</p> <p>3. A knife</p> <p>4. A cutting board</p> <p>5. Dishes</p> <p>6. A pair of plastic gloves</p>	<p>in the class.</p> <p>- Check the students' answers by asking the questions in the class.</p> <p>- Observe the students' performance.</p>
<p>3rd hour Step 3: Negotiate a group text.</p> <p>- The teacher asks the students to recall each step. Getting students to agree on a suitable sequence of events. Let's all the students join together. Then the teacher encourages the students to</p>	<p>- Draft paper</p> <p>- Pencil</p> <p>- Color pencils</p> <p>- Marker pens</p> <p>- Ruler</p>	<p>- Observe the students' attention in the class.</p> <p>- Observe the students' discussion</p>

Learning Activities	Teaching Materials	Evaluation
<p>share their opinions.</p> <p>3rd hour Step 3: Negotiate a group text.</p> <p>(continue)</p> <p>“Now we can write the step in our own words and make it into a big book.”</p> <p>“Would you like to write a big book?”</p> <p>“You tell me what you want to say and I’ll write it.”</p> <p>“What shall I write for the first step?”</p> <p>“What is the second step?”</p> <p>“What do we do for the next step?”</p> <p>“How do you want to finish our steps?”³</p> <p>- As the students give an answer, the teacher writes that sentence up on a large sheet of draft paper, transforming what was said into the written form, before writing on a large sheet of draft paper. If a suggested sentence is ungrammatical, say it in the grammatically correct form. The teacher says each word as the students write it up on the sheet of paper. After the teacher finishes writing each sentence, the students repeat the whole sentence together.</p> <p>- The teacher reviews all the words again by covering the word, then let the students guess and pronounce the words. Students pronounce the words</p>	<p>- Rubber</p>	<p>in the class.</p> <p>- Check the students’ answers by asking the questions in the class.</p> <p>- Observe the students’ performance.</p>

Learning Activities	Teaching Materials	Evaluation
<p>together.</p> <ul style="list-style-type: none"> - The students copy each step from a large sheet of draft paper into their own paper. <p>4rd hour Step 4: Make the big book.</p> <ul style="list-style-type: none"> - The teacher divides students into groups of 4-5 so that each group produces one big book themselves. <p>“Now we’re going to make step into a big book.”</p> <p>“What big will we make our book?”</p> <p>“Do you want a long book or a tall book?”</p> <p>“Do you want a picture on the cover?”</p> <p>“What pictures do we want on this page?”</p> <p>“Where do you want to put the text on?”</p> <ul style="list-style-type: none"> - The teacher conducts all the decision making about the big book with the whole class. The teacher makes each group a copy of the big book without any illustrations and lets the students draw a picture under the sentence in the big book. - The teacher goes into each group. Let’s students read the sentences. The teacher corrects the pronunciation, students repeat the word. 	<ul style="list-style-type: none"> - The big book - Daft paper - Mask - Pencil - Color pencil - Marker pens - Ruler - Rubber 	<ul style="list-style-type: none"> - Observe the students’ attention in the class. - Observe the students’ discussion in the class. - Check the students’ answers by asking the questions in the class. - Observe the students’ performance.

Learning Activities	Teaching Materials	Evaluation
<p>- After finishing drawing a picture, the teacher assembles the big book. For example,</p> <p>“Let’s put our pages together.”</p> <p>“Where’s page one or two?”</p> <p>“Now put on the cover?”</p> <p>4rd hour Step 4: Make the big book.</p> <p>(continue)</p> <p>“Now we have to staple our book together.”</p> <p>“Write the authors’ names inside the front cover.”</p>		
<p>5th- 6th hour Step 5: Activities in conjunction with games.</p> <p>- Lets the students do language activities. For example,</p> <p>➤ Reading the big book together.</p> <p>- Lets the students read aloud our new book together.</p> <p>➤ Close the words</p> <p>- The teacher covers the word then asks the students to guess.</p> <p>For example, “What word is missing here?”</p> <p>➤ Jumble the letter</p> <p>- The teacher cuts the letters in the letter cards then the students rearrange the word cards into the correct words.</p>	<p>- The big book</p> <p>- The big book</p> <p>- The big book</p> <p>- Slot board</p> <p>- Word cards</p> <p>- Pen</p>	<p>- Observe the students’ attention in the class.</p> <p>- Observe the students’ discussion in the class.</p> <p>- Check the students’ answers by asking the questions in the class.</p> <p>- Observe the students’ performance.</p>

Learning Activities	Teaching Materials	Evaluation									
<p>For example, “Can you read the letters?”</p> <p>“Can you rearrange the letters in a word?”</p> <p>“How to pronounce it?”</p> <p>➤ Bingo</p> <p>- The teacher gives Bingo worksheet to the students. Let’s the students fill in the Bingo worksheet by using the vocabulary words.</p> <p>5th- 6th hour Step 5: Activities in conjunction with games. (continue)</p> <p>- Each card has 9 unique words on it, in a 3×3 grid.</p>	<p>- Bingo worksheet</p> <table border="1" data-bbox="778 555 1114 721"> <tbody> <tr> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> </tbody> </table>										

Lesson Plans for experimental group
Period 1-8 hours for Prathom Suksa 5

Content: How to Fold A Paper Hat

Level: Prathom Suksa 5

Subject: English

Time: 8 hours

Standard & Indicators:

Standard F1.1: Understanding of and capacity to interpret what has been heard and read from various types of media, and ability to express opinions with proper reasoning.

P1/1 - Act in compliance with orders, requests and simple instructions heard and read.

P1/2 - Accurately read aloud sentences, texts and short poems by observing the principles of reading.

P1/4 - Tell the main points and answer questions from listening to and reading dialogues and simple tales or short texts.

Standard F1.2: Endowment with language communication skills for exchange of data and information; efficient expression of feelings and opinions.

P1/1 - Speak/write in an exchange in interpersonal communication.

P1/2 - Use orders, requests and simple requests for permission.

Standard F1.3: Ability to present data, information, concepts and views about various matters through speaking and writing

P1/3 - Speak/write to express opinions about various matters around them.

Strand 2: Language and Culture

Standard F2.1: Appreciation of the relationship between language and culture of native speakers and capacity for use of language appropriate to occasions and places

P1/2 - Answer questions/ tell the importance of festivals/ important days/ celebrations and simple lifestyles of native speakers.

Strand 3: Language and Relationship with Other Learning Areas

Standard F3.1: Usage of foreign languages to link knowledge with other learning areas, as foundation for further development and to seek knowledge and widen one's world view

P 1/1 - Search for and collect the terms related to other learning areas, and present them through speaking/ writing.

Strand 4: Language and Relationship with Community and the World

Standard F4.1: Ability to use foreign languages in various situations in school, community and society

P1/1 - Listen and speak in situations in the classroom and in school.

Standard F4.2: Usage of foreign languages as basic tools for further education, livelihood and exchange of learning with the world community

P1/1 - Use foreign languages to search for collect various data

Concept: Learning with a hands-on activity helps the students to learn the solution and helps them to get the main idea of it.

Vocabularies: fold, regular, half, lengthwise, top, bottom, triangle, flap,

Structure: Present Simple Tense S+V1

Learning Objective:

Students are able to:

1. To recall and talk about what is contained in the texts that they read correctly.
2. To read the text on "How to Make Paper Hat" correctly.
3. To spell the vocabulary words correctly.
4. To write the vocabulary words correctly.
5. To pronounce the vocabulary words correctly.
6. To identify words from their own reading and writing correctly.
7. To explain the meaning of the vocabulary words correctly.
8. To interpret each step correctly.
9. To make sentences by using sequencing words correctly.
10. To share their opinions about the step correctly.

Learning Activities	Teaching Materials	Evaluation
<p>The teacher greets and talks to the students about their free time by asking questions.</p> <p>For example,</p> <p>“What do you do in your free time?”</p> <p>“How often do you do this activity?”</p> <p>“Who know what is origami?”</p>		
<p>1st hour Step 1: Shared reading of the starter book.</p> <p>- The teacher shows the equipment “How to Fold Paper Hat” to students, then asks them about the equipment</p> <p>For example,</p> <p>“Do you know what this is?”</p> <p>“This is Paper Hat.”</p> <p>“What is hat used for?”</p> <p>“Who like to wear hat?”</p> <p>“What color is your hat?”</p> <p>- Then the teacher tells the students.</p> <p>“Today I am going to show you How to Fold Paper Hat”</p> <p>- Teacher brings out the materials and tell the students what each one is, then teacher points to the equipment.</p> <p>(1) A 20cmx28cm square color papers (The teacher shows the handout to students)</p> <p>T: “What do we need? Then the students answer the question.”</p> <p>T: “We need a 20cmx28cm square color</p>	<p>A starter text “How to Fold Paper Hat”</p> <p>Equipment</p> <p>1. A 20cmx28cm square color papers</p>	<p>- Observe the students’ attention in the class.</p> <p>- Observe the students’ discussion in the class.</p> <p>- Check the students’ answers by asking the questions in the class.</p> <p>- Observe the students’ performance.</p>

Learning Activities	Teaching Materials	Evaluation
<p>1st hour Step 1: Shared reading of the starter text. (continue)</p> <p>papers”</p> <p>(Teacher shows a 20cmx28cm square color papers)</p> <p>T: What shapes is it? Then the students answer the question.”</p> <p>T: It's a square.</p> <p>- After that, the teacher shows How to Fold Paper Hat step by step.</p> <p>Now I'll show you How to Fold Paper Hat. Let's see:</p> <p>Equipment</p> <p>7. A 20cmx28cm square color papers</p> <p>Procedure:</p> <p>Step 1: Get a regular piece of rectangular paper.</p> <p>Step 2: Fold the paper in half lengthwise, then unfold.</p> <p>Step 3: Fold the paper in half again from top to the bottom.</p> <p>Step 4: Fold the left and right corners to the center to form a triangle.</p> <p>Step 5: Fold up the bottom flap along the base of the triangle.</p> <p>Step 6: Turn the paper over.</p> <p>Step 7: Like Step 5, fold up the bottom flap.</p> <p>1st hour Step 1: Shared reading of</p>		

Learning Activities	Teaching Materials	Evaluation
<p>the starter text. (continue)</p> <p>Step 8: Put the hat on and you're done!</p> <p>- The teacher tells the students to learn step by step by saying, During this, the teacher encourages the students to predict the step of How to Fold Paper Hat by asking questions. For example, “Step 1, What do we do?” “Step 2, What do we do?” “Next step, What do we do?” “What we will do next?”</p>		
<p>2nd hour Step 2: Review the story.</p> <p>- The teacher encourages the students to retell each step.</p> <p>- The teacher helps students to correct the grammar by speak back the correct sentence and the students repeat the correct sentence. For example, “Can you remember how to Fold paper hat?” “What do we need for Folding paper hat?” “What do we call it in English?” “Who know what this?” “Step 1, What do we do?” “Step 2, What do we do?” “Next step. What do we do?”</p>	<p>A starter text “How to Fold a Paper Hat”</p> <p>Equipment</p> <p>1. A 20cmx28cm square color papers</p>	<p>- Observe the students’ attention in the class.</p> <p>- Observe the students’ discussion in the class.</p> <p>- Check the students’ answers by asking the questions in the class.</p> <p>- Observe the students’ performance.</p>

Learning Activities	Teaching Materials	Evaluation
<p>2nd hour Step 2: Review the story. (continue)</p> <p>“Repeat after me.”</p> <p>- The teacher divides the students into a group of 4-5 people and let’s volunteer of each group do how to fold paper hat step by step and saying in English together by group.</p> <p>- The teacher lets the students to make paper hat together by themselves.</p>		
<p>3rd hour Step 3: Negotiate a group text.</p> <p>- The teacher asks the students to recall each step. Getting students to agree on a suitable sequence of events. Let’s all the students join together. Then the teacher encourages the students to share their opinions.</p> <p>“Now we can write the step in our own words and make it into a big book.”</p> <p>“Would you like to write a big book?”</p> <p>“You tell me what you want to say and I’ll write it.”</p> <p>“What shall I write for the first step?”</p> <p>“What is the second step?”</p> <p>“What do we do for the next step?”</p> <p>“How do you want to finish our steps?”</p>	<ul style="list-style-type: none"> - The big book - Daft paper - Mask - Pencil - Color pencil - Marker pens - Ruler - Rubber 	<ul style="list-style-type: none"> - Observe the students’ attention in the class. - Observe the students’ discussion in the class. - Check the students’ answers by asking the questions in the class. - Observe the students’ performance.

Learning Activities	Teaching Materials	Evaluation
<p>3rd hour Step 3: Negotiate a group text. (continue)</p> <ul style="list-style-type: none"> - As the students give an answer, the teacher writes that sentence up on a large sheet of draft paper, transforming what was said into the written form, before writing on a large sheet of draft paper. If a suggested sentence is ungrammatical, say it in the grammatically correct form. The teacher says each word as the students write it up on the sheet of paper. After the teacher finishes writing each sentence, the students repeat the whole sentence together. - The teacher reviews all the words again by covering the word, then let the students guess and pronounce the words. Students pronounce the words together. 		
<p>4rd hour Step 4: Make the big book. (continue)</p> <ul style="list-style-type: none"> - The students copy each step from a large sheet of draft paper into their own paper. - The teacher divides students into groups of 4-5 so that each group 	<ul style="list-style-type: none"> - The big book - Daft paper - Mask - Pencil - Color pencil - Marker pens 	<ul style="list-style-type: none"> - Observe the students' attention in the class. - Observe the students' discussion in the class. - Check the students' answers by asking the

Learning Activities	Teaching Materials	Evaluation
<p>produces one big book themselves.</p> <p>“Now we’re going to make step into a big book.”</p> <p>4rd hour Step 4: Make the big book. (continue)</p> <p>“What big will we make our book?”</p> <p>“Do you want a long book or a tall book?”</p> <p>“Do you want a picture on the cover?”</p> <p>“What pictures do we want on this page?”</p> <p>“Where do you want to put the text on?”</p> <p>- The teacher conducts all the decision making about the big book with the whole class. The teacher makes each group a copy of the big book without any illustrations and lets the students draw a picture under the sentence in the big book.</p> <p>- The teacher goes into each group. Let’s students read the sentences. The teacher corrects the pronunciation, students repeat the word.</p> <p>- After finishing drawing a picture, the teacher assembles the big book. For example,</p> <p>“Let’s put our pages together.”</p>	<p>- Ruler</p> <p>- Rubber</p>	<p>questions in the class.</p> <p>- Observe the students’ performance.</p>

Learning Activities	Teaching Materials	Evaluation
<p>“Where’s page one or two?”</p> <p>“Now put on the cover?”</p> <p>“Now we have to staple our book together.”</p>		
<p>5th- 6th hour Step 5: Activities in conjunction with games.</p> <p>“Write the authors’ names inside the front cover.”</p> <ul style="list-style-type: none"> - Lets the students do language activities. For example, <ul style="list-style-type: none"> ➤ Reading the big book together. - Lets the students read aloud our new book together. <ul style="list-style-type: none"> ➤ Close the words <ul style="list-style-type: none"> - The teacher covers the word then asks the students to guess. For example, “What word is missing here?” ➤ Jumble the letter <ul style="list-style-type: none"> - The teacher cuts the letters in the letter cards then the students rearrange the word cards into the correct words. For example, “Can you read the letters?” <p>“Can you rearrange the letters in a word?”</p>		

Learning Activities	Teaching Materials	Evaluation
<p>“How to pronounce it?”</p> <p>➤ Bingo</p> <p>- The teacher gives Bingo worksheet to the students. Let's the students fill in the Bingo worksheet by using the vocabulary words.</p> <p>5th- 6th hour Step 5: Activities in conjunction with games. (continue)</p> <p>- Each card has 9 unique words on it, in a 3×3 grid.</p>		

Lesson Plans for experimental group

Period 1-8 hours for Prathom Suksa 5

Content: How to make a Happy Birthday Sign

Level: Prathom Suksa 5

Subject: English

Time: 8 hours

Standard & Indicators:

Standard F1.1: Understanding of and capacity to interpret what has been heard and read from various types of media, and ability to express opinions with proper reasoning.

P1/1 - Act in compliance with orders, requests and simple instructions heard and read.

P1/2 - Accurately read aloud sentences, texts and short poems by observing the principles of reading.

P1/4 - Tell the main points and answer questions from listening to and reading dialogues and simple tales or short texts.

Standard F1.2: Endowment with language communication skills for exchange of data and information; efficient expression of feelings and opinions.

P1/1 - Speak/write in an exchange in interpersonal communication.

P1/2 - Use orders, requests and simple requests for permission.

Standard F1.3: Ability to present data, information, concepts and views about various matters through speaking and writing

P1/3 - Speak/write to express opinions about various matters around them.

Strand 2: Language and Culture

Standard F2.1: Appreciation of the relationship between language and culture of native speakers and capacity for use of language appropriate to occasions and places

P1/2 - Answer questions/ tell the importance of festivals/ important days/ celebrations and simple lifestyles of native speakers.

Strand 3: Language and Relationship with Other Learning Areas

Standard F3.1: Usage of foreign languages to link knowledge with other learning areas, as foundation for further development and to seek knowledge and widen one's world view

P 1/1 - Search for and collect the terms related to other learning areas, and present them through speaking/ writing.

Strand 4: Language and Relationship with Community and the World

Standard F4.1: Ability to use foreign languages in various situations in school, community and society

P1/1 - Listen and speak in situations in the classroom and in school.

Standard F4.2: Usage of foreign languages as basic tools for further education, livelihood and exchange of learning with the world community

P1/1 - Use foreign languages to search for collect various data.

Concept: Learning with a hands-on activity helps the students to learn the solution and helps them to get the main idea of it.

Vocabularies: handout, writing pencil, colored pencil, shapes, scissors, glitter, glue, thumb tacks, noticeboard, sign, dots, sprinkle, shake, excess,

Structure: Present Simple Tense S+V1

Learning Objective:

Students are able to:

1. To recall and talk about what is contained in the texts that they read correctly.
2. To read the story on "How to Make a Happy Birthday Sign" correctly.
3. To spell the vocabulary words correctly.
4. To write the vocabulary words correctly.
5. To pronounce the vocabulary words correctly.
6. To identify words from their own reading and writing correctly.
7. To explain the meaning of the vocabulary words correctly.
8. To interpret each step correctly.
9. To make sentences by using sequencing words correctly.
10. To share their opinions about the step correctly.

Learning Activities	Teaching Materials	Evaluation
<p>The teacher greets and talks to the students about their birthday by asking questions.</p> <p>For example,</p> <p>“When is your birthday?”</p> <p>“What do you do in your birthday?”</p>		
<p>1st hour Step 1: Shared reading of the starter book.</p> <p>- The teacher shows the equipment “How to Make A Happy Birthday Sign” to students, then asks them about the equipment. For example,</p> <p>“Do you know what this is?”</p> <p>“This is A Happy Birthday Sign.”</p> <p>“Have you ever seen A Happy Birthday Sign?”</p> <p>- Then the teacher tells the students.</p> <p>“Today I am going to show How to Make A Happy Birthday Sign”</p> <p>- Teacher brings out the materials and tell the students what each one is, then teacher points to the equipment.</p> <p>(1) Handout</p> <p>(The teacher shows the handout to students)</p> <p>T: “What do we need? Then the students answer the question.”</p> <p>T: “We need handout”</p> <p>(Teacher shows handout)</p>	<p>A starter book “How to Make A Happy Birthday Sign”</p> <p>Equipment</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Handout 2. A writing pencil 3. Colored pencils 4. Shapes on colored paper 5. Scissors 6. Glitter 7. Glue 8. Thumb tacks 9. A noticeboard 	<ul style="list-style-type: none"> - Observe the students’ attention in the class. - Observe the students’ discussion in the class. - Check the students’ answers by asking the questions in the class. - Observe the students’ performance.

Learning Activities	Teaching Materials	Evaluation
<p>1st hour Step 1: Shared reading of the starter book.(continue)</p> <p>(2) A writing pencil (The teacher shows a writing pencil to students) T: “What do we need? Then the students answer the question.” T: “We need a writing pencil” (Teacher shows a writing pencil)</p> <p>(3) Colored pencils (The teacher shows colored pencils to students) T: “What do we need next? Then the students answer the question.” T: “We need colored pencils” (Teacher shows colored pencils)</p> <p>(4) Shapes on colored paper (The teacher shows shapes on colored paper to students) T: “What do we need next? Then the students answer the question.” T: “We need shapes on colored paper” (Teacher shows shapes on colored paper)</p> <p>(5) Scissors (The teacher shows scissors to</p>		

Learning Activities	Teaching Materials	Evaluation
<p>students)</p> <p>1st hour Step 1: Shared reading of the starter book.(continue)</p> <p>T: “Do you know what this? Then the students answer the question.”</p> <p>T: “This is a scissors” (Teacher shows scissors)</p> <p>T: “Very good”</p> <p>(6) Glitter (The teacher shows glitter to students)</p> <p>T: “Who know what this? Then the students answer the question.”</p> <p>T: “This is a glitter” (Teacher shows glitter)</p> <p>T: “Grate”</p> <p>(7) Glue (The teacher shows glue to students)</p> <p>T: “What this called? Then the students answer the question.”</p> <p>T: “This is a glue” (Teacher shows glue)</p> <p>T: “Good job”</p> <p>(8) Thumb tacks (The teacher shows thumb tacks to students)</p> <p>T: “What else do we need to fasten</p>		

Learning Activities	Teaching Materials	Evaluation
<p>to a noticeboard? Then the students answer the question.”</p> <p>1st hour Step 1: Shared reading of the starter book. (continue)</p> <p>T: “This is thumb tacks” (Teacher shows thumb tacks)</p> <p>T: “Well done”</p> <p>(9) A noticeboard (The teacher shows a noticeboard to students)</p> <p>T: “What is this? Then the students answer the question.”</p> <p>T: “This is a noticeboard” (Teacher shows a noticeboard)</p> <p>T: “Grate”</p> <p>- After that, the teacher shows How to Make A Happy Birthday Sign step by step.</p> <p>Now I'll show you How to Make A Happy Birthday Sign. Let's see:</p> <p>Equipment</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Handout 2. A writing pencil 3. Colored pencils 4. Shapes on colored paper 5. Scissors 6. Glitter 7. Glue 		

Learning Activities	Teaching Materials	Evaluation
<p>8. Thumb tacks</p> <p>1st hour Step 1: Shared reading of the starter book. (continue)</p> <p>9. A noticeboard</p> <p>Procedure:</p> <p>Step 1: Write name of birthday boy or girl on handout.</p> <p>Step 2: Colored the letters/words on the sign.</p> <p>Step 3: Choose colored shapes to cut out.</p> <p>Step 4: Cut around the shapes.</p> <p>Step 5: Glue the shapes to the sign.</p> <p>Step 6: Put dots of glue around the sign and on the shapes that are glued to the sign.</p> <p>Step 7: Sprinkle glitter on the glue.</p> <p>Step 8: Shake excess glitter off the sign.</p> <p>Step 9: pin the sign to a noticeboard with thumb tacks.</p> <p>- The teacher tells the students to learn step by step by saying, During this, the teacher encourages the students to predict the step of How to Make A Happy Birthday sign by asking questions. For example, "Step 1, What do we do?" "Step 2, What do we do?"</p> <p>1st hour Step 1: Shared reading of</p>		

Learning Activities	Teaching Materials	Evaluation
<p>the starter book. (continue)</p> <p>“Next step, What do we do?”</p> <p>“What we will do next?”</p>		
<p>2nd hour Step 2: Review the story.</p> <p>- The teacher encourages the students to retell each step.</p> <p>- The teacher helps students to correct the grammar by speak back the correct sentence and the students repeat the correct sentence.</p> <p>For example,</p> <p>“Can you remember how to make a Happy Birthday Sign?”</p> <p>“What do we need for making a Happy Birthday Sign?”</p> <p>“What do we call it in English?”</p> <p>“Who know what this?”</p> <p>“Step 1, What do we do?”</p> <p>“Step 2, What do we do?”</p> <p>“Next step. What do we do?”</p> <p>“Repeat after me.”</p> <p>- The teacher divides the students into a group of 4-5 people and let's volunteer of each group pick up all equipment from the front of the class and saying the equipment in English together by group.</p> <p>2nd hour Step 2: Review the story.</p>	<p>A starter book “How to Make A Happy Birthday Sign”</p> <p>Equipment</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Handout 2. A writing pencil 3. Colored pencils 4. Shapes on colored paper 5. Scissors 6. Glitter 7. Glue 8. Thumb tacks 9. A noticeboard 	<p>- Observe the students' attention in the class.</p> <p>- Observe the students' discussion in the class.</p> <p>- Check the students' answers by asking the questions in the class.</p> <p>- Observe the students' performance.</p>

Learning Activities	Teaching Materials	Evaluation
<p>(continue)</p> <ul style="list-style-type: none"> - The teacher lets the students to make a Happy Birthday Sign together by group. 		
<p>3rd hour Step 3: Negotiate a group text.</p> <ul style="list-style-type: none"> - The teacher asks the students to recall each step. Getting students to agree on a suitable sequence of events. Let's all the students join together. Then the teacher encourages the students to share their opinions. <p>"Now we can write the step in our own words and make it into a big book."</p> <p>"Would you like to write a big book?"</p> <p>"You tell me what you want to say and I'll write it."</p> <p>"What shall I write for the first step?"</p> <p>"What is the second step?"</p> <p>"What do we do for the next step?"</p> <p>"How do you want to finish our steps?"</p> <ul style="list-style-type: none"> - As the students give an answer, the teacher writes that sentence up on a large sheet of draft paper, transforming what was said into the written form, before writing on a 	<ul style="list-style-type: none"> - Draft paper - Pencil - Color pencils - Marker pens - Ruler - Rubber 	<ul style="list-style-type: none"> - Observe the students' attention in the class. - Observe the students' discussion in the class. - Check the students' answers by asking the questions in the class. - Observe the students' performance.

Learning Activities	Teaching Materials	Evaluation
<p>large sheet of draft paper. If a suggested sentence is ungrammatical, say it in the</p> <p>3rd hour Step 3: Negotiate a group text. (continue)</p> <p>grammatically correct form. The teacher says each word as the students write it up on the sheet of paper. After the teacher finishes writing each sentence, the students repeat the whole sentence together.</p> <ul style="list-style-type: none"> - The teacher reviews all the words again by covering the word, then let the students guess and pronounce the words. Students pronounce the words together. - The students copy each step from a large sheet of draft paper into their own paper. 		
<p>4rd hour Step 4: Make the big book.</p> <ul style="list-style-type: none"> - The teacher divides students into groups of 4-5 so that each group produces one big book themselves. <p>“Now we’re going to make step into a big book.”</p> <p>“What big will we make our book?”</p> <p>“Do you want a long book or a tall book?”</p>	<ul style="list-style-type: none"> - The big book - Daft paper - Mask - Pencil - Color pencil - Marker pens - Ruler - Rubber 	<ul style="list-style-type: none"> - Observe the students’ attention in the class. - Observe the students’ discussion in the class. - Check the students’ answers by asking the questions in the class. - Observe the students’ performance.

Learning Activities	Teaching Materials	Evaluation
<p>“Do you want a picture on the cover?”</p> <p>“What pictures do we want on this page?”</p> <p>4rd hour Step 4: Make the big book.</p> <p>(continue)</p> <p>“Where do you want to put the text on?”</p> <p>- The teacher conducts all the decision making about the big book with the whole class. The teacher makes each group a copy of the big book without any illustrations and lets the students draw a picture under the sentence in the big book.</p> <p>- The teacher goes into each group. Let's students read the sentences. The teacher corrects the pronunciation, students repeat the word.</p> <p>- After finishing drawing a picture, the teacher assembles the big book. For example,</p> <p>“Let's put our pages together.”</p> <p>“Where's page one or two?”</p> <p>“Now put on the cover?”</p> <p>“Now we have to staple our book</p>		

Learning Activities	Teaching Materials	Evaluation
<p>together.”</p> <p>“Write the authors’ names inside the front cover.”</p>		
<p>5th- 6th hour Step 5: Activities in conjunction with games</p> <ul style="list-style-type: none"> - Lets the students do language activities. For example, <ul style="list-style-type: none"> ➤ Reading the big book together. - Lets the students read aloud our new book together. <ul style="list-style-type: none"> ➤ Close the words - The teacher covers the word then asks the students to guess. For example, “What word is missing here?” <ul style="list-style-type: none"> ➤ Jumble the letter - The teacher cuts the letters in the letter cards then the students rearrange the word cards into the correct words. For example, “Can you read the letters?” “Can you rearrange the letters in a word?” “How to pronounce it?” 	<ul style="list-style-type: none"> - The big book - The big book - The big book - Slot board - Word cards - Pen - Bingo worksheet 	<ul style="list-style-type: none"> - Observe the students’ attention in the class. - Observe the students’ discussion in the class. - Check the students’ answers by asking the questions in the class. - Observe the students’ performance.

Learning Activities	Teaching Materials	Evaluation									
<p>➤ Bingo</p> <ul style="list-style-type: none"> - The teacher gives Bingo worksheet to the students. Let's the students fill in the Bingo worksheet by using the vocabulary words. - Each card has 9 unique words on it, 	<table border="1" style="width: 100%; height: 100%;"> <tbody> <tr> <td style="width: 33%; height: 25px;"></td> <td style="width: 33%; height: 25px;"></td> <td style="width: 33%; height: 25px;"></td> </tr> <tr> <td style="width: 33%; height: 25px;"></td> <td style="width: 33%; height: 25px;"></td> <td style="width: 33%; height: 25px;"></td> </tr> <tr> <td style="width: 33%; height: 25px;"></td> <td style="width: 33%; height: 25px;"></td> <td style="width: 33%; height: 25px;"></td> </tr> </tbody> </table>										

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	วริษฐา อินโต
วัน เดือน ปี เกิด	12 เมษายน 2533
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
วุฒิการศึกษา	พ.ศ. 2550 มัธยมศึกษาตอนปลาย จาก โรงเรียนพระหฤทัยคอนแวนต์ กรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2555 ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.ม.) สาขาวิชาภาษาอังกฤษ จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ. 2561 การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาวิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้ จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

